Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATA DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR

32

JOI, 8 AUGUST 1985,
ANUL XIX (NR. 931)

DIN SUMAR:

- ● Constelația Vacanța!
- ● Acolo unde se nasc corăbiile cîmpiei
- ● Povestiri, fapte de cutezanță.

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor noastre armate, a efectuat, vineri, 2 august, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, o vizită de lucru în unități ale marinei militare din Mangalia.

O gardă alcătuită din marinari a prezentat onorul.

S-a intonat Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Unitățile vizitate aveau, în această dimineață, un aspect sărbătoresc. Portretul conducătorului partidului și statului se afla încadrat de drapele roșii și tricolore. Era înscrisă calda urare „Trăiască Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu!". De asemenea, erau marcate cele două decenii de la istoricul Congres al IX-lea al P.C.R., care a ales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în suprema funcție de conducere în partid, inaugurîndu-se cea mai strălucită perioadă din istoria patriei.

Un mare număr de ostași ai marinei militare se aflau aliniați în incinta unităților, precum și pe puntea navelor situate în radă.

În cadrul vizitei, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu le-au fost înfățișate realizări recente ale construcției navale din țara noastră.

La chei se afla ancorat un crucișător, avînd arborat, în cinstea sosirii comandantului suprem, marele pavoaz.

Înainte de a se urca la bordul crucișătorului, tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu le-au fost prezentate, în fața unei machete, caracteristicile tehnice și funcționale ale acestei noi nave.

Tineri ofițeri au oferit flori tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, semn al profundei prețuiri și considerații purtate de ostașii marinei noastre militare.

A avut loc un moment emoționant. În aplauzele celor prezenți, tovarășul Nicolae Ceaușescu a tăiat panglica inaugurală a acestei nave, pe care a denumit-o „Muntenia". În continuare, a fost vizitat crucișătorul, care răspunde, prin concepție și echipament, prin calitatea execuției, tuturor cerințelor, numărîndu-se printre cele mai mari și moderne nave ale marinei noastre militare.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului au fost invitați să cunoască diferitele compartimente ale navei, precum și tehnica de luptă cu care este înzestrată.

De pe puntea superioară se puteau vedea, într-o impresionantă panoramă, nave ale marinei militare acostate la țărm — cele mai multe construite în ultimii ani —, care aveau ridicate marele pavoaz și echipajele la bord, prezentînd onorul comandantului suprem.

În încheierea vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat felicitări conducerii ministerului, constructorilor de nave pentru rezultatele obținute și a cerut să se acționeze, în continuare, cu devotament și abnegație, pentru modernizarea neîntreruptă a marinei militare, a forțelor armate ale Republicii Socialiste România, pentru ridicarea permanentă a pregătirii de luptă și politice a tuturor ostașilor țării.

Marinarii, împreună cu toți militarii armatei noastre, sînt hotărîți să execute întocmai ordinele comandantului suprem, să-și îndeplinească integral și calitativ misiunile încredințate, să apere cu fermitate cuceririle revoluționare ale poporului, independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

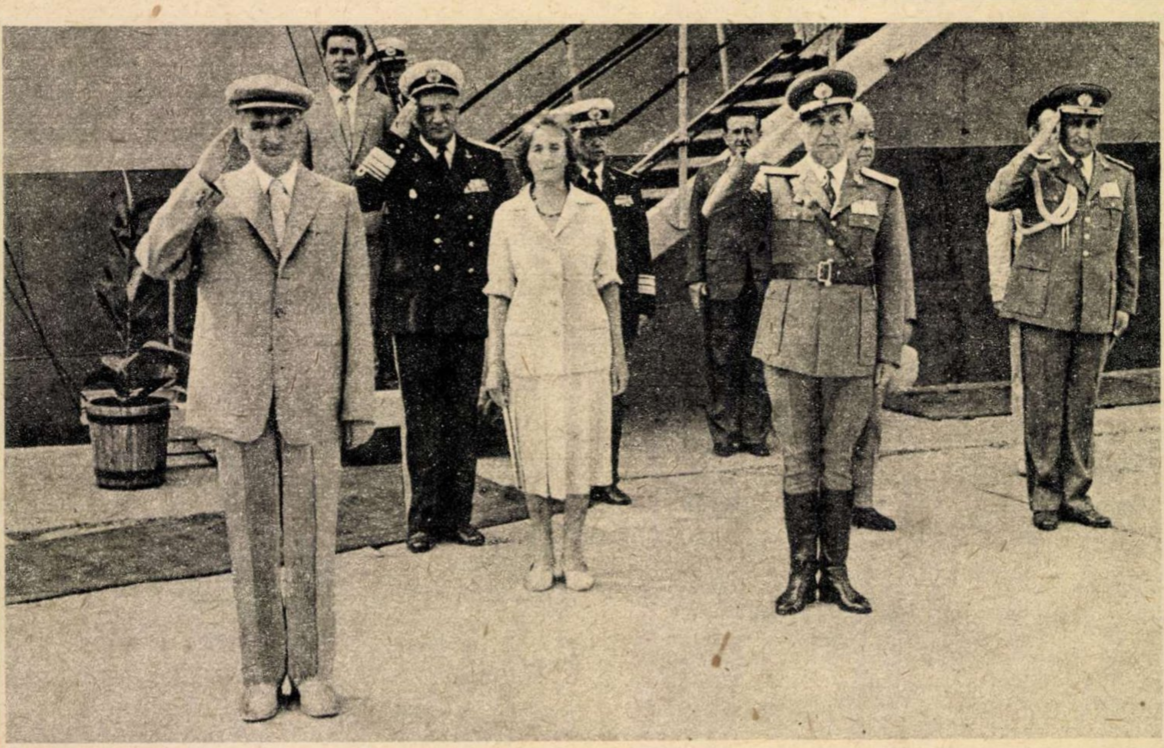

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, vineri, 2 august, în stațiunea Neptun, pe președintele Comitetului Internațional Olimpic, Juan Antonio Samaranch, aflat în țara noastră pentru a înmîna șefului statului român „Ordinul Olimpic de Aur", cea mai înaltă distincție olimpică.

Adresîndu-se tovarășului Nicolae Ceaușescu, Juan Antonio Samaranch a anunțat decizia, în unanimitate, a Comitetului Internațional Olimpic de a-i conferi cea mai înaltă distincție olimpică, în semn de deosebită prețuire a sprijinului neprecupețit al țării noastre, personal al președintelui României socialiste, față de idealurile olimpice. Oaspetele a elogiat preocuparea constantă a președintelui Nicolae Ceaușescu pentru dezvoltarea mișcării sportive și olimpice din România, arătînd că a avut ocazia să cunoască nemijlocit participarea de masă, entuziastă, a tineretului din țara noastră la manifestările sportive din cadrul „Daciadei" . În încheiere, președintele Comitetului Internațional Olimpic a spus:

Domnule Nicolae Ceaușescu, președinte al Republicii Socialiste România, ca o recunoaștere a meritelor dumneavoastră eminente la cauza sportului mondial și a fidelității dumneavoastră față de idealul olimpic, am marea onoare de a vă decerna „Ordinul Olimpic de Aur."

Mulțumind pentru distincția acordată, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

„Noi considerăm — a arătat, cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu — că mișcarea olimpică, sportul în general, Jocurile Olimpice în mod special, trebuie să-și păstreze în continuare caracterul lor de a servi apropierii și prieteniei între popoare, că, indiferent de problemele de ordin politic, filozofic, de orînduirea socială, dintr-o țară sau alta, el să prilejuiască o întrecere liberă între cei mai buni și să cîștige întotdeauna cei mai buni, dar mai cu seamă să contribuie la apropierea, la cunoașterea tineretului, a popoarelor".

PREȚIOASĂ MOȘTENIRE PENTRU PREZENT ȘI PENTRU VIITOR

Dintotdeauna poporul nostru a avut conștiința istoriei. Fiecare an ce trece, fiecare nouă înfăptuire devine istorie. **Un popor care nu-și cunoaște istoria este asemenea unui copil care nu-și cunoaște părinții.** Aceste cuvinte, rostite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au semnificații profunde. Pentru că tot ceea ce făurim în România, în acești ani luminoși de după Congresul al IX-lea al partidului, moment deschizător de nouă epocă, nu poate fi desprins nici de ceea ce a fost, nici de ceea ce va fi. În concepția partidului nostru, a secretarului său general, trecutul, prezentul și viitorul sînt într-o strînsă unitate.

Istoria este memoria timpului. Este lecția trecutului, ce servește drept chezășuire, cum spunea Mihail Kogălniceanu, generațiilor prezente, luminîndu-le drumul spre viitor.

„Să învățăm din lecțiile istoriei!“ este îndemnul de atîtea ori adresat cu însuflețire, de către secretarul general al partidului nostru, întregului popor; este îndemnul de atîtea ori adresat de președintele României tuturor popoarelor, tuturor oamenilor politici ai vremii noastre.

Dar ca să poți învăța din lecțiile istoriei, trebuie mai întîi să cunoști istoria. „Cea dintîi carte a nației“, cum o definea marele nostru patriot Nicolae Bălcescu, trebuie să fie bine cunoscută, temeinic învățată. A cunoaște istoria patriei, a poporului, a partidului, istoria noastră națională, unică, este, pentru pionieri și școlari, cea dintîi datorie patriotică.

Pionierii au obișnuința calatoriilor temerare în viitor. Adeseori „Racheta 2000“ ne poartă spre timpurile ce vor veni. Și visurile noastre, ce nu sînt simple visuri, ci gînduri de viitor ce-și au rampa de lansare în documentele de partid, în programele elaborate pentru cincinalul 1986—1990 și, în perspectivă, pînă în anul 2000, dau contur societății de mîine, în care vom trăi noi, copiii și tinerii de azi, pe care o vom făuri noi, cu brațele și mințile noastre.

Pionierii au obișnuința călătoriilor în prezent. Vestitele Expediții „Cutezătorii“ ne ajută să cunoaștem mai bine țara, să-i cunoaștem noua geografie care a apărut sub ochii noștri, marile construcții ridicate în acești cei mai rodnici ani din întreaga istorie a patriei. Am văzut cu ochii noștri drumul curajului, al bărbăției și al competenței profesionale, cum ar putea fi definit Transfăgărășanul, am văzut Canalul Dunăre—Marea Neagră, impunătoare realizare ce va rămîne peste milenii mărturie a forței constructive a poporului nostru, liber în patria sa liberă. Am văzut noile construcții industriale, ogoarele mănoase, marile sisteme de irigații. Dar mai ales i-am cunoscut pe constructorii acestor minunate înfăptuiri, am stat de vorbă cu ei, la fața locului am putea spune, adică acolo unde muncesc, acolo unde prind rod trainic ideile lor temerare, ce-și au izvorul veșnic viu în marile idei ale partidului, ale secretarului său general; acolo unde munca, hărnicia, competența se transformă în valori materiale și spirituale, în avuție națională. Iar sentimentul pe care îl încercăm de fiecare dată este acela de nemărginită mîndrie patriotică, de nețărmurită recunoștință pentru moștenirea pe care poporul nostru, sub înțeleapta conducere a partidului, o lasă viitorului, cu care noi înșine ne identificăm.

Dar și prezentul, și viitorul le înțelegem mai bine numai dacă vom călători și în trecut. Iar prețios ghid în această călătorie ne este cartea de istorie. Istoria nu se învață numai citind, numai memorînd. Istoria se cere a fi retrăită într-un mod anume. Desigur, aici ne întîlnim cu oameni pe care nu i-am văzut niciodată în realitate, pe care nu i-am cunoscut de aproape, ca pe constructorii măreților cetăți ale prezentului. Dar ei ne sînt strămoși, ei alcătuiesc o realitate a patriei noastre. La masa de studiu, cu cartea de istorie în față, să ne închipuim că sîntem într-o sală de cinematograf. Pe ecran se vor derula imagini de la Rovine, de la Vaslui sau de la Călugăreni, imagini ce ne vor umple inimile de mîndrie pentru că niciodată strămoșii noștri nu au închinat țara, oricît de mari și de puternici au fost dușmanii ce-au venit aici, pe pămîntul patriei, să ceară „pămînt și apă“, cum atît de sugestiv spune poetul. Vom vedea mulțimile adunate în București, în ianuarie 1859, la Alba Iulia, în decembrie 1918 și vom înțelege mai bine rolul maselor populare în înfăptuirea unității naționale. Și vom vedea figura impetuoasă a poetului, recitind manifestul său pentru viitor: „Urmașilor mei Văcărești/ Las vouă moștenire/ Creșterea limbii românești/ Și-a patriei cinstire“.

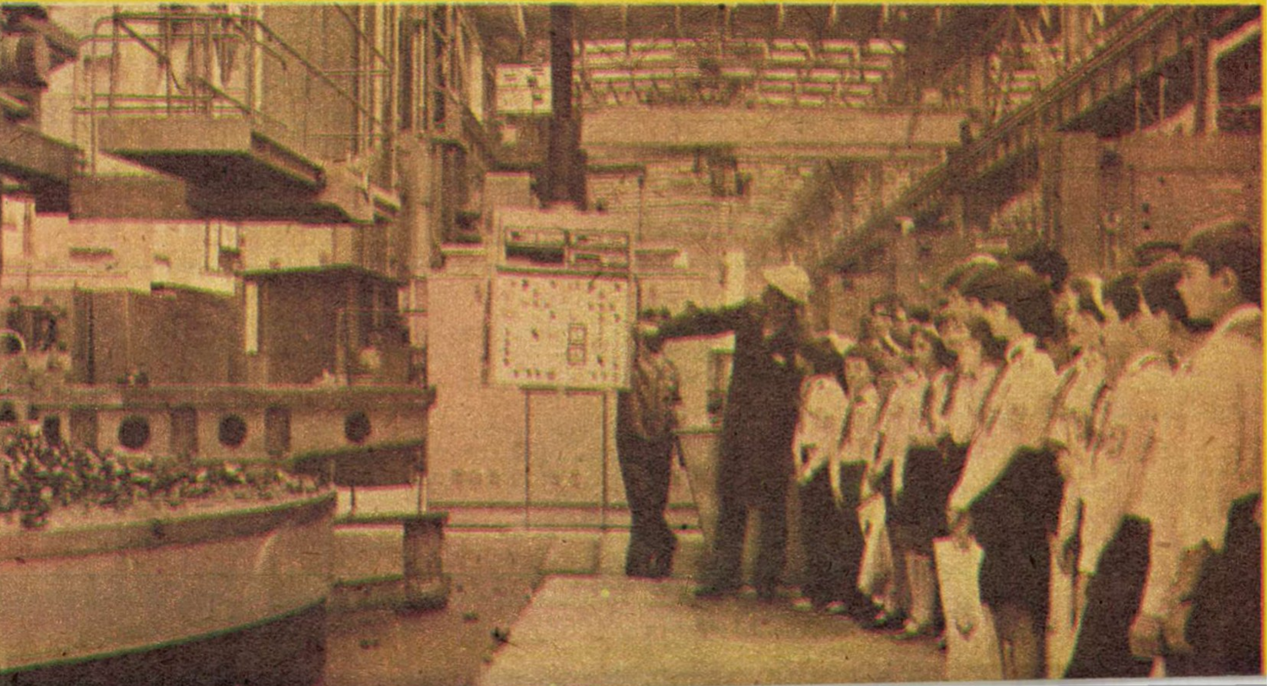

Istoria României și limba românească sînt două realități aflate într-o strînsă unitate dialectică. La un moment dat, în trecutul tumultuos al patriei, și istoria, și limba românească deveniseră arme de luptă. Cronicarii Miron Costin și Ion Neculce aduceau ca argument al unității de neam a locuitorilor Moldovei, Țării Românești și Transilvaniei, comunitatea de limbă.

Generalizarea învățămîntului în limba română se înscrie între victoriile revoluționarilor de la 1848. De la Dosoftei la Ion Ghica, de la Antim Ivireanu la Ion Heliade Rădulescu, de la corifeii „Școlii Ardelene“ la Alecsandri și Eminescu, la Creangă, Coșbuc, Caragiale, o pleiadă de mari cărturari patrioți au luptat pentru triumful limbii române. Ei au creat opere nemuritoare, a căror cunoaștere temeinică și însușire profundă constituie, pentru tînăra generație, pentru pionieri și școlari, nu doar o obligație înscrisă în regulamentele școlare, ci și, mai cu seamă, o îndatorire patriotică.

Istoria și limba patriei constituie o prețioasă moștenire pentru prezent și pentru viitor. Această moștenire se cere a fi cunoscută, valorificată, dar și îmbogățită. Cea mai prețioasă lecție a istoriei este aceea care ne învață că progresul se naște din contribuția fiecărei generații; că nu poate fi asigurat progresul acolo unde, după generații de făuritori, de constructori, urmează, pe scara istoriei, generații de consumatori.

Nimic nu am primit de-a gata, nimic nu a venit din cer, arăta, la plenara Comitetului Central al P.C.R. și a activului central de partid, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Tot ce am realizat pînă în prezent constituie rodul muncii poporului; tot ceea ce vom realiza de aici înainte se va naște din munca noastră, din gîndirea noastră, din priceperea noastră.

La plenara Comitetului Central și a activului central de partid, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că noua epocă inaugurată acum 20 de ani se integrează dialectic în istoria noastră națională. Viața exemplară, activitatea revoluționară de peste o jumătate de secol, geniala operă prin care tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a afirmat drept ctitorul României noi, socialiste, strălucesc ca parte integrantă din istoria noastră națională. Iar cunoașterea istoriei este strîns legată de cunoașterea vieții și operei eroului acestui popor de eroi, secretarul general al partidului, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, al cărui nume se asociază firesc și legitim cu toate măreţele înfăptuiri din patria noastră, în epoca cea mai glorioasă din întreaga sa istorie milenară.

ACȚIUNEA „3R"

Purtătorii cravatelor roșii cu tricolor vor să se mențină fruntași și în timpul verii în acțiunea patriotică denumită „3 R". Astfel, cantități importante de hîrtie, fier vechi, ambalaje de sticlă, textile iau drumul centrelor de colectare, copiii înțelegînd importanța menținerii fluxului continuu al acțiunii.

În fiecare zi, ne sosesc știri care vorbesc despre spiritul întreprinzător, de buni gospodari ai celor mai tineri fii ai patriei. Iată, de pildă, în **județul Giurgiu** pionierii din **Vlașin, Ciungeni, Mihai Bravu, Dragomirești-Vale, Vedea, Clejani, Vadu Doamnei, Grădiștea, Daia,** de la **școlile nr. 2, 3, 8, 9, 10 — municipiul Giurgiu** și-au îndeplinit de mult angajamentul de muncă patriotică, ei continuînd cu aceeași hărnicie acțiunile de colectare. Cîteva cifre, raportate de către pionierii Școlii nr. 10 din Giurgiu: 40 t fier vechi, 37 000 sticle, 60 000 borcane. Colegii lor din Clejani, deși sînt puțini la număr, au predat 3,2 t fier vechi, 800 kg hîrtie, 3 000 borcane, 1 700 sticle. În comuna Mihai Bravu, copiii au colectat peste 3 t fier vechi, 1 t hîrtie, 2 500 sticle, 4 500 borcane. De altfel, avem știrea că toate cele 126 de cluburi de vacanță au în vedere, periodic, și organizarea unor acțiuni de colectare a materialelor refolosibile. Din **județul Prahova,** de la pionierii comunei **Colceag,** pioniera Ionela Mihaela Stan ține să-și evidențieze colegii: „Cei 711 pionieri din comuna Colceag au și declanșat acțiunea care vizează angajamentul pe 1986. Toți pionierii au colectat și predat centrelor de recuperare însemnate cantități de maculatură, fier vechi, deșeuri textile, sticle și borcane. În ampla desfășurare de forțe pionierești pentru recuperarea materialelor refolosibile se remarcă prin rezultate deosebite pionierii: **Luminița Tache,** cl. a V-a, **Cristian Elisei,** cl. a VII-a, **Mirela Vasile,** cl. a IV-a (Școala Colceag); **Cristian Ursulescu,** cl. a V-a, **Gabriela Ene,** cl. a V-a, **Iulian Șerban,** cl. a V-a, **Florentina Mihalache,** cl. a VII-a, (Școala Inotești), **Mihaela Stan,** cl. a V-a, **Violeta Zamfir,** cl. a VII-a, **Nicoleta Ene,** cl. a VI-a, **Iuliana Motache,** cl. a V-a (Școala Parepa); **Dorina Manole,** cl. a VIII-a, **Ana Lazăr,** cl. a VII-a, **Mirela Oprea,** cl. a VI-a (Școala Vîlcelele).

Încă o unitate pionierească — de data aceasta din județul Teleorman, de la **Școala nr. 2, Zimnicea,** ne anunța ca la sfîrșitul lunii iulie își îndepliniseră angajamentul la munca patriotică în proporție de 200 la sută. „Acțiunea „3 R" continuă!" ne scriu harnicii pionieri teleormăneni.

„Vă scriu în numele pionierilor din satul **Clopotiva,** județul **Hunedoara,** localitate așezată la poalele Munților Retezat, în partea sud-vestică a depresiunii Țara Hațegului", își începe scrisoarea pionierul comandant de unitate, **Leonardo Diaconu.** Povestindu-ne despre vacanța lor frumoasă, prietenul nostru nu uită să completeze: „În acest an am predat 6 240 kg fier vechi, hîrtie, textile, sticle și borcane, îndeplinindu-ne sută la sută angajamentul la acești indicatori. Vacanța este un bun prilej să continuăm cu aceeași hărnicie acțiunea de recuperare a materialelor refolosibile."

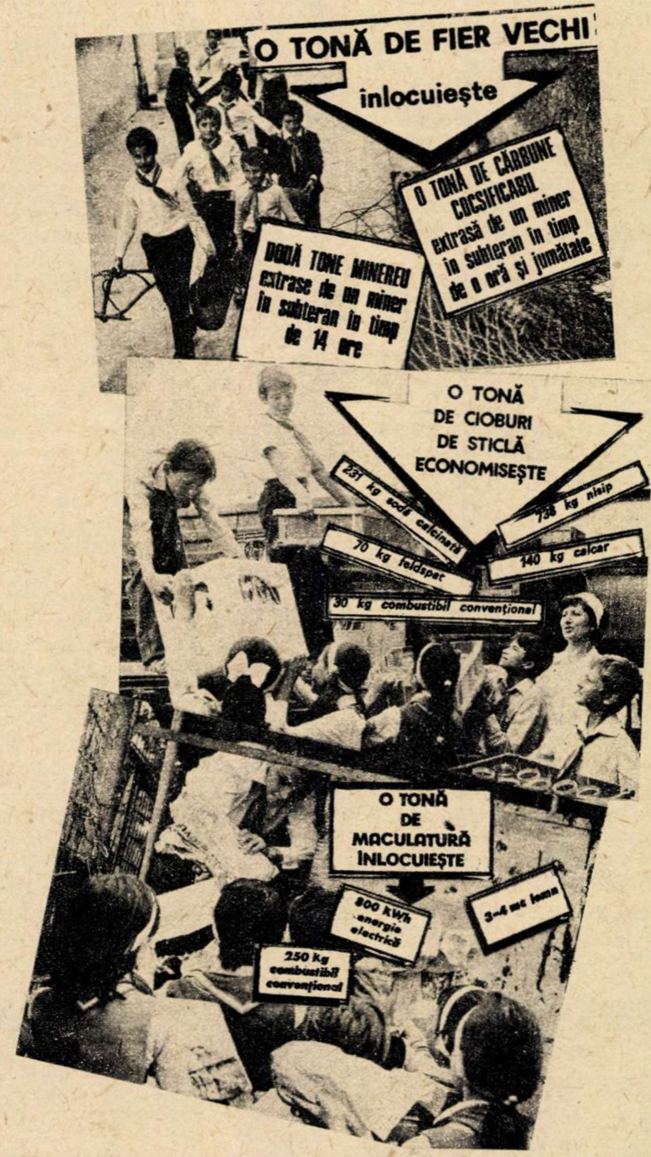
O TONĂ DE FIER VECHI
înlocuiește
O TONĂ DE CĂRBUNE COCSIFICABIL extrasă de un miner în subteran în timp de o oră și jumătate
DOUĂ TONE MINEREU extrase de un miner în subteran în timp de 14 ore
O TONĂ DE CIOBURI DE STICLĂ ECONOMISEȘTE
231 kg sodă calcinată
738 kg nisip
70 kg feldspat
140 kg calcar
30 kg combustibil convențional
O TONĂ DE MACULATURĂ ÎNLOCUIEȘTE
800 KWh energie electrică
3–4 mc lemn
250 kg combustibil convențional

1

2

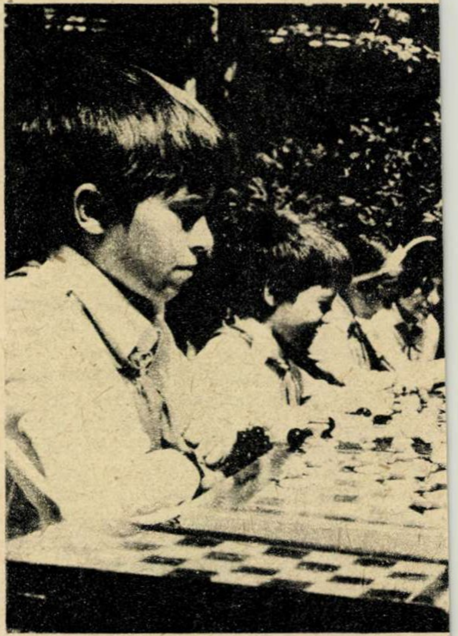

5

CUTEZĂTORII
POMPILIU

CALENDAR ESTIVAL

- Pasionații celei de-a șaptea artă s-au întîlnit astăzi, 8 august, la **Cîmpulung Moldovenesc** — județul **Suceava.** Sînt membri ai cinecluburilor pionierești din întreaga țară care, timp de mai multe zile, pînă la 17 august, vor avea prilejul să realizeze bogate schimburi de experiență. Cele mai bune filme realizate de ei de-a lungul anului școlar în cercurile de specialitate vor fi vizionate aici, iar un juriu le va selecta pe cele mai reușite.
- Între 9 și 20 august, la **Săliște — județul Sibiu** își va desfășura activitatea **Tabăra republicană de aeromodele** la care participă cei mai buni pionieri aeromodeliști din județele țării.

CONSTELAȚIA VACANȚA

SURPRIZELE UNEI ZILE DE VARĂ

Multe, ba chiar foarte multe lucruri ne reușesc de minune... în vacanță! Acum avem răbdare și plăcere să terminăm construcția cu nu știu cîte fire, legături și lipituri care aștepta să fie terminată. Acum pornim cu curaj să croim fel de fel de lucruri practice sau pur și simplu care să ne placă. Și tot acum punem în aplicare tot ce am plănuit, împreună cu colegii, încă de la sfîrșitul anului școlar. Într-un cuvînt, ne lansăm cu elan — știind că timpul este de partea noastră — în realizarea celor mai diverse, plăcute și utile îndeletniciri. Că este așa, ne-o poate confirma și fotoreportajul de față, realizat de noi, săptămîna trecută, în județul Olt.

3

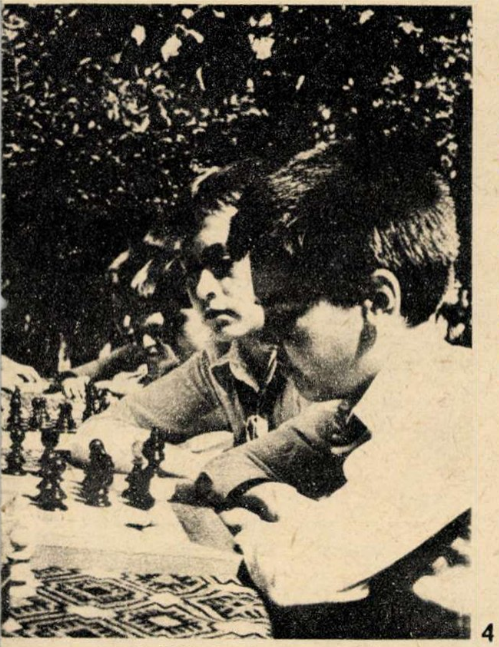
4

Mai întîi, un popas la **Drăgănești-Olt.** De fapt, nu chiar în localitate, ci în apropiere, la grădinile de zarzavat ale cooperatorilor unde copiii au pornit-o pe biciclete în zori, pe răcoare. Și-au luat cu ei mingi, muzicuțe, fel de fel de jocuri. Instantaneul nostru i-a surprins în timp ce culegeau castraveții acoperiți de rouă (foto 1). Cînd soarele se va ridica mai sus, iar razele lui vor fi fierbinți, toate lădițele vor fi pline cu legume, iar camionul va putea să le ducă, așa, proaspete, la piață. În timpul acesta, prietenii noștri, sub umbrarul cu mese și băncuțe, se vor distra de minune. Pentru mîine au proiectată o scaldă la Olteț.

La **Școala nr. 5** din municipiul **Slatina** ne întîmpină o liniște deplină. Nu, copiii au venit la clubul de vacanță! Numai că partidele de șah sînt în toi. Și liniștea, în acest sport, este una dintre condițiile succesului (foto 4). Într-o mică pauză a întrecerilor aflăm că mulți dintre colegi sînt plecați în tabere la Sărata, în județul Bistrița, la mare, în tabăra „Cutezătorii", sau în județul Giurgiu la Cornetu. Dar, după cum ni se spune, și cei rămași în oraș se distrează bine. Excursiile și drumețiile, spectacolele, ca și ajutorul dat la recoltare fac din fiecare zi de vacanță o zi plină de bucurii și satisfacții.

Un cartier nou, cum este „Progresul" din **Slatina,** este normal să aibă și o școală nouă, numărul 2. Cu toate acestea, se găsește cîte ceva de făcut pentru a-i spori frumusețea. O nouă perdeluță, o culoare de vopsea mai veselă, flori în ghivece împrospătate, tablouri și gazete atrăgătoare, interesante. De aceea, chiar dacă sîntem în toiul verii, pe copiii cartierului „Progresul" i-am găsit trebăluind la școală. „Sîntem în renovare cu școala", ne-au spus ei, convinși că lucrările lor vor duce la îmbunătățiri vizibile. „Peste o jumătate de oră mergem în poieniță. Poate veniți cu noi." Ne-am dus și nu ne-a părut rău. Le-am făcut și o fotografie (foto 7), dar am aflat și o mulțime de lucruri despre oraș, despre ei. De pildă, cît de frumos este să privești de pe dealul Grădiște, de unde se vede orașul nou, Oltul unduind printre maluri, barajul Hidrocentralei Arcești, lacul de acumulare, plaja. Am mai aflat că la Grădina zoologică, unde sînt urși, lei, tigri, leoparzi, au fost aduse noi animale, printre care două simpatice maimuțe. Ileana Stanciu ne-a cîntat la chitară, demonstrîndu-ne că formația lor a meritat locul II pe țară în Festivalul Național „Cîntarea României". Colegii mai mici, din clasa a IV-a, sînt chiar laureați cu grupul lor vocal-instrumental, dar acum se aflau cu toții într-o excursie.

8

1

6

Iată-ne și într-o tabără, la Mîinești. Aici, copii veniți din întreg județul... învață! Și învață cu foarte multă plăcere. Pentru că sînt pasionați de matematică, fizică și limba română. Încă de pe acum ei se pregătesc pentru concursuri pe materii de anul viitor (foto 2, 5). Cu toate acestea au destul timp și pentru nenumărate distracții. Fac baie în Olteț (foto 6), se plimbă cu barca construită de ei (foto 3) sau pescuiesc (foto 8) în iazul din incinta taberei. Vizitele în întreprinderi și muzee din Balș și Craiova, vizionări de spectacole, toate conturează o vacanță minunată, de neuitat, așa cum, de altfel au toți copiii țării.

PAGINI REALIZATE DE ELENA MĂNESCU

ACOLO UNDE SE NASC CORĂBIILE CÎMPIEI

ASISTENTA TEHNICA
C12

– „Semănătoarea" este ceva mai mult decît spune numele...

– Bineînțeles! Întreprinderea noastră a cunoscut, îndeosebi în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al partidului, o dezvoltare extraordinară, pe măsura acestei epoci extraordinare – ne spune tovarășul Constantin Dinu, secretarul adjunct cu probleme de propagandă al comitetului de partid. Uzina noastră, care pornea la drum acum mai bine de 35 de ani fabricind semănătoarea tractată de... cai, unelte și mașini-unelte agricole simple este, în prezent, vestită în lumea întreagă pentru combinele moderne pe care le realizează. Cînd am început să producem „Gloria", după ce semănătorile, și ele modernizate complet, au fost preluate de alte întreprinderi de mașini agricole din țară – optasem pentru „rebotezarea" uzinei. Voiam să se numească „Gloria", după numele combinei. Dar întreprinderea era încă de pe atunci cunoscută pe plan internațional și mulți parteneri statornici au refuzat să trateze, în materie de mașini agricole românești, cu altă firmă în afară de... „Semănătoarea". Și, uite-așa, numele a rămas, în chip simbolic, dar produsele sînt altele.

– Fiindcă veni vorba de produse, poate ne și vorbiți despre cîteva dintre ele...

– Cu drag㠖 inimă. Vreau să vă spun că în urmă cu 16 ani am realizat primele combine autopropulsate „Gloria" C 12, care, de-a lungul anilor, au fost mereu îmbunătățite, modernizate. Apoi am realizat combina cu orizontalitate hidraulică pentru recoltat în pante C P 12, precum și alte mașini și dispozitive pe care agricultura noastră le-a primit cum nu se poate mai bine și care, ulterior, au pătruns și pe piața externă. În urma repetatelor dialoguri de lucru pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le-a avut cu colectivul nostru, cu specialiști și cadre de conducere la nivel de ramură, ca urmare a indicațiilor primite am realizat combina autopropulsată C14U, care recoltează cereale păioase, soia și floarea-soarelui, fiind prevăzută cu echipamente pentru paie, pleava și capitule, precum și combina autopropulsată C 6 P pentru recoltat porumbul în știuleți depănușați, concomitent cu tăierea, tocarea și colectarea tulpinilor. Sînt realizări cu care colectivul nostru se mîndrește, cu care deseori am cucerit lauri, cu prilejul unor tîrguri internaționale.

– ...Și care au consolidat continuu prestigiul de care se bucură în lume „Semănătoarea"-București, intervine tovarășul Ioan Semenescu, directorul tehnic al întreprinderii. Produsele noastre sînt exportate în peste 20 de țări de pe toate continentele lumii. Astfel, pe continentul european exportăm mașini agricole în Cehoslovacia și Albania, în Franța, Grecia, Spania, Italia; dintre țările asiatice aș enumera China, R.P.D. Coreeană, Arabia Saudită, Iordania, Pakistan, Thailanda; pe continentul nord-american exportăm în Cuba, Mexic, Canada, iar în America de Sud – în Argentina, Columbia, Venezuela; mai exportăm produse în numeroase țări africane, precum și în Australia. Marea majoritate a acestor piețe de desfacere ne-au solicitat mașinile agricole în acești ani ce au urmat Congresului al IX-lea al partidului, perioada cea mai bogată în realizări pentru întreprinderea noastră, ca pentru întreaga economie națională.

Oșteni pe frontul pîinii

Parcă pentru a confirma spusele interlocutorului, sub ochii noștri pornește, din curtea întreprinderii, un nou lot de combine cărora tocmai li s-a făcut recepția. Un specialist din partea beneficiarului, vizibil mulțumit de felul cum s-au comportat în timpul probelor produsele achiziționate, vine, cu mîna întinsă, să-i felicite pe constructori. Cuvinte de mulțumire, de apreciere. „Ne facem și noi datoria!", răspund, cu modestie cei felicitați – și „uzinele pe roți ale cîmpiei" pornesc, maiestuoase, pe drumul actualei și al viitoarelor campanii agricole.

– Ce înțeles să desprindă reporterul, tovarășe Petru Zota, din afirmația dumneavoastră „Ne facem și noi datoria"? – îl întrebăm pe șeful de atelier de la montaj, ale cărui cuvinte de răspuns la felicitări le notasem.

– În primul rînd, gîndul nostru de recunoștință, de solidară înțelegere și de dragoste pentru oamenii ogoarelor, pentru cei ce din zori și pînă în noapte muncesc pentru pîinea noastră a tuturor. Ei ne dau pîinea, noi îi ajutăm s-o obțină cu cît mai puțină trudă. Iar faptul că îi știm mulțumiți de munca noastră ne stimulează parcă și mai mult. Avem, și unii și alții misiunea de a înfăptui noua revoluție în agricultură, așa cum ne cere partidul, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Sîntem, și unii și alții, oșteni pe frontul pîinii, fiecare cu îndatoriri precise și importante. Este îmbucurător să simți că te poți bizui pe tovarășul lîngă care lupți, lîngă care pășești și e îmbucurătoare încrederea lui în tine. Pentru aceste lucruri, graiul faptelor este cel mai potrivit. Nu-i nevoie de multe cuvinte, cînd vorbesc faptele.

Acest grai al faptelor, atît de bogat, de nuanțat, din anii ce au urmat Congresului al IX-lea al partidului, exprimă gloriile de fiecare zi ale întreprinderii ce trebuia să se cheme „Gloria". Îl „reconstituim", împreună cu interlocutorii noștri, cu alți muncitori ce ne sînt prezentați și cu care stăm de vorbă: comuniștii Ion Popa, din secția de montaj, și Tudor Balan, de la sculărie, Nicolae Coțofană, Costel Panait... Volume impresionante de creștere a producției, gradul de înnoire și de modernizare al acesteia, calitatea și fiabilitatea produselor – trăsături confirmate, ori de cîte ori s-a ivit prilejul, de beneficiari, de oamenii ogoarelor, care și ei îi consideră pe tovarășii lor de la „Semănătoarea" în egală măsură cu ei angajați în lupta pentru marile recolte, pentru o agricultură modernă, „coautori" ai pîinii de pe masa fiecăruia dintre noi. Gloriile celor de la „Semanatoarea" sînt nume de mașini complexe dăruite agriculturii, sînt mîini întinse bărbătești de către oamenii uzinei oamenilor cîmpiei. Gloriile lor sînt căutări și răspunsuri. Sînt muncă stăruitoare încununată de succese. Sînt acești ani în care, prin grija partidului, a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, industria românească și-a redobîndit statutul de care se bucură acum pe deplin, acela al unei industrii dinamice, complexe, în pas cu exigențele tehnice la nivel mondial. Acești ani de acumulări deosebite, de ambiții, de reușite. Ani în care colectivul de la „Semănătoarea", în frunte cu cei peste 2 200 de comuniști, a luptat și a cucerit încrederea țării și a lumii întregi în marca uzinei, dar, mai cu seamă, propria încredere în sine, temeiul trainic al viitoarelor împliniri.

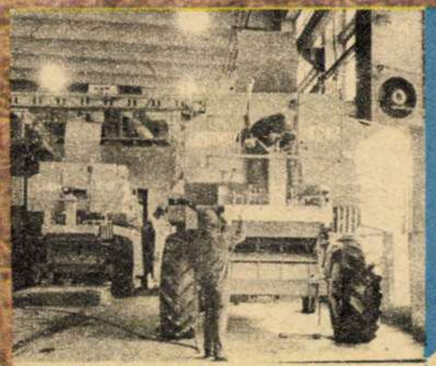

Macarale și combine

Începutul îl constituie vizita de lucru din aprilie 1984 a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cunoscuta întreprindere de pe cheiul Dîmboviței. Cu această ocazie, tovarășul Nicolae Ceaușescu cerea colectivului să acționeze în așa fel încît să facă din „Semanatoarea", în cel mai scurt timp, o întreprindere model în domeniul construcției de mașini agricole din Europa, astfel încît această unitate să-și aducă o contribuție sporită, pe măsura cerințelor impuse de noua revoluție din agricultură, la înzestrarea acestui important sector al economiei naționale. Secretarul general al partidului a subliniat, cu această ocazie, necesitatea organizării unor secții moderne pentru prelucrarea și executarea subansamblurilor, care trecuseră în seama unor unități din diferite județe ale țării, a unor linii tehnologice pentru montajul pe flux al combinelor și al unor subansambluri, condiții esențiale pentru o producție de calitate, la nivelul cerințelor pe plan mondial. Operativ, ca urmare a sarcinii trasate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, a fost întocmit un program concret, detaliat, privind dezvoltarea și modernizarea Întreprinderii „Semănătoarea", examinat cu atenție de secretarul general al partidului. Au fost relevate căile, modalitățile de a transforma cît mai repede cu putință proiectul în realitate. Pentru acest lucru au fost alocate fonduri de investiții substanțiale, suficiente, după cum sublinia tovarășul Nedelcu Ciocianu, directorul întreprinderii, pentru a construi două uzine „Semănătoarea", asemenea celei existente în prezent. Practic, sub ochii colectivului, care-și continuă munca pe liniile tehnologice existente, în condițiile unui plan de producție superior celui din anul precedent, uzina renaște din temelii. Pînă la sfîrșitul anului viitor, obiectivul trebuie finalizat, fără perturbări ale activității productive curente.

*

La data cînd se înfiripă aceste rînduri, „Semănătoarea" este un imens șantier. Pămîntul din vecinătate a fost nivelat, pregătit să facă loc noilor fundații, contururi verticale sugerează „granițele" unor viitoare secții de producție. Macarale și combine, șantier și producție, prezent și viitor – acestea sînt elementele mereu îngemănate ale peisajului de la „Semănătoarea". Cu alte cuvinte, noul cincinal la „Semănătoarea" anunță „Casă nouă". Ambiții noi. Noua zestre tehnică, de care va dispune întreprinderea și care va permite materializarea programului privind creșterea gradului de integrare a fabricației produselor de bază, îndeosebi a combinei C 6 P, ajungîndu-se, potrivit indicației tovarășului Nicolae Ceaușescu, la un indice de peste 60 la sută, față de 22 la sută în anul 1984.

Acest colectiv matur, cu o bogată experiență și tradiție, va dispune de o întreprindere modernă, dotată cu standuri de probă pentru fabricație și recepție, cu un laborator de cercetare și control al calității produselor (creat anul acesta), cu linii automatizate, cu procese coordonate de calculator... Adică va dispune de ceea ce merită, pe măsura importanței pe care misiunea sa o are pentru economia națională. O întreprindere cum puține în lume vor putea fi admirate, o întreprindere model în Europa, cum spuneam. Model în ce privește construcția de mașini agricole, ceea ce înseamnă, cum e și firesc, model și de **cum** construiești aceste mașini agricole. Într-o întreprindere complet modernizată, renăscută din temelii, în care, ca un semn de cochetărie, doar numele rămîne cum a fost, ca o parolă demnă de încredere... Un nume devenit simbol, un nume încărcat de lauri și despre care, fără îndoială, abia de acum încolo vom avea și mai multe de spus.

ANICA FLORESCU

CERCUL

SCHIȚĂ DE ILIE TĂNĂSACHE

– Aici parchează un șir de mașini. Dincoace, altul. Să-l facem destul de mare, dar să lăsăm și loc în jur pentru menevrele mașinilor. Da?

– E o idee!...

Adina nu zicea niciodată „îmi place sau nu cutare lucru". Pentru ea da însemna: „e o idee", nu: „nu, nu e o idee". Deci, acum, era bine.

Petra apăsă creta pe asfalt și începu rotocolul. Se mișca cu grație, simplu și ușor, trupul, gesturile ei voind parcă să spună oricui: vedeți ce înseamnă să faci gimnastică? Era gimnasta cea mai bună nu numai a școlii, ci și cîștigătoare de concursuri fel de fel. Dunga albă se arcuia ca o uriașă vargă de alun și veni să se unească exact la punctul de la picioarele Adinei.

– Un cerc perfect, ce mai! recunoscu sincer Codrin.

– Ai adus?

– Am adus.

– Pune cutiile jos și dă-mi o creta de culoare roșie.

Petra împărți cercul cu o linie subțire, roșie, în patru părți egale.

– Asta ce mai e?

Pentru întrebare Elena renunțase cîteva clipe la o nouă gură de ceai.

– Vei vedea numaidecît. Creta albastră, porunci Petra.

Deoarece Codrin nu prea se arăta dornic de mișcare, Adina aduse ea creta albastră. Petra intră în pătratul – ba un fel de triunghi, cu o latură arcuită – din dreapta Polului Nord și scrise litera P. Trecu apoi, tot pe dreapta, spre cel vecin, despărțit de linia Ecuatorului și caligrafie litera A. La al treilea contur, care urca de la Polul Sud pînă la Ecuator alese litera C, iar în ultimul, cu baza în Ecuator și cu vîrful exact în Polul Nord, desenă litera E.

Petra trecu în despărțitura cu litera P. Zise de acolo către cei trei:

– Cum mă cheamă pe mine?

– Petra.

Urmă gestul gratios, de gimnastă, cu mîna, spre litera de la picioarele ei:

– Să nu-mi spuneți că nici acum nu ați înțeles?

Trecu fiecare în cîte o despărțitură: Adina în cea notată cu litera A, Codrin în cea cu litera C, Elena la litera E. Nemulțumit și argumentînd nemulțumirea: „mie nu-mi place Polul Sud". Codrin ceru să schimbe cu Elena care avea jumătate din Polul Nord" ca și Petra.

– De acord că nu-ți place Polul Sud, dar nu se poate face schimb de locuri. Adică, nici nu se admit.

– S-ar putea ști și de ce?

– Asta da. Ia, toți afară din cerc! Veniți aici, la Polul Sud. Odată strînși acolo, Petra îi puse să lege literele începînd cu despărțitura ei:

P = Petra...
A = Adina...
C = Codrin...
E = Elena...
PACE...

– E formidabil, se înflăcără Elena.

– Da, e o idee, admise și Adina.

– În situația asta n-am cum să schimb Polul Sud.

– Da, Codrine, n-ai cum, recunoscu și Petra, cu tonul că îi face o mare favoare acceptînd punctul lui de vedere.

– Foarte bine, foarte bine că v-ați apucat de lucru...

– Antonia!...

– ...mi-era teamă că nici cercul nu l-ați făcut.

– Acum se vine?

Elena nu-i putea ierta că fusese pusă să-i semnalizeze prezența, ba chiar o păscuse pericolul să urce pînă la ea în bloc.

– Nu-i important cînd vii, ci cînd și cum termini.

Hm, încă o replică de asta și poți să-ți pui scoci la gură. Iată și motivul pentru care Petra se răsti la ele:

– Gata, la treabă!...

Am uitat să spun că Antonia venise cu un braț de ziare vechi. Le așeză pe asfalt, puse o jumătate de cărămidă peste ele, să nu le zboare vîntul, și-i spuse lui Codrin.

– Vreau cretă albă, roșie, albastră și...

– ...maro s-a terminat, a mîncat-o un cal.

– Pocitania asta pe care o desenezi tu?

Antonia era rea. Calul lui Codrin – unul alb de la coamă pînă la copite, alergînd, ce-i drept, spre sud prin apele Antarcticii, dar asta n-avea absolut nici o importanță – era unul din exemplarele superbe, greu de închipuit că există așa ceva.

După ce-și luă în primire sorturile de cretă de care avea nevoie, Antonia trecu pe la fiecare, așa, în inspecție. Admiră sincer hamacul atîrnat de ghețurile polare ale Nordului, desenat de Elena. Pricepu mai greu uriașa sală de concerte a Adinei – fata n-avea talent grozav la desen – și totuși ambiția asta îi scoase o exclamație nu numai de mirare, ci și de admirație. Sala era vastă, avea multă liniște între zidurile ei încît nu se putu abține să nu întrebe:

– E înainte de concert?

– Înainte ori după. Cînd e liniște, sunetele frumoase trăiesc și atunci cînd nu se cîntă. Nu-i așa că-ți vine să taci și să asculți?

Antonia ascultă o clipă și nu știa dacă ascultă Enescu ori Vivaldi, Chopin ori Bach...

– Văd însă că ai desenat și două pisici aici, în spatele sălii. Ce vrea să însemne asta?

– Viața. Viața care curge, curge cu toate ale ei...

Traseră cu toții cu ochii spre spațiul Petrei. Acolo, conturul uriaș, difuz al unei ciuperci după explozia atomică. O ciupercă uriașă, albastră, devorată însă de zeci și zeci de porumbei albi ori roșii. De la Polul Nord desenul continua, continua spre Ecuator. Porumbeii albi ori roșii – luminițe superbe deasupra pămîntului, tot atîtea gînduri de putere și speranță.

– Dați-i zor, dați-i zor, că vine și noaptea și noi trebuie să terminăm pînă se întorc mașinile la parcare.

Petra, ca întotdeauna, avea dreptate. Acum vor sosi părinții de la serviciu, cei plecați cu mașinile vor pune stăpînire pe asfalt și pînă atunci era de preferat să termine ce aveau de terminat. Elena se întoarse la hamacul ei în care plantă o păpușă colorată doar cu alb, roșu și albastru. Apoi trase un fir și-l uni cu un stîlp de telegraf. Cînd e liniște, oamenii comunică între ei, vorbesc la telefon, își trimit scrisori, telegrame, își spun fel de fel, nu? Lîngă stîlpul de telegraf stătea în stare de repaos – cel puțin așa i-a venit ei ideea – o roabă plină cu fel de fel de unelte: un hîrleț, un ciocan, un ferăstrău, o carte (da, o carte!) și așa

COMOARA DIN CETATEA ILIDIA

Scenariul: C. Diaconu
Desenele: Puiu Manu

5

Rezumatul episodului precedent: În timpul nopții, lupii atacă doi cai rătăciți în pădure, lîngă tabără. Expediționarii, dînd dovadă de mult curaj, alungă lupii și-i salvează pe cei doi cai.

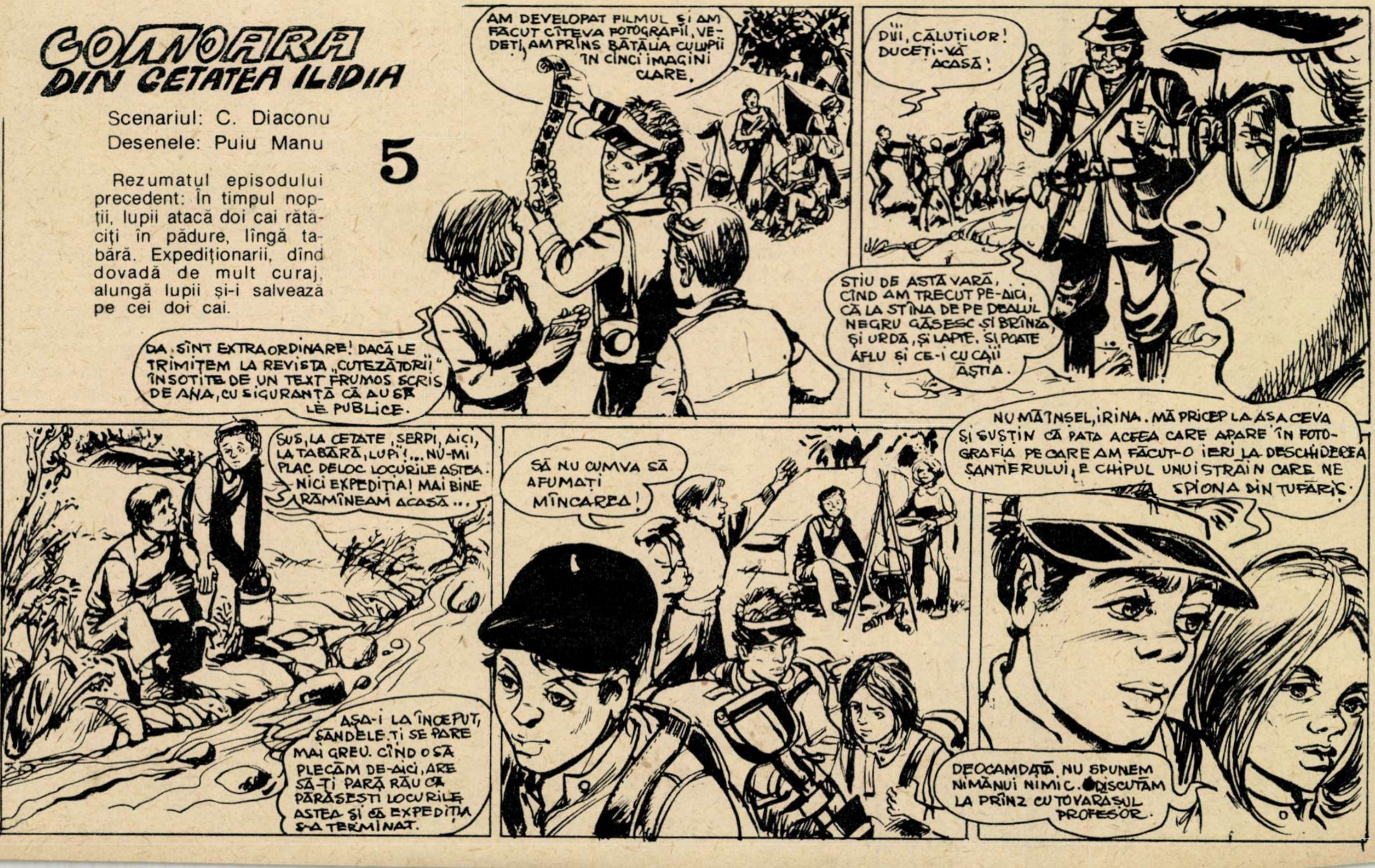
AM DEVELOPAT FILMUL ȘI AM FĂCUT CÎTEVA FOTOGRAFII, VEDEȚI, AM PRINS BĂTĂLIA CU LUPII ÎN CINCI IMAGINI CLARE.
DA, SÎNT EXTRAORDINARE! DACĂ LE TRIMITEM LA REVISTA „CUTEZĂTORII" ÎNSOȚITE DE UN TEXT FRUMOS SCRIS DE ANA, CU SIGURANȚĂ CĂ AU SĂ LE PUBLICE.
DIII, CĂLUȚILOR! DUCEȚI-VĂ ACASĂ!
ȘTIU DE ASTĂ VARĂ, CÎND AM TRECUT PE-AICI, CĂ LA STÎNA DE PE DEALUL NEGRU GĂSESC ȘI BRÎNZĂ, ȘI URDĂ, ȘI LAPTE. ȘI POATE AFLU ȘI CE-I CU CAII ĂȘTIA.
SUS, LA CETATE, ȘERPI, AICI, LA TABĂRĂ, LUPI!... NU-MI PLAC DELOC LOCURILE ASTEA. NICI EXPEDIȚIA! MAI BINE RĂMÎNEAM ACASĂ...
AȘA-I LA ÎNCEPUT, SANDELE. ȚI SE PARE MAI GREU. CÎND O SĂ PLECĂM DE-AICI, ARE SĂ-ȚI PARĂ RĂU CĂ PĂRĂSEȘTI LOCURILE ASTEA ȘI CĂ EXPEDIȚIA S-A TERMINAT.
SĂ NU CUMVA SĂ AFUMAȚI MÎNCAREA!
NU MĂ ÎNȘEL, IRINA. MĂ PRICEP LA AȘA CEVA ȘI SUSȚIN CĂ PATA ACEEA CARE APARE ÎN FOTOGRAFIA PE CARE AM FĂCUT-O IERI LA DESCHIDEREA ȘANTIERULUI, E CHIPUL UNUI STRĂIN CARE NE SPIONA DIN TUFĂRIȘ.
DEOCAMDATĂ NU SPUNEM NIMĂNUI NIMIC. O DISCUTĂM LA PRÎNZ CU TOVARĂȘUL PROFESOR.

mai departe. Uneltele de fiecare zi ale omului.

Adina mai adăugă la sala de concert și cele două pisici încă un automobil. De o marcă incertă, care alerga de undeva între Ecuator și Australia. Codrin își finisa cocotierul – apăruse între timp, prin apropiere, o uriașă pălărie de pai, sub care puteai să gîndești că se ascund toate minunile lumii – iar Petra...

Ei, bine, Petra suprapuse peste conturul ciupercii atomice, conturul unui brad roșu – n-aveau cretă verde nici cît să presari pe coada unui șoarece – un brad roșu de An Nou. Crengile lui adunau toți porumbeii albi și roșii, toate superbele luminițe de speranță asvîrlite ca o ploaie de vară, binefacătoare, deasupra pămîntului.

Munceau intens, în ziua numai lumină și cu văzduhul vînzolit de rîndunici gălăgioase, cu tei care plîngeau după floarea și parfumul furate de miezul verii. Antonia lucra și ea din răsputeri – pornise pe extremitatea cercului, de la Polul Nord și uite, depășise Polul Sud. Scria ceva și acoperea repede litera – sau literele – cu cîte un ziar vechi, pe care așeza o pietricică să nu le zboare vîntul.

Cînd a sosit prima mașină – era tatăl Elenei și nu știu cum se face, dar de data asta nu le-a certat că stau în drum – tocmai terminaseră de pus „iarba“ pe glob: de la Polul Sud pînă la Polul Nord, numai fire de iarbă albastră, care tălăzuiau ca un ocean în eternă mișcare. Antonia a dat ziarele din jurul cercului de o parte, a venit și tatăl Elenei și s-au așezat la Polul Sud să privească:

„Pacea copiilor și a oamenilor...“

Frumos, foarte frumos desenase literele Antonia. Neîntrecut scris avea.

Au început să curgă mașinile, toate ocoleau cercul, zile în șir l-au ocolit și roțile mașinilor, și pașii oamenilor, și așa a trăit pe asfalt, mîngîiat doar de soare, mult, mult timp.

Pînă la prima ploaie ori zăpada, dacă nu și mai mult.

BIRUITORII

(Urmare din nr. trecut)

În acele clipe, tuturor inimilor noastre ne vorbea încă memorabilul 23 August care hotărîse, prin conducerea fermă și eroică a Partidului Comunist Român, trecerea la eliberarea totală a țării de sub dominația hitleristo-hortystă.

Odiosul dictat de la Viena era aruncat în lada de gunoi a istoriei. Grandiosul gest și istorica faptă a lui Mihai Viteazul începeau să capete iarăși conturile istorice milenare ale poporului. Totodată, 1 Decembrie 1918, ziua Marii Uniri a Transilvaniei cu Țara, ne șoptea parcă din adîncuri de istorie: „Repede! Repede! Cît mai repede pînă ajungeți să înfigeți Tricolorul românesc pe cetățile de graniță, Carei și Satu-Mare“.

Faptele excepționale de arme ale românilor se succedau zi și noapte sub arșița soarelui, prin ploile reci, prin noroaiele adînci, prin cîmpiile întinse, prin codrii întunecoși...

Cine îl poate uita pe sergentul Iosif Grigore, pe teleormăneanul caporal Ion Mîrlea, pe neîntrecutul viteaz sergent-major Gheorghe Ciurea, pe vajnicul trăgător cu pușca Lupu Grigore, și încă opt ostași care la Ferma Archid din Munții Făgetului au ars de vii în văpăile aruncătoarelor de flăcări hitleriste, trăgînd pînă la ultima suflare.

Noi, supraviețuitorii acelei mari ofensive, nu puteam uita acea noapte fără lună, fără stele de lîngă comuna Tiream, județul Satu-Mare, cînd un pluton de 20 de militari români, plecați în incursiune pe un întuneric de-ți băgai degetele în ochi, ne-au transmis prin aparatul de radio primit de la regiment, că au rămas încercuiți și nu mai pot veni în liniile noastre. La 23 octombrie, cînd se îngîna ziua cu noaptea, în urma atacului general dat de divizie pe direcția Carei, primii cercetași ne-au raportat că au dat peste mai multe mormane de morți hitleriști și hortyști. La cîteva minute, aceiași cercetași ne raportau că întregul grup de oșteni care fuseseră trimiși în incursiune au fost găsiți morți.

În noaptea de 24 spre 25 octombrie, divizia noastră împreună cu diviziile 3 infanterie, 21 infanterie, 11 infanterie, 1 cavalerie, 8 cavalerie și altele, pe bazele de plecare cu palmele încleștate pe trăgacele armelor, pe cordițele de tragere de la tunuri așteptau pornirea la asalt.

Cu compania mea constituiam detașamentul de șoc al regimentului. Înainte de mijirea zorilor, întreaga suflare ostășească românească s-a năpustit ca un uragan asupra rezistențelor dușmane. Am pornit la asalt de la satul Chenci pe șoseaua principală. Noaptea era atît de neagră încît nu se deosebea cerul de pămînt și pămîntul de cer. Înaintam tîrîș, pe coate. La un moment dat, toată artileria română a început să tragă asupra trupelor dușmane din Carei. De acolo se năpusteau asupra noastră „balauri“ de foc: obuze de toate calibrele, sfori de foc de mitraliere, multe cartușe luminoase care țiuiau și se urmau ca niște vrăbii de foc. Cînd s-a luminat de ziuă duceam lupta pe străzi, prin case, prin grădini, ajungînd pînă în centrul orașului.

Soldații l-au ridicat pe sublocotenentul Ionescu Nicolae, pe brațe, și l-au suit cu un mic tricolor dăruit de localnici pe un soclu de piatră al unei statui. Așa am eliberat noi orașul Carei, pînă către orele 10 dimineața, noi, cei plecați la 23 August 1944 de la Constanța, de pe țărmul Mării pînă la hotarul de vest al patriei pe care l-am eliberat definitiv.

Cu aceeași hotărîre și vitejie întreaga noastră armată, împreună cu armata sovietică au continuat lupta pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și a unei părți din Austria.

Col. (r.) ION GH. PANĂ
veteran din războiul antihitlerist

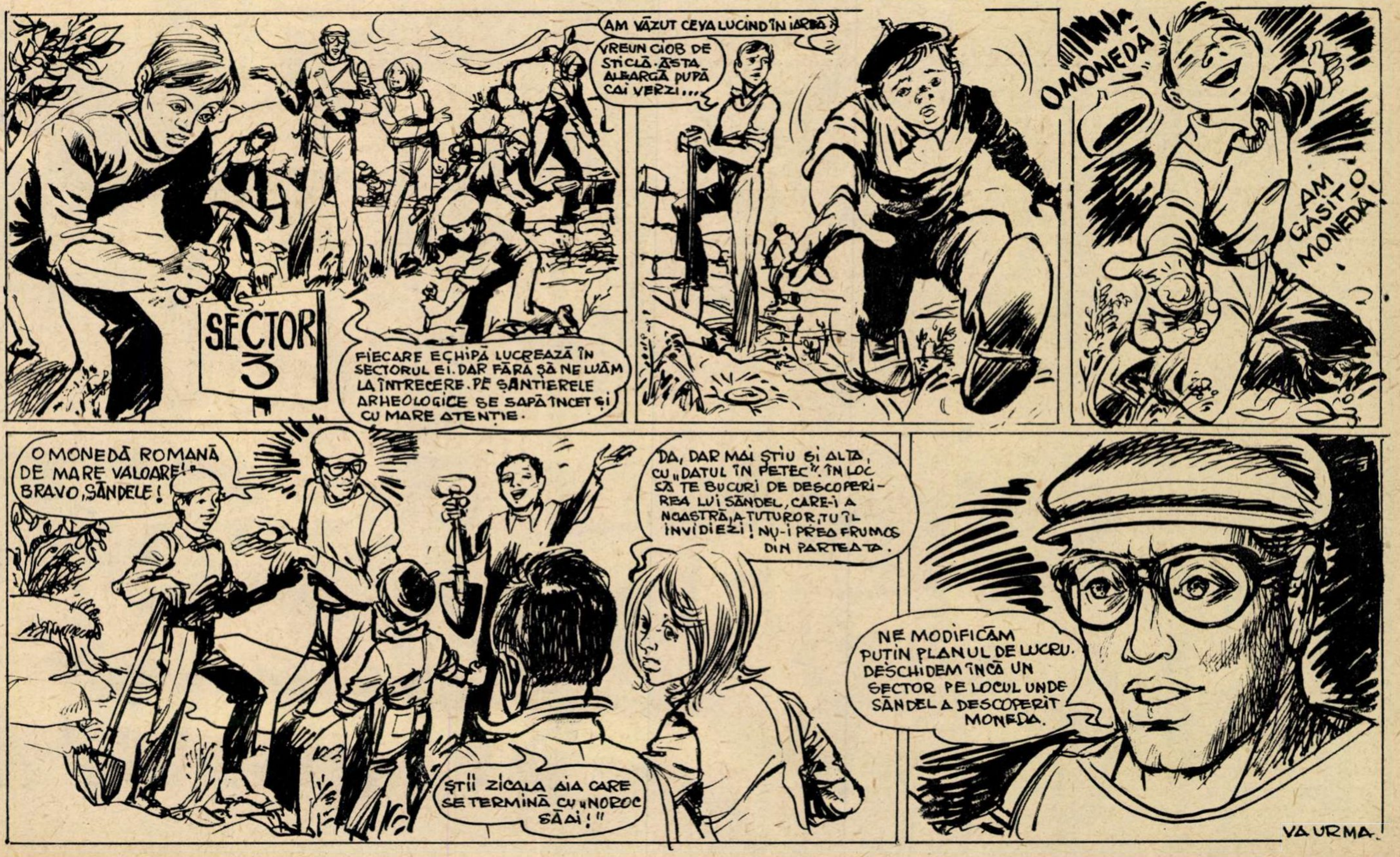
SECTOR 3
FIECARE ECHIPĂ LUCREAZĂ ÎN SECTORUL EI. DAR FĂRĂ SĂ NE LUĂM LA ÎNTRECERE. PE ȘANTIERELE ARHEOLOGICE SE SAPĂ ÎNCET ȘI CU MARE ATENȚIE.
AM VĂZUT CEVA LUCIND ÎN IARBĂ!
VREUN CIOB DE STICLĂ. ĂSTA ALEARGĂ DUPĂ CAI VERZI...
O MONEDĂ!
AM GĂSIT O MONEDĂ!
O MONEDĂ ROMANĂ DE MARE VALOARE! BRAVO, SĂNDELE!
DA, DAR MAI ȘTIU ȘI ALTA, CU „DATUL ÎN PETEC“. ÎN LOC SĂ TE BUCURI DE DESCOPERIREA LUI SĂNDEL, CARE-I A NOASTRĂ, A TUTUROR, TU ÎL INVIDIEZI! NU-I PREA FRUMOS DIN PARTEA TA.
ȘTII ZICALA AIA CARE SE TERMINĂ CU „NOROC SĂ AI!“
NE MODIFICĂM PUȚIN PLANUL DE LUCRU. DESCHIDEM ÎNCĂ UN SECTOR PE LOCUL UNDE SĂNDEL A DESCOPERIT MONEDA.
VA URMA.

COPIII LUMII DORESC PACEA

NĂVODARI

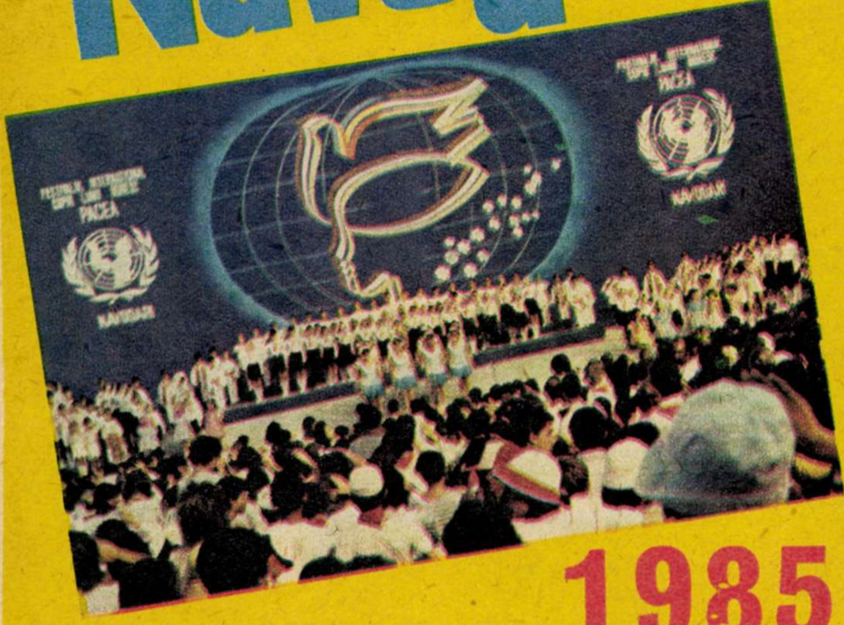
FESTIVALUL INTERNAŢIONAL COPIII LUMII DORESC PACEA
NAVODARI

1985

Ca în fiecare vară, însoritul meleag românesc de la ţărmul mării a redevenit tărîmul generos pe care copiii de pe cele mai diferite meridiane ale Pămîntului — din Asia, Africa, America Latină şi Europa —, au venit să petreacă împreună cu prietenii lor, pionieri din România, frumoase zile de vacanţă, în tabăra internaţională de la Eforie-Sud. Învingînd distanţele, ei au adus aici solia de prietenie a copiilor din ţările lor. Soarele generos i-a îmbrăţişat pe toţi, marea le-a răcorit feţele îmbujorate... Pe plajă, pe terenurile de sport, pe platourile de joacă sau la club s-au purtat dialoguri, s-au înfiripat prietenii, cimentate prin joc, prin cîntece şi întreceri sportive.

Pentru a opta oară Teatrul de vară al Complexului de tabere de la Năvodari a fost gazda Festivalului „Copiii lumii doresc pacea“. Participarea la această manifestare, devenită tradiţională, a oferit tuturor delegaţiilor minunatul prilej de a-şi exprima, alături de copiii români, dorinţa fierbinte de pace, sentimentele de prietenie şi solidaritate faţă de toţi copiii planetei.

Soltani Hassan Frederic din Franţa, Blizman Klara din R.P. Ungară, Kaiam Mousamaae din Siria, Edyta Szafranska din R.P. Polonă, ca de altfel toţi copiii prezenţi pe scena festivalului, au fost foarte bucuroşi că se pot număra printre participanţi.

Această a opta ediţie a Festivalului internaţional „Copiii lumii doresc pacea“, care a fost dedicată de participanţi Anului Internaţional al Tineretului, a fost încununată, în ziua de 23 iulie, printr-o bogata suită de manifestări care a culminat cu spectacolul de gală. Dis-de-dimineaţă, toţi copiii prezenţi în tabăra internaţională de la Eforie-Sud au pornit cu autocarele spre Năvodari unde-i aşteptau prietenii lor, mii de pionieri aflaţi la odihnă în „orăşelul“ lor de pe malul mării. După călduroasa primire făcută la sosire, au admirat împreună cu prietenii lor desenele din expoziţia „Pace pentru toţi copiii lumii“, în care mulţi şi-au regăsit desenele realizate de ei în tabăra de la Eforie-Sud. Apoi asfaltul de pe aleile de la intrare s-au transformat în uriaşe şevalete pe care au apărut jocuri de copii, simbolice hore, scene care sugerează bucuriile copilăriei.

Și în toate desenele copiilor — oaspeți și gazde — apăreau același Soare generos, îmbrățișîndu-i pe toți, și simbolicul porumbel alb, al păcii.

În ritmurile fanfarei pionierești din Constanța, miile de copii prezenți la Năvodari au participat la parada pionierească, deschisă de delegațiile din toate județele țării și din București, desemnate de colegii lor pentru a-i reprezenta la finalizarea amplei acțiuni „Porumbelul păcii". Apoi în aplauzele miilor de spectatori prezenți la Teatrul de vară, ei au adus la Năvodari mesajele prin care copiii fiecărui județ își exprimă dorința de a trăi în pace, de a fi feriți de pericolul armelor distrugătoare. Scena iluminată de soarele blînd al după-amiezii s-a animat apoi de cîntec.

Gala festivalului a fost deschisă de pionierii români care și-au exprimat dorința de a crește fericiți, de a munci, învăța și a construi în pace. Un cîntec prin care sînt evocate frumusețile țării lor, interpretat de copiii algerieni, cîntecul „Toți copiii Pămîntului", prezentat de copiii bulgari, un joc muzical al pionierilor cehoslovaci, marșul pionieresc prezentat de delegația din R.P.D. Coreeană, au fost viu aplaudate. Iar cînd a venit rîndul copiilor din Cuba, întreaga asistență a cîntat alături de ei, în ritmurile cunoscutei „Guantanamera". Fetele din țara piramidelor au adus cu ele pitorescul dans al ulcioarelor, iar copiii polonezi, purtînd tradiționalele costume populare ale oamenilor de la munte, au animat scena cu ritmul polcilor...

Momentul coregrafic al pionierilor iugoslavi s-a bucurat de aprecierea tuturor celor prezenți la festival. Prin jocul lor ei au făcut ca, pentru cîteva minute, pe scenă să apară un glob încărcat de arme și să sugereze că, în timp ce planeta se afla sub povara acestora, milioane de copii sînt frustrați de hrana zilnica, de bucuriile copilăriei. Dar prin voința unită a tuturor popoarelor, pacea poate fi apărată!

Viu aplaudate au fost apoi cîntecele copiilor din Finlanda, Franța, R.D.G., Siria, Tunisia, R.P. Ungară, U.R.S.S.

Într-o explozie de voioșie pionierii români au cîntat copilăria fericită pe care o trăiesc, aducînd omagiul fierbinte al dragostei și recunoștinței lor față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu pentru minunatele condiții create tuturor copiilor patriei noastre, pentru a crește și a se pregăti pentru viitor, într-o lume a păcii.

Oaspeți și gazde au putut asculta frumoasele cîntece ale formațiilor „Minisong", din București, „Colibri" din Brăila, „Castelanii" din Carei, admirînd, totodată, talentul cunoscutelor ansambluri bucureștene „Primăvara" și „Românașul", iar naiul fermecat al vîlcenei Dalila Cernătescu și-a trimis ecourile spre soare.

Festivalul s-a încheiat în ritmurile unui frumos cîntec despre copilărie, interpretat de formația „Castelanii". Scena și întreaga sală au fost cuprinse de voioșie. Copiii de pe cele mai diferite meridiane au fraternizat prin cîntec, în numele celui mai scump bun al omenirii — pacea. Sub soarele generos al Năvodarilor, inimile au bătut în același ritm, ritmul bucuriei de a trăi, al dorinței de a crește într-o lume a păcii și colaborării între popoare.

ECATERINA ROȘCA

REZULTATELE CONCURSULUI „ENIGMELE LUI DOREL"

Așadar, în „enigma" pe care am publicat-o în nr. 25 al revistei, o fata i se plînge lui Dorel că, din cireșul îngrijit de ea, cineva, culegînd fructe pe ascuns, a rupt și o grămadă de crengi. Dorel se oferă să-l caute pe vinovat, urmînd a-l obliga la o pedeapsă dealtminteri foarte plăcută: să sădească o sută de puieți de cireș. El îi vizitează pe trei colegi în legătură cu care are anumite bănuieli: un pictor, un canotor și un aruncător de ciocan. Întrebarea a fost: care dintre ei nu spune adevărul?

„Enigma" s-a bucurat de succes. Am primit atîtea sute de scrisori încît nu mai știam unde să le așez, iar lectura lor mi-a luat cîteva zile.

Fel de fel de răspunsuri...

„Cred că pictorul, pentru că, de fapt, nici nu e pictor; nu poți picta cu ochelari de soare!" spune Cristian Matei din București, Str. Pescărușului nr. 11. Adevărat! Dar nu suficient...

„Băiatul din caiac! El nu folosește o vîslă potrivită, ci vîsla de la canoe!" spune Denis Popa din Tecuci, Str. Ghica Vodă nr. 1. Din nou, adevărat! Dar nu și suficient...

„Aruncătorul de ciocan! spune Diana Capșa din Rîmnicu-Vîlcea, Str. Lenin, bloc L. **Este interzis să arunci cu ciocanul pe pista de atletism și în general din oricare alt loc cu excepția sectorului special amenajat și îngrădit din trei părți cu gard de sîrmă. De altfel, aruncarea ciocanului nu este un sport pentru copii.**" Adevărat! Dar încă nu suficient...

A fost o „enigma" cam dificilă, nu-i așa? Raspunsul **complet** este că **toți cei trei** colegi „vizitați" de mine erau vinovați. În acest sens mi-au răspuns patrusprezece cititori, între care se remarcă prin precizia observațiilor și claritatea raționamentului **Laura Ruscirean** din cl. a VII-a, Școala nr. 5 Sibiu, **Cristina Chervasie** din București, Aleea Aviator Stîlpeanu nr. 11 (locuiește lîngă stadionul Tineretului, e documentată!), **Marian Stan** (care de bucurie că a găsit răspunsurile a uitat să scrie din ce localitate e!), **Andrei Rareș** din București, Intrarea Ion Șulea nr. 5, **Vasile Anghel** din Cîmpina, Str. Zorilor nr. 3. Acesta din urmă este de fapt autorul celui mai corect și mai spiritual răspuns, obținînd astfel premiul concursului, adică miniradioreceptorul promis. E doar ceva mai mare decît o cutie de chibrituri, dar funcționează excelent.

Pe curînd, dragi prieteni!

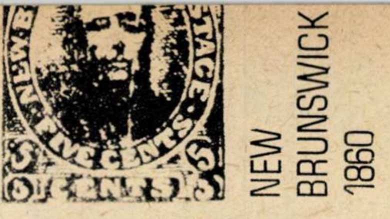

NEW BRUNSWICK, 1860. O fostă colonie engleză, mic teritoriu din America de Nord, incorporată de Canada în 1868, a intrat în istoria filateliei datorită unei „ispravi" a șefului poștei locale, Charles Connell. Mai întîi precizăm că pînă la extinderea puterii statului de a aproviziona cu mărci în cantități suficiente și la timp diferite locuri mai greu accesibile, căpitanii de poștă aveau drepturi limitate de a emite timbre. Pe această bază au apărut cîteva rarități de mare valoare. Dar Connell s-a gîndit să folosească în alt fel puterea sa, și atunci, în 1860, pe timbrul de 5 cenți și-a tipărit... propriul chip în loc de cel al reginei Victoria. Alți conducători de poștă se mulțumeau să semneze peticele de hîrtie emise de ei. Pentru gestul său, Connell a fost destituit. Dar mărcile au rămas, iar el asta a dorit de fapt.

PETRE DOMȘA

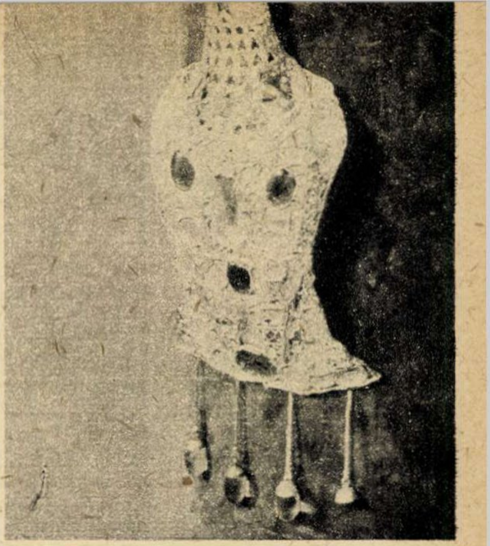

CONCURSUL TROFEELE VACANȚEI

6

A. În primăvara anului 1837, doi țărani care lucrau la cariera de piatră de pe dealul Pietroasa, scot la iveală „Tezaurul de la Pietroasa" sau „Cloșca cu puii de aur", tezaur atribuit regelui vizigot Atanaric (sec.IV). Obiectele cîntăreau 30 kg de aur curat. În aprilie 1838, tezaurul este vîndut de cei doi țărani cu 4 000 de lei unui meșter arnăut, Anastase Tarba-Verusi, care desface pietrele încrustate pe obiecte și le aruncă, socotindu-le fără valoare. Sînt salvate de la topire doar douăsprezece obiecte (18,797 kg).

Prin specialiștii care se ocupă de el, tezaurul devine cunoscut și pe plan mondial, iar astăzi se află la Muzeul de istorie al R.S.R., bucurîndu-se de admirația a mii și mii de vizitatori. Care este numele localității unde a fost descoperit „Tezaurul de la Pietroasa"?

1) Pietroasa, jud. Suceava; 2) Pietroasele, jud. Buzău; 3) Pietroasa, jud. Bihor.

B. „Miorița" — capodoperă reprezentativă a folclorului românesc — a fost descoperită în timpul surghiunului la Soveja, de unul dintre primii culegători de poezie populară. Cine a descoperit „Miorița"?

1) Vasile Alecsandri; 2) Alecu Russo; 3) Alexandru Vlahuță.

C. În 1912—1913 a fost proiectat avionul Vlaicu III, primul avion de construcție metalică din lume. Cine este autorul?

1) Traian Vuia; 2) Aurel Vlaicu; 3) Henri Coandă.

Expediați săptămînal talonul într-un plic pe adresa redacției, cu mențiunea „Trofeele vacanței", etapa a VI-a.

TROFEELE VACANȚEI
TALONUL NR 6

Întrebarea	Răspunsul corect	Numele ....
A		Prenumele ....
B		Clasa ..... Școala ....
C		Localitatea.............. Județul ....

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: ELENA MĂNESCU;
Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: ION MIHAESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

GALERIA cutezătorilor

ADESEORI, CÎND SE ÎNTORCEA DE LA ȘCOALĂ, GHEORGHIȚĂ SECRIERU, DIN MĂDIRJAC-IAȘI, ALEGEA DRUMUL CEL MAI SCURT. EL TRAVERSA IZLAZUL COMUNEI PRIN PREAJMA IAZULUI FRUMUȘICA ȘI ADMIRA CÎMPUL ALE CĂRUI FLORI ÎNCEPUSERĂ SĂ ÎNMIRESMEZE VĂZDUHUL.

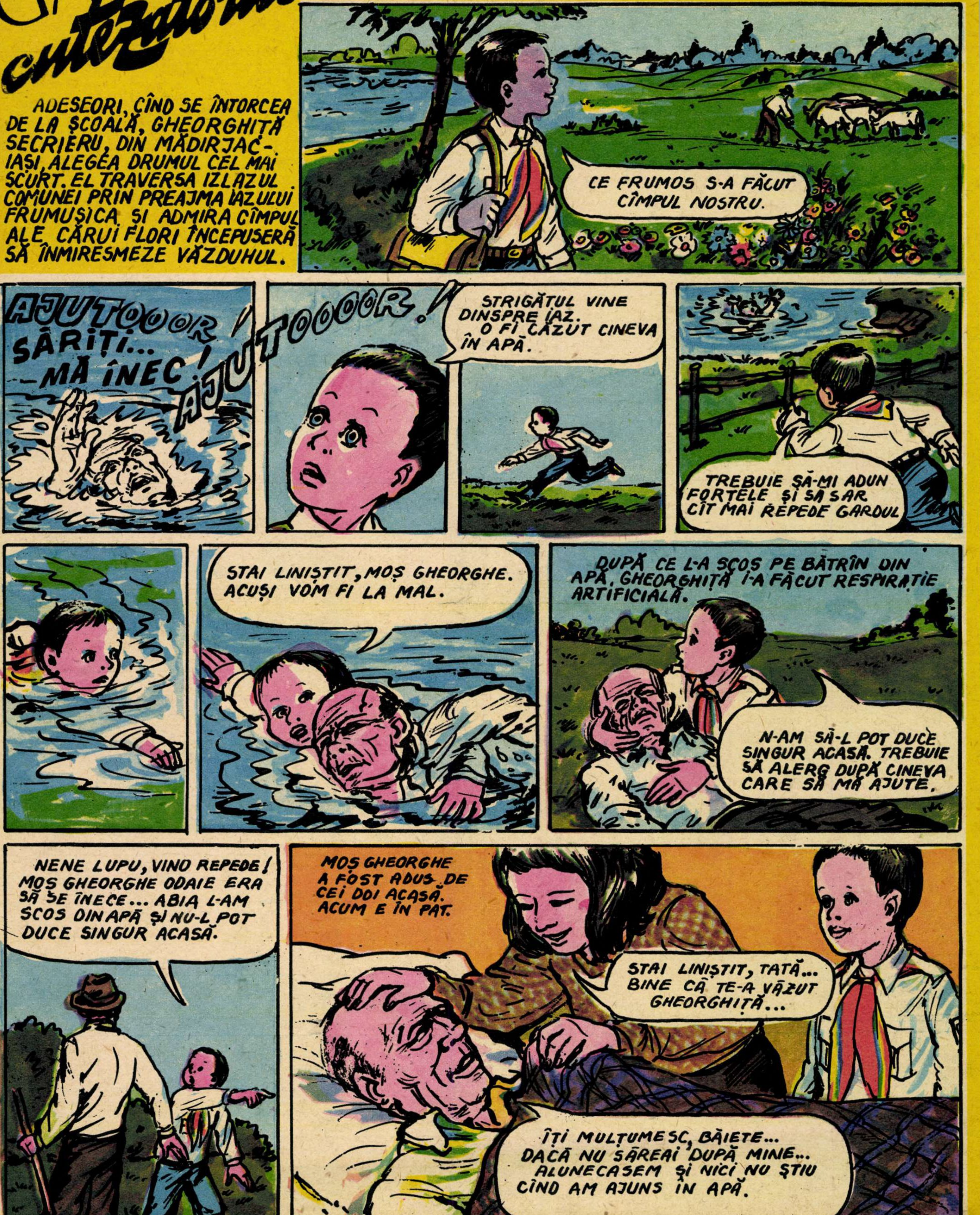
CE FRUMOS S-A FĂCUT CÎMPUL NOSTRU.
AJUTOOOOR! SĂRIȚI... MĂ ÎNEC!
AJUTOOOOR!
AJUTOOOOR!
STRIGĂTUL VINE DINSPRE IAZ. O FI CĂZUT CINEVA ÎN APĂ.
TREBUIE SĂ-MI ADUN FORȚELE ȘI SĂ SAR CÎT MAI REPEDE GARDUL
STAI LINIȘTIT, MOȘ GHEORGHE. ACUȘI VOM FI LA MAL.
DUPĂ CE L-A SCOS PE BĂTRÎN DIN APĂ, GHEORGHIȚĂ I-A FĂCUT RESPIRAȚIE ARTIFICIALĂ.
N-AM SĂ-L POT DUCE SINGUR ACASĂ. TREBUIE SĂ ALERG DUPĂ CINEVA CARE SĂ MĂ AJUTE.
NENE LUPU, VINO REPEDE! MOȘ GHEORGHE ODAIE ERA SĂ SE ÎNECE... ABIA L-AM SCOS DIN APĂ ȘI NU-L POT DUCE SINGUR ACASĂ.
MOȘ GHEORGHE A FOST ADUS DE CEI DOI ACASĂ. ACUM E ÎN PAT.
STAI LINIȘTIT, TATĂ... BINE CĂ TE-A VĂZUT GHEORGHIȚĂ...
ÎȚI MULȚUMESC, BĂIETE... DACĂ NU SĂREAI DUPĂ MINE... ALUNECASEM ȘI NICI NU ȘTIU CÎND AM AJUNS ÎN APĂ.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

33
JOI, 15 AUGUST 1985.
ANUL(XIX NR. 932)

23
AUGUST
1944

DIN SUMAR :

- În intîmpinarea zilei de 23 August
- Aripi pionierești în cimpia soarelui
- „Patrie română, țară de eroi"
- Fapte de cutezanță
- Concursuri pentru toți cititorii

CADRAN POLITIC

Pe întreg cuprinsul patriei, oamenii muncii înfăptuiesc cu abnegaţie patriotică, în spirit revoluţionar, prin mari fapte de muncă, angajamentul solemn exprimat în Mesajul-angajament adresat tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu prilejul împlinirii a două decenii de la Congresul al IX-lea şi de la alegerea sa în suprema funcţie de conducere în partid. Entuziasta hotărîre a întregului popor de a îndeplini în mod exemplar strălucitele îndemnuri ale conducătorului partidului şi statului nostru şi-a găsit o fierbinte exprimare în atmosfera de înaltă stimă şi aleasă preţuire, de profundă angajare patriotică cu care oamenii muncii au întîmpinat pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, care a efectuat, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în zilele de 6, 7 şi 8 august 1985, vizite la importante obiective economice, industriale, sociale şi pe şantiere de construcţii din judeţele Constanţa şi Galaţi, care au cunoscut, asemenea tuturor judeţelor ţării, o puternică înflorire în ultimii 20 de ani.

În judeţul Constanţa, oamenii muncii de la Intreprinderea agricolă de stat Albeşti, Asociaţia economică intercooperatistă legumicolă Cobadin, Cooperativa agricolă de producţie Cobadin, Combinatul de lianţi şi azbociment din Medgidia şi Intreprinderea mecanică de utilaje din Medgidia au raportat însemnate realizări ca şi cei de la Combinatul petrochimic Midia şi de la instalaţia de separare, tratare, depozitare şi transfer a hidrocarburilor de la Midia-Năvodari, aflată în probe tehnologice. Volumul producţiei industriale din acest judeţ a crescut, faţă de 1965, de aproape 7 ori, iar producţia agricolă globală a crescut, în anii 1966–1984, cu 55 la sută.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au examinat stadiul lucrărilor la o nouă şi importantă operă constructivă: Canalul Poarta Albă — Midia - Năvodari. Este o construcţie care se înscrie cu strălucire în constelaţia marilor ctitorii ale Epocii Nicolae Ceauşescu. Noul drum de apă va străbate podişul constănţean pe o distanţă de 31 de kilometri.

Pretutindeni în sectoarele vizitate - la kilometrul 1, în sectorul care se construieşte cu participarea armatei, la kilometrul 23,500 unde se află Şantierul naţional al tineretului de la Canalul Poarta Albă — Midia - Năvodari, apoi la ecluza de la Năvodari, cea mai complexă lucrare de pe întregul traseu al acestei noi artere navigabile făurită de mîna omului -, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au fost întîmpinaţi cu fierbinte entuziasm de către harnicii realizatori - constructori de înaltă calificare, ostaşi ai armatei noastre, brigadieri utecişti. Pînă mai ieri purtători ai cravatelor roşii cu tricolor, tinerii în salopete albastre, care continuă cu abnegaţie glorioasele tradiţii ale muncii de brigadier, au raportat tovarăşului Nicolae Ceauşescu îndeplinirea sarcinii ce le-a fost trasată: finalizarea lucrărilor pe tronsonul de 4 kilometri de canal, încredinţat spre execuţie Uniunii Tineretului Comunist. Conducătorul partidului şi statului le-a transmis cele mai călduroase felicitări pentru rezultatele obţinute în realizarea acestei porţiuni a Canalului Poarta Albă–Midia–Năvodari şi le-a urat ca şi în continuare să acţioneze, împreună cu celelalte grupări de forţe care lucrează la canal, în aşa fel încît, în septembrie anul viitor, întreaga lucrare să fie terminată.

În aceeaşi zi, marea fericire de a avea în mijlocul lor pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pe tovarăşa Elena Ceauşescu au trăit-o pionierii şi şoimii patriei aflaţi pe litoral la Complexul de odihnă pentru copii - Năvodari. Înalţii oaspeţi au fost primiţi într-o atmosferă entuziastă, de mare sărbătoare.

În cursul vizitei a fost prezentat Complexul de odihnă de la Năvodari, care găzduieşte în fiecare vară numeroşi pionieri şi şoimi ai patriei din întreaga țară. Copiii care vin aici beneficiază de cele mai bune condiții de cazare, odihnă, moderne spații destinate bibliotecii, teatrului, precum și numeroase terenuri de sport, spații verzi, locuri de joacă. Programele de vacanță sînt bogate și variate, atractive, cu un accent deosebit pe latura educativă a activităților.

Vizita a prilejuit, în același timp, o analiză a posibilităților de dezvoltare în viitor a acestui complex, la care au participat tovarășii Lina Ciobanu, președinte al Consiliului Central al U.G.S.R., Nicu Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., Ion Stănescu, ministrul turismului și sportului, Poliana Cristescu, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, alți factori cu răspunderi în sistemul educațional. S-a indicat ca, paralel cu mărirea capacității complexului, să se construiască noi dotări cu diferite destinații, să sporească numărul terenurilor de sport și spațiilor verzi, să fie diversificate și modernizate mijloacele de agrement.

Vizita, o nouă și grăitoare dovadă a preocupării statornice a conducerii partidului și statului nostru pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de pregătire și recreere a copiilor, a găsit un puternic ecou în rîndul tuturor celor aflați la odihnă la Complexul din Năvodari, al tuturor copiilor țării.

În ziua de 8 august, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, s-au aflat în mijlocul oamenilor muncii din Galați, în cursul vizitei de lucru care a inclus Combinatul siderurgic și Șantierul naval, obiective a căror dezvoltare deosebit de pregnantă pe harta economică a patriei se datorează, ca toate marile obiective cu care ne mîndrim, strălucitelor inițiative ale secretarului general al partidului. În acești ani glorioși ai Epocii Nicolae Ceaușescu, Galațiul a devenit cea mai mare cetate de metal a României, locul unde se construiesc 20 la sută din navele țării, un județ cu o industrie puternică, modernă și diversificată.

Un moment de cea mai profundă semnificație a vizitei de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în această parte a țării l-a **constituit marea adunare populară desfășurată în municipiul** Galați. Miile de oameni ai muncii l-au întîmpinat cu nemărginită dragoste, recunoștință, înaltă stimă pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu.

Cuvîntarea rostită cu acest prilej de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu deosebit interes, ea constituind un neprețuit îndreptar pentru toți oamenii muncii angajați cu fierbinte patriotism pe calea înfăptuirii pe o treaptă superioară a hotărîrilor Congresului al XIII-lea și Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism.

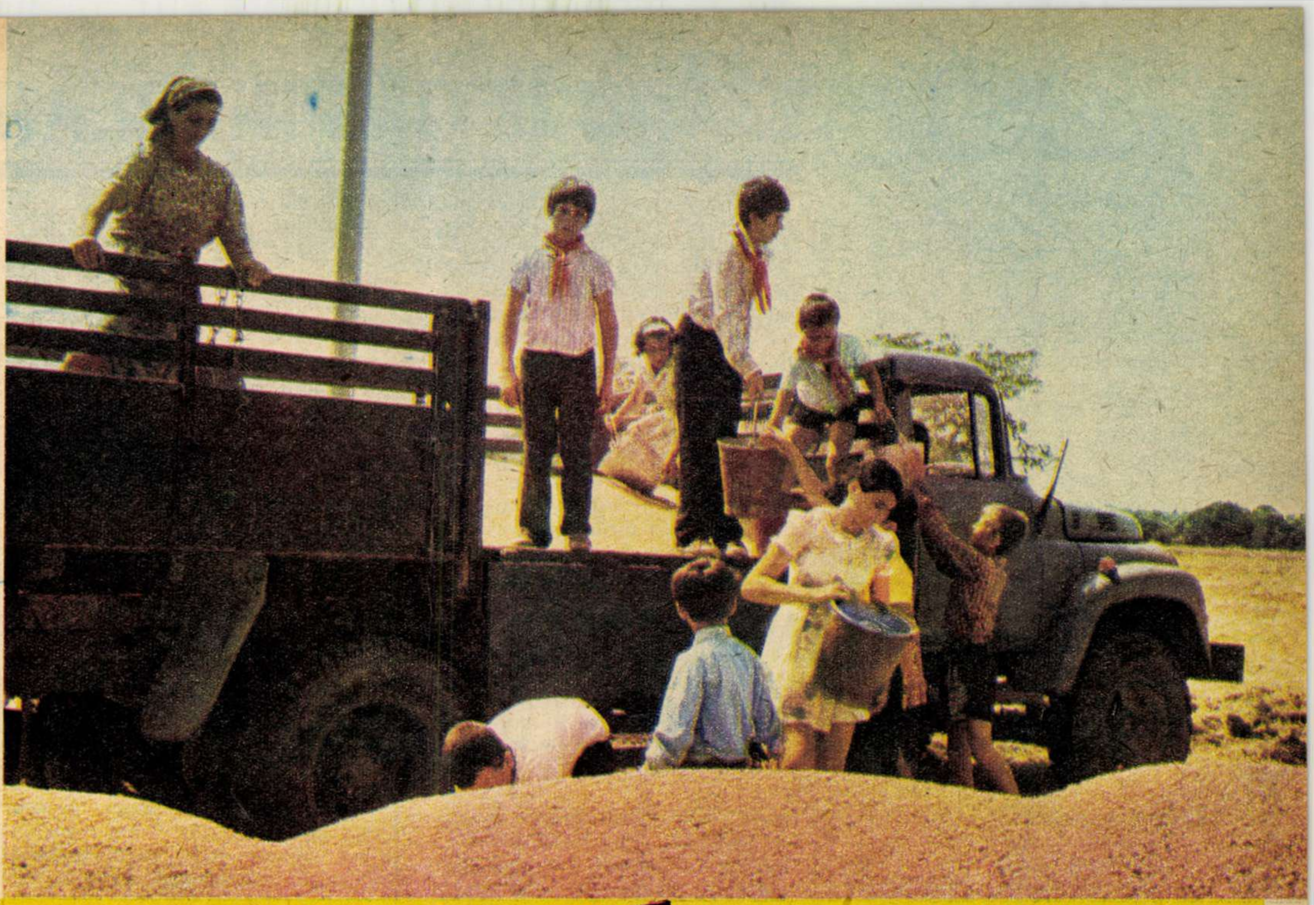

CONSTELAȚIA „VACANȚA“

ARIPI PIONIEREȘTI ÎN CÎMPIA SOARELUI

Acești ani de lumină și temeinica înfăptuire, din Epoca Nicolae Ceaușescu, sînt și anii noii revoluții agrare în România socialistă, ani în care satele și comunele de pe întregul teritoriu al țării au devenit adevărate vetre de întemeiere a rodului și avuției pămîntului strămoșesc.

În comuna Hotarele, situată în extrema de sud a patriei, soarele răsare brusc din porumb, tot așa cum apune lent, scufundîndu-se parcă, în lanurile de floarea-soarelui, în codrii de porumb și iar porumb sau în imensele suprafețe de vie. Ne aflăm la cumpăna verii, cînd porumbul și floarea-soarelui leagă temeinic, strugurii și livezile încep să se coacă, iar rîul Argeș trece printre turme de vite și oi, printre piramidele de grîu și orz. Iulie și august sînt lunile meridiane ale rodului pe toate gurile de rai ale Hotarelor, iar oamenii urmați, însoțiți și ascultați de mașinile lor agricole moderne, dau adevărate lupte cu pămînturile roditoare. Cele unsprezece mii de hectare de grîu și porumb, și vie, și floarea-soarelui sînt ființă din ființa omului. Gospodăriile oamenilor, casele și șoselele s-au cufundat în lanuri. De departe se aud tractoarele și combinele lansate ca niște nave în cîmpiile soarelui unde asaltul cuceririi avuțiilor nu cunoaște încetare. La sere și solarii, în sistemele de irigații moderne pe cele aproape 2 000 de hectare, în spațiile de cazare pentru zootehnie, pe imașuri și în păduri, forfota și ritmurile muncii oamenilor, practic n-au cum fi măsurate. La Hotarele, ca de altfel în toată țara, agricultura este în plină desfășurare revoluționară, iar cele trei cooperative agricole de producție – Hotarele, Izvoarele, Herești – sînt un fel de vetre sau ținuturi ale rodului și muncii. Tineretul, de la mic la mare – adolescenți și pionieri – formează o adevărată armată a muncii; în gospodăriile părinților lor, în școli sau C.A.P. acești tineri sînt cu adevărat agricultori, „oameni la zi“ cu toate îndatoririle ce le revin față de pămînturi și lanuri. La Hotarele, în școală se intră direct din lanurile de grîu sau floarea-soarelui; la Hotarele se intră în sala de clasă direct din porumb sau dintre struguri. La rîndul lor, toate acestea au devenit, în Epoca Nicolae Ceaușescu, adevărate spații de muncă și învățămînt. O piramidă de grîu este cu mult mai bine însușită vederii și înțelegerii acolo în cîmp, în comparație cu piramida din manualul ***de geometrie. Fii de agricultori****, ei înșiși sînt iscusiți copii ai grîului și porumbului. Iar vacanța mare este pentru ei un anotimp cu mai multe aripi.*

SCENELE DE AUR ALE CÎMPIE!

Gera Călin, din clasa a VIII-a a Școlii nr. 1 – o mînă de fată, blondă și isteață ca o albină grăbită – are o idee originală despre luna lui Cuptor:

– Fiecare cu vacanța lui: cel din oraș își face vacanța ca în oraș, noi, cei de la Hotarele, ne-o facem ca la noi acasă.

– Adică?!

– Vrem ca vacanța mare să fie cu adevărat mare... mai ales în fapte și satisfacții. Am voie să mă laud?

ION CRÎNGULEANU

(Continuare în pag. 4)

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23

Apropiata sărbătoare de la 23 August, cînd întregul nostru popor aniversează 41 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, îi mobilizează, în aceste zile, pe toți pionierii satelor și orașelor țării în realizarea unor bogate acțiuni politico-educative, cultural-artistice și de muncă patriotică.

● Subredacția pionierească din **Galați** ne-a transmis, recent, vestea că, începînd cu data de 2 august, Muzeul județean de istorie este vizitat zilnic de sute de copii din municipiu. Desfășurîndu-și acțiunea sub genericul „Pionieri la izvoarele istoriei", pionierii de la **școlile nr. 2, 17, 18, 22, 24 și 43** din Galați urmăresc cu deosebit interes documentele și imaginile care vorbesc despre eroicele lupte date, în acel August de foc din 1944, de către armata română pentru eliberarea pămîntului strămoșesc.

La cluburile de vacanță din comunele **Smîrdan, Drăgușeni, Independența, Rediu, Suceveni** și **Valea Mărului** s-au deschis, ieri, 14 august, expozitii de artă plastica purtînd titlul „Chipul de astăzi al patriei noastre". În desenele lor pionierii surprind marile realizări obținute de poporul nostru în luminoșii ani ai Epocii Nicolae Ceaușescu.

● În comuna **Dragomirești-Vale**, județul **Giurgiu,** pionierii **Școlii nr. 1** au organizat o bogată expoziție de fotografii intitulata „Un August fierbinte". Expoziția se înscrie într-un bogat ciclu de acțiuni pe care pionierii giurgiuveni le-au dedicat zilei de 23 August.

● Membrii comandamentelor pionierești din municipiul **Oradea,** județul **Bihor,** s-au întîlnit recent cu tovarășul Mihai Turcu, veteran în războiul antifascist.

ARIPI PIONIEREȘTI ÎN CÎMPIA SOARELUI

(Urmare din pag. 3)

– Te rog, laudă-te.

– Numai în aceste zile pionierii noștri au adunat 5 000 de borcane.

– Numai atît? intervine Valentina Titichi. Cele 5 500 de sticle nu sînt de pomenit? Dar cele 4 000 kg de plante medicinale?

– Eu aș vrea sa vorbesc despre una din zilele noastre „pline", e de părere Jeane Noapte. Să vedeți cum a fost. Cam vreo 35 de pionieri, deci și 35 de sape, ne-am dus la porumbul nostru...

– ?

– Cum auziți: porumbul nostru „pionieresc" de pe cele 4 hectare. Deci ne-am dus organizați în 5 echipe „la sapă". Nimic nu-i mai frumos decît să te afli într-un lan de porumb la a treia sapă. E înalt și verde-negru. Nu ne mai vedem din el. Facem mușuroaie zdravene, iar știuleții leagă în prezența noastră. Un mușuroi durează cam un minut. 35 de sape fac 35 de mușuroaie concomitent. În urmă, lanul e mîndru.

– După „careul porumbului", pentru că mai erau cîteva ore bune de lucru, am intrat în pădurea Horăștilor unde am declanșat acțiunea „Mușețelul", completează Petruța Spirache. Noapte revine în dialog și ne explică mai concret că:

– „Mușețelul" a cuprins și acțiunile „Sunătoarea" și „Coada șoricelului". Patru ceasuri de flori în pădurea din Horăști sînt patru ceasuri de feerie.

CIFRELE LA SCARA ADEVĂRULUI

– Dar tot n-am terminat sa mă laud, revine Geta. De fapt, nu mă laud; vreau doar să completez ceva în legătură cu „carnavalul" tomatelor. Acolo, în lunca Argeșului, am desfășurat un adevărat carnaval de rod al tomatelor. 25 de tone am adunat. Să le fi văzut cît de mărețe erau; păreau păpuși de foc. Peste un milion de păpuși cu obraji de jar luau drumul piețelor din Giurgiu și din Capitală...

– ...alte 3 tone de ardei porneau în urma roșiilor, surîde satisfăcută Angelica Giambașu.

– Despre castraveți și dovlecei... 8 cu 5 dau 13 tone pe basculele comunei, e de părere Angela Tudor.

– O clipă! Vă rog, nu intrați prea adînc în vară; ne putem trezi ajunși în arenele toamnei... și-am uitat de cireșe... intervine Adina Dimache. Cireșe... vișine și iar cireșe. Deci: 10 tone de cireșe albe, 15 tone de vișine și 5 tone de cireșe negre...

– Să ne întoarcem la avuțiile verii, e de părere Jeane Noapte. Mîinile noastre au adunat cele 17 tone de caise și alte 30 de tone de piersici.

– La aceste „venituri" ale pămîntului și livezilor, pe care le-am realizat, ar trebui să adăugăm și porcul de 180 kg pe care l-am crescut și contractat cu C.A.P., plus cele 30 de păsări și 250 de pui, spune Iulian Prelipceanu. Pe de altă parte, Angelica Florea, din clasa a III-a, reamintește că fiecare pionier are pe acasă cîte 5–6 pui pe care-i „cresc găini, rațe, gîște și curcani" în timpul vacanței.

FRUMUSEȚEA ESTIVALĂ A HOTARELOR

– 159 km de curățenie pe șosele și uliți; atît am realizat pînă la această oră, ne confirmă Geta. Iar Mariana Popescu mai adaugă că pionierii „hotarnici" participă în mod obișnuit la curățirea și adîncirea șanțurilor din lungul șoselelor, la văruirea porților și a podețelor...

– ...plus podurile mari văruite tot de noi, mai spune Adrian Baciu.

– ...adăugăm și cei 1 503 plopi întreținuți de pionieri în lungul aleilor; plopi văruiți și curățați de noi, la care se alătură și cei peste 1 600 de nuci, pruni, caiși, brazi, meri, cireși și vișini plantați, crescuți și îngrijiți de copii. Zilele acestea dăm zor la ștergerea geamurilor de la școală, la schimbarea și recondiționarea băncilor, la văruirea pereților, la spălarea dușumelelor. Și să nu uităm treburile și curățenia de-acasă. Doina Miu, neîntrecută meșteriță la țesături și cusături e de părere că:

– Aproape toate fetele noastre lucrează în vacanță la războaiele de țesut, realizînd frumoase ștergare românești din bumbac și borangic.

ARENELE LUMINII

– Așa le spunem noi stadioanelor din comuna noastră, precizează Mihai Dascălu. Rețineți că echipa noastră de handbal a luat locul II pe județ; și nu ne oprim aici. Jos, la nivelurile solare ale rîului Argeș, am amenajat una dintre cele mai frumoase plaje. Concursurile de înot (de toate categoriile) tot în Argeș ni le disputăm. Cît despre fotbal... rămîne pe locul întîi! Fără 4–0 nu ne întoarcem din deplasarea de la Budești, din Călărași. Parcul tineretului din localitate, la dispoziția pionierilor, este în același timp întreținut tot de ei.

Arenele luminii despre care vorbea Mihai se umplu în aceste zile de cîntece, concerte, dansuri și serbări estivale ale pionierilor din Hotarele. La rîndul lor, întrecerile de cros, recitalurile de versuri în cîmpie, acțiunile de la „biblioteca deschisă în livadă" (un fel de club al cărții), concursurile de biciclete dau vacanței din Hotarele un dinamism puternic și viu. Excursiile la Mare, la Dunăre, în Capitală sau în Carpați sînt la ordinea ***unu*** *a zilei. Așadar, pe marile aripi ale vacanței mari, pionieria din comuna Hotarele este, de fapt, în plină activitate, cu hărnicie și pricepere, cu istețime și voioșie specifică.*

AUGUST

Oaspetele le-a vorbit pionierilor despre contribuția armatei române la victoria finală asupra fascismului.

- Din județul **Ialomița** aflăm că la clubul de vacanță din orașul **Țăndărei** a avut loc o foarte interesantă proiecție de diapozitive, avînd ca temă lupta poporului român pentru cucerirea și păstrarea independenței naționale. Prin intermediul imaginilor au fost evocate și zilele fierbinți din August 1944.

- La **Școala nr. 1 Mărășești,** județul **Vrancea,** sute de pionieri s-au întîlnit recent cu secretarul Comitetului orășenesc al P.C.R. care le-a vorbit despre semnificația evenimentelor din August 1944. În continuare formațiile pioniereşti din școală, participante la actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României“, au prezentat un frumos spectacol „În numele victoriei“. Tot din județul Vrancea am aflat că numeroase unități pioniereşti dedică marii noastre sărbători naționale frumoasele trofee ale hărniciei lor. Astfel, copiii din **Vintileasca** au hotărît să culeagă, peste angajamentul asumat, 2 000 kg măceșe, 500 kg cătină și 200 kg podbal și alte plante medicinale.

Acțiunea „3R“

Recent, în **județul Iași,** nenumărate unități pioniereşti au declanșat ample campanii de colectare a materialelor refolosibile: fier vechi, hîrtie, ambalaje de sticlă, textile. Astfel, din **Miroslovești** aflăm că numai într-o singură acțiune inimoșii fii ai comunei, care-și îndepliniseră de mult angajamentul de muncă patriotică, au colectat încă 260 kg hîrtie, 85 kg textile, 1 500 sticle, 500 borcane. Colegii lor din **Bivolari,** fiind mai numeroși, au reușit să predea centrelor de primire – în aceeași perioadă – cantități mai mari: 1 800 kg fier vechi, 720 kg hîrtie, 200 kg textile, 2 485 sticle, 1 000 borcane. Frumoase rezultate – mai ales în colectarea fierului vechi – raportează pionierii din **Trifești, Borșa** și **Tibănești,** care, mergînd pe la gospodăriile vecinilor, ale consătenilor au reușit să colecteze peste 2 000 kg. În municipiul **Iași,** ca și în orașele **Pașcani** și **Tg. Frumos,** pionierii au colectat importante cantități de mase plastice și textile. Cluburile de vacanță din **Dobrovăț, Băltați, Probota, Româneşti, Belcești, Hîrlău, Dolhești, Ceplenița, Vînători** și-au inclus în programele lor de activități organizarea periodică a acțiunilor de recuperare a materialelor refolosibile. Ei vor să se mențină pe locurile fruntașe ocupate pînă acum în această importantă acțiune patriotică.

Din județul **Caraș-Severin** aflăm că atît fiii siderurgiștilor și ai minerilor, cît și tinerii locuitori ai satelor s-au mobilizat cu multă însuflețire în acțiunea celor „3 R“. Printre frantași, care sînt deosebit de numeroși, îi putem aminti pe pionierii de la **școlile nr. 2, 7, 8, 10, 11, Reșița,** de la **Școala nr. 1** din **Anina,** din comunele **Cîlnic, Teregova, Băile Herculane.** De menționat că ei și-au îndeplinit integral sarcinile din angajamentele de muncă patriotică pe acest an. Cum s-ar zice, au ajuns cu hărnicia... în anul 1986!

Și din **județul Dîmbovița** avem știrea că în zilele vacanței se organizează acțiuni colective, cu mobilizarea unui mare număr de pionieri, pentru recuperarea materialelor refolosibile. Nenumărate sînt, și în acest județ, unitățile pioniereşti care raportează îndeplinirea integrală a angajamentului de muncă patriotică pe acest an, ele acționînd în continuare cu același entuziasm, cu aceeași dorință de a fi de folos patriei. Printre acestea se află unitățile din **Bezdeat, Văleni-Dîmbovița, Gura Bărbulețului, Dragomirești, Tătărani, Mogoșani, Valea Mare, Gura Foii, Morteni.** Din ultimele două localități ni s-au transmis și multe nume de copii fruntași. Printre acestea se află cele ale **Georgetei Ion** și **Adrian Istrătescu,** comandanți de detașamente (Gura Foii) și **Maria Bogdan, Silvia Stoenescu, Jenică Albu, Violeta Pierșianu** (Morteni).

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!

Fiecare dintre noi să ne dovedim, permanent, un participant activ la acţiunea de recuperare a materialelor refolosibile. În orice împrejurare să fim buni gospodari, să nu lăsăm nimic să se risipească.

Prin strîngerea şi predarea materialelor refolosibile — hîrtie, metale feroase şi neferoase, textile, polietilenă, plută — contribuim cu toţii la mai buna gospodărire a resurselor naturale, la economisirea unor importante cantităţi de energie şi combustibil.

Să nu uităm că:

- **pentru fabricarea a trei sticle cu capacitatea de 1 litru se consumă un metru cub de gaz metan;**
- **o tonă de maculatură predată unei fabrici de hîrtie înlocuieşte o tonă de celuloză;**
- **pentru obţinerea unei tone de plumb din materiale refolosibile se consumă cu 45 la sută mai puţină energie electrică. La oţel acest consum se reduce cu 38 la sută, la zinc cu 14 la sută, iar la cupru cu 12 la sută.**

1

2

3

4

PIONIERI LA ȘCOALA IUBIRII DE ȚARĂ

ETAPA REPUBLICANĂ A ACȚIUNII-CONCURS

„PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI“

Tinerii cutezători, pasionați iubitori ai istoriei patriei, au participat în zilele de 14–25 iulie a.c. la etapa republicană a marii acțiuni-concurs „Patrie română, țară de eroi“, care s-a desfășurat în tabăra pionierească de la Poiana Pinului, județul Buzău. Cei peste 300 de pionieri, membri ai celor mai bune echipaje din țară, au trăit aici zilele pline și de neuitat ale unor activități bogate și emoționante. Aflată într-o zonă turistică, în care „natura, cu dealurile ei domoale, mioritice, cu frumusețea de vrajă a pădurilor înconjurătoare, ia parte la bucuria copiilor aflați în tabără“, așa cum își mărturiseau impresiile Daniel Deneș și Pretorian Puțura, de la Școala Beclean, județul Bistrița-Năsăud; tabăra de la Poiana Pinului, cu căsuțele ei și-a deschis ospitalieră, ca de obicei, porțile. Oaspeții sosiți aici aveau să se bucure de-un program de activități interesant și complex. Ei au făcut o excursie documentară pe ruta Buzău, Rm. Sărat, Focșani, Mărășești, drumeții la tabăra de sculptură în aer liber Măgura, au avut întîlniri cu oameni de cultură și de artă, au vizionat filme artistice cu tematică istorică. Au adus cu ei mesaje de vers și cîntec, în programele cultural-artistice prezentate seară de seară, au participat la permanentele întreceri sportive, au fost personaje și spectatori la veselul carnaval pionieresc, au făcut să strălucească sărbătorescul foc de tabără.

Trăsătura aparte și totodată generatoare a unui spirit competitiv captivant a adus-o în viața taberei mănunchiul de activități specifice, care au marcat etapa finală, din actuala ediție a marii acțiuni-concurs „Patrie română, țară de eroi“. Menționăm, astfel, vernisajul unei expoziții de istorie, organizarea unei ședințe de comunicări științifice, editarea gazetei „Patrie română, țară de eroi“ și, mai întîi de toate, desfășurarea concursurilor dedicate istoriei patriei și copilăriei fericite pe pămîntul României. Participarea la aceste concursuri, supuse aprecierii unui juriu obiectiv și exigent, format din specialiști din domeniul istoriei, culturii și artei, a definit momentul culminant al etapei, materializat în ultima zi de tabără prin acordarea de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor a marilor premii, a premiilor și mențiunilor la probele de istorie, creație literară și creație plastică, în acordarea de diplome pentru cele mai interesante comunicări științifice și cele mai grăitoare și ilustrative materiale prezentate în expoziția taberei.

MĂRTURII VII ÎN CERCETĂRI PASIONATE

Cu prilejul vernisajului expoziției din tabără, am reîntîlnit prieteni mai vechi ai „Cutezătorilor“, consacrați din edițiile trecute, cu care cititorii au mai făcut cunoștință, cum sînt tinerii istorici de la Școala nr. 4 din municipiul Giurgiu, și am făcut noi cunoștințe... Cu pionierii muzeografi, spre exemplu, de la Școala nr. 1, Măneciu, din județul Prahova. Ei alcătuiesc echipajul „Dacica“ – printre destoinicii membri aflîndu-se pionierii Eliza Preda, Isabella Shement, Iulian Ciurcă, Valentin Dragomir ș.a. – îndrumați de inimosul lor profesor Nicoale Costea, un echipaj proaspăt afirmat, în actuala ediție. Efortul depus de pionierii istorici și muzeografi din Măneciu se află oglindit, printre altele, într-un impozant album, legat în coperte furniruite. Observăm cum în acest material ilustrativ este cultivat un stil al monumentalului, prin care realizatorii lui au dorit să sugereze nota de măreție pe care poate s-o aibă cercetarea istoriei patriei, a locurilor natale. Cunoscîndu-i de aproape pe cei din echipajul „Dacica“, aflăm că ei alcătuiesc, totodată, orchestra „Armonia“, cîștigătoare a unei mențiuni pe țară la ediția din acest an a Festivalului Național „Cîntarea României“.

MEREU ACTIVI

Un alt echipaj, de data aceasta veteran, cel de la Liceul de matematică-fizică „Frații Buzești“ din Craiova, îndrumat de profesorul Adrian Butoi, s-a dovedit elocvent în comunicarea științifică prezentată în cadrul acțiunilor permanente ca „Memoria Craiovei“ și „Flori pentru eroii neamului“. De asemenea s-a dovedit foarte inspirat în editarea, în tabără, a gazetei „Patrie română, țară de eroi“, numerele doljenilor fiind cele mai frumoase și mai cuprinzătoare.

Un alt echipaj, cel de la Școala Beclean, din județul Bistrița-Năsăud, condus de profesoara Zoița Dana Bonca, a atras atenția prin competența cercului lor de arheologie și paleografie. Tineri selectori și traducători pricepuți, ca pionierii Orbán Enikö, Pretorian Puțura, Fechete Virginia, Timoce Carmen, Szasz Ioan au reușit să selecţioneze pînă acum la Arhivele statului din Cluj-Napoca peste 400 de acte emise cu privire la istoricul localităţii lor natale, documente inedite pe care le-au tradus din limbile maghiară, germană, latină şi au obţinut, în colaborare cu specialiştii, fotocopiile lor, pentru întocmirea monografiei la care se lucrează în continuare şi pentru îmbogăţirea muzeului lor şcolar.

„CHINDIA"

Echipajul „Chindia", de la Şcoala nr. 4, Pucioasa, judeţul Dîmboviţa, este, de asemenea, un echipaj debutant. „S-a ridicat dintr-o dată", cum s-ar spune, şi e format numai din fete, dintre care să le menţionăm pe pasionatele de cercetări istorice, Andreea Păduraru, Daniela Păduraru, Mădălina Mihăiţoiu, Makrai Ildikó, Rodica Milea, îndrumate de profesoara de istorie Elisabeta Budoiaş... Comandanta taberei pionereşti este pioniera Andreea Păduraru. Ea face parte din acest echipaj şi dă explicaţia „ieşirii din anonimat" a cercurilor lor de istorie, de etnografie şi folclor, de filatelie, de literatură, a căror activitate a sintetizat-o echipajul prin cutezanţă şi muncă asiduă. Parcurgem frumoasele albume, caietele de folclor, plachetele cu poezii originale şi alte materiale şi ne facem astfel o imagine despre realizările lor în actuala ediţie: organizarea unui colţ muzeistic-etnografic, întocmirea fişelor monografice ale oraşului natal, efectuarea unui număr de excursii documentare, organizarea unei expoziţii filatelice pe teme istorice, prezentarea unor spectacole-evocare închinate evenimentelor aniversare.

MARILE PREMII ŞI CÎŞTIGĂTORII LOR

Competiţia fiind foarte strînsă, iar pretenţiile mult mai ridicate decît la ediţia precedentă, cum au apreciat, de pildă, tinerii istorici suceveni, rezultatele concursurilor desfăşurate în această etapă finală şi acordarea premiilor au fost aşteptate febril.

Marele trofeu l-a cucerit echipajul „Piroboridava" de la Şcoala nr. 5 din Tecuci, judeţul Galaţi. Echipajul gălăţean a reuşit în actuala ediţie să facă o demonstraţie a saltului calitativ de la un an la altul (anul trecut a obţinut premiul II). Din echipaj fac parte pionierii Iuliana Bălan, Samantha Ivanov, Adina Apostu, Doina Volanschi, Mădălina Baltă, Alina Nazare, Mihaela Lazăr şi Fedor Cătălin. Şapte fete şi un băiat, îndrumaţi de-o profesoară cu distincţie cărturărească, promotoare de multă voinţă şi probitate ştiinţifică la învăţătură, Silvia Diaconiţă. La cîteva clipe, după obţinerea marelui trofeu, stăm de vorbă cu membrii echipajului. Cu toţii sînt copleşiţi de emoţie. Iuliana Bălan, blondă, cu ochii albaştri strălucind de fericire, ne spune, cu răsuflarea tăiată, ca după un adevărat maraton: „Cred că munca intensă!... Aceasta cred că este formula principală a unei izbînzi: munca intensă!"

Deţinătorii premiului I sînt pionierii istorici de la Liceul pedagogic „Emil Bodnăraş" din municipiul Suceava. Membrii echipajului: Cornelia Miron (premiul I, individual, la proba de istorie), Alina Bilţ, Daniela Rotaru, Nicoleta Cotlarciuc, Mugur Tuchlei, Stelian Ghiduş, Emanuel Laslău, Claudiu Schirda. Patru fete şi patru băieţi, îndrumaţi de profesoara de istorie Elena Cotlarciuc Oprişanu, exigentă, totodată apropiată de elevii ei care o respectă şi-o îndrăgesc. La microinterviurile noastre, membrii echipajului fac consideraţii laconice şi lucide. Ce oglindeşte acest premiu pentru efortul lor? „Spiritul de echipă" – spune Cornelia. „Voinţă!" – spune Daniela. „Experienţă!" – spune Mugur. „Multă muncă!" – spune Claudiu. Toţi însă conchid într-un glas, ca adevăraţi adversari ai automulţumirii: „Nu sîntem satisfăcuţi pe deplin, trebuia să reuşim mai mult decît în ediţia precedentă, cînd am obţinut un premiu similar". Făcînd la rîndul nostru însă corijarea, pe care participanţii experimentaţi au constatat-o, că exigenţele în ediţia actuală au fost mult mai mari, înţelegem ca sucevenii pledează pentru perseverenţă şi consecvenţă, hărnicie sporită şi tenacitate, ca un angajament pe care şi-l fac în vederea ediţiei viitoare.

Sînt împliniri şi proiecte de viitor împărtăşite de cei care participînd la etapa republicană a acţiunii-concurs „Patrie română, ţară de eroi" au adus dovada cultivării unui orizont nobil şi înălţător de cunoaştere a istoriei, al cărui hotar, pornind din trecutul străvechi şi eroic al patriei, îşi împlineşte solar imaginea în prezentul glorios, socialist, şi deschide ferestre luminoase spre viitor.

MARGARETA MICU

●●●●●●●●●●●●●●

Fotografiile noastre

1: Marele trofeu transmisibil — echipajul unităţii de pionieri de la Şcoala nr. 5, Tecuci, judeţul Galaţi.

2: Premiul I — echipajul unităţii de pionieri al Liceului pedagogic „Emil Bodnăraş", Suceava.

3: Premiul II — echipajul unităţii de pionieri de la Şcoala nr. 4, Giurgiu.

4: Premiul III — echipajul unităţii de pionieri de la Şcoala nr. 4, Pucioasa, judeţul Dîmboviţa.

5: În excursie la Mărăşeşti.

6: Ultima zi de tabără — un rămas bun solemn şi sărbătoresc.

7—8: Membrii echipajului „Dacica" din Măneciu-Prahova, totodată membri orchestrei „Armonia".

Foto: VALERIU SANDU
Buzău

INTRU SLAVA EROILOR NEAI

5

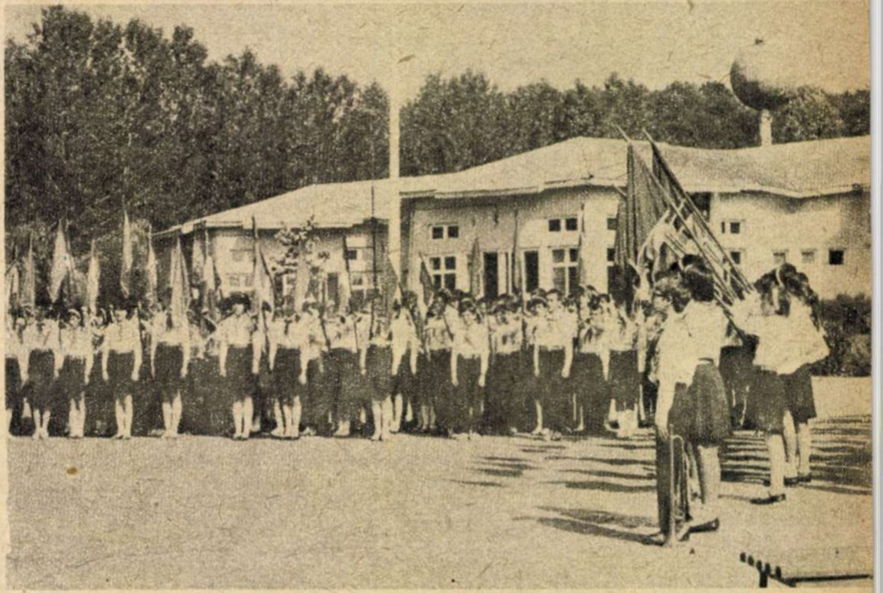

6

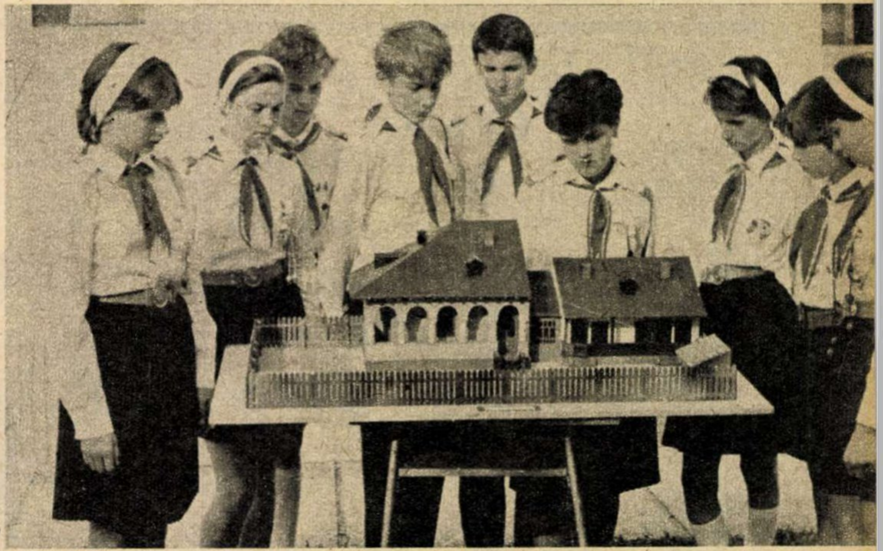

7

8

ZILE de epopee ZILE de izbîndă

Evocare de V. BÂRZA

Vestea că în Capitala țării a fost dat semnalul Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, caporalul Nicolae Capotă a aflat-o în acea noapte de 23 spre 24 august 1944. Atunci a primit și întîiul ordin de luptă. Mai înainte însă, un gradat, plin de entuziasm, îi spuse în grabă: „Capotă, îți dau o veste mare. La București, căpeteniile guvernului antonescian au fost arestate. Armata noastră a întors armele împotriva hitleriștilor. Sîntem în război cu nemții." „Pentru mine nu-i o noutate. Eu de mult sînt în război cu ei" – răspunse Capotă cu năduf.

În cuvintele caporalului se deslușea ura față de cotropitorii țării. Nu de mult, acolo, pe malul rîului Moldova, unde se afla unitatea lui – Regimentul 3 grăniceri –, a primit o scrisoare de-acasă. Citind-o, ochii i s-au umplut de lacrimi. „Ce s-a întîmplat, dom' caporal?" – a încercat un soldat să-l smulgă din durerea lui. „A murit tata." „Era bătrîn?" „Nu era. De cînd îl știu avea în piept o rană de glonte care i-a măcinat zilele. În primul război mondial, cînd au plecat din satul nostru ultimii nemți, unul a descărcat pușca în pieptul tatei."

Înainte de armată, Nicolae Capotă fusese ucenic la un cojocar din Mizil. Aștepta cu nerăbdare zilele de pace, să se întoarcă în satul lui din județul Buzău, să găsească de lucru și să cîștige bani, ca să-l poată duce pe tatăl său la un medic care să-i ușureze suferința. Și iată că tatăl său s-a stins. „Și cîți oameni mor zilnic din cauza războiului!" – se gîndea caporalul, cu tristețea cuibărită în suflet, acolo unde creștea mereu ura sa neîmpăcată împotriva acelora care au aprins războiul.

Într-o dimineață, pe o vreme urîtă cu neguri și ploaie, mergea cu ostașii grupei sale de pionieri spre satul Pîraie. În drum, grănicerii au fost opriți de un ofițer german. Acesta a dat ordin celor doi gradați care-l însoțeau să-i ducă pe români la muncă. „Noi sîntem ostași ai armatei române și executăm ordinele comandanților noștri!" – a izbucnit Capotă. Ofițerul a scos numaidecît pistolul. Gradații și-au îndreptat și ei automatele spre grănicerii români. Așa au fost escortați pînă la marginea unei livezi, unde pionierii români au fost puși să sape într-un mal. Hitleriștii construiau acolo adăposturi subterane. Într-un tîrziu, grănicerilor li s-a îngăduit o mică pauză pentru fumat. De la casele din marginea satului Pîraie se auzeau cîntece acompaniate de acordeoane și muzicuțe. Militarii germani erau în cantonamente. Au ieșit la muncă după ora amiezii. Mai întîi însă au ținut să mănînce pe săturate cireșe. Doi soldați au tăiat, cu un ferăstrău mecanic, trei cireși încărcați de rod. Și, fără grabă, hitleriștii s-au așezat la desert. Abia după ce și-au făcut siesta au pornit la treabă. Cîțiva s-au urcat pe casele noi, nu de mult construite, și, înarmați cu ciocane, topoare și ferăstraie, au început să le desfigureze acoperișurile. Aruncau jos căpriori, grinzi, scînduri. Piroanele și cuiele le puneau în niște săculețe pe care le atîrnau de gît. Grănicerii se uitau încremeniți la vandalii ce dărîmau casele oamenilor. Hitleriștii aveau nevoie de cuie, de piroane, de grinzi și scînduri pentru adăposturile subterane... Nu-i interesa nimic, în afară de războiul lor.

Revolta din sufletul lui Capotă avea să se manifeste din nou, într-una din dimineți, cînd a fost martorul unei crime. Două femei care se refugiaseră în munți au coborît în timpul nopții pînă aproape de malul rîului Moldova, unde lanurile de grîu erau cu spicele pîrguite. Fiecare a strîns cîte doi snopi de grîu. Cînd au pornit din lanuri se iveau zorile. Militarii germani le-au observat și au tras în plin cu puștile-mitraliere. Cele două femei s-au stins strîngînd la piept snopii de grîu cu boabele stropite de sînge...

Caporal Nicolae Capotă

Răbdarea lui Capotă a rupt zăgazul într-una din zile. Venise din patrulare și, fiind liber, a pornit spre o casă izolată, însoțit de un soldat, un moldovean blajin. La plecare i-a spus ostașului: „Acolo o să ne spălăm și noi ca oamenii și ne bărbierim."

Cînd au ajuns la casa singuratică, cei doi grăniceri au bătut la ușă. Nu le-a răspuns nimeni. Capotă a apăsat pe ivăr. Ușa era descuiată. Grănicerii au intrat în prima odaie și au bătut la cea de-a doua ușă. Înăuntru se afla un locotenent german. Acesta a sărit în picioare. Congestionat, a izbucnit într-o criză de isterie: „Heraus! Heraus!" – răcnea el mereu.

Grănicerii au dat să se retragă, mergînd de-a îndărătelea. Locotenentul german și-a înfipt mîinile în ceafa lui Capotă și, zgîlțîindu-l, l-a împins, prin odaia din față, afară. Dintr-o smucitură, Capotă s-a desprins și, în aceeași clipă, s-a trezit cu mîinile în gîtul hitleristului. L-a izbit de cîteva ori de tocul ușii, apoi a prins automatul de țeavă și a început să-l lovească. Blajinul moldovean nu s-a putut abține și i-a tras și el cîteva picioare. Poate că nu s-ar fi potolit, dacă n-ar fi apărut gazda casei, care, speriată, a început să țipe.

Cei doi s-au pierdut prin grădini. Capotă se aștepta la urmări. L-a văzut pe ofițer după vreo două săptămîni. A avut grijă să fie la distanță de el. Pînă în noaptea aceea memorabilă, s-a ferit să dea ochii cu hitleriștii. Atunci însă a ieșit în fața lor cu automatul în mîini.

În zorii zilei de 24 august 1944, militarii germani din sectorul pionierilor români erau escortați spre Valea Seacă, unde s-a amestecat printre ceilalți hitleriști capturați de alte subunități ale Regimentului 3 grăniceri. În total erau peste 350.

Contraatacul dat de trupele germane în ziua de 24 august l-a găsit pe caporalul Capotă pe hotarul dintre Găinești și Drăceni.

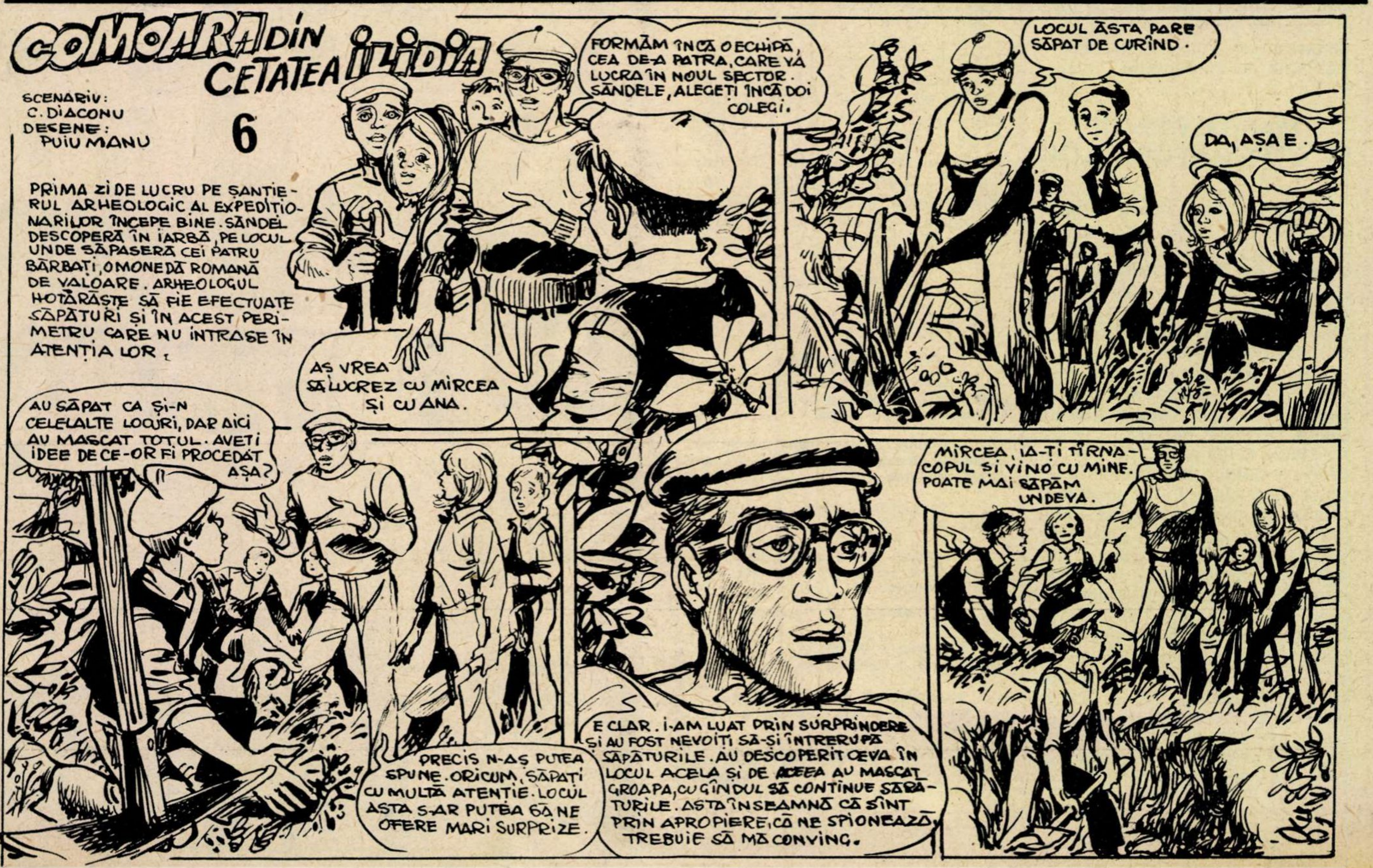
COMOARA DIN CETATEA ILIDIA
SCENARIU: C. DIACONU
DESENE: PUIU MANU
6
PRIMA ZI DE LUCRU PE ȘANTIERUL ARHEOLOGIC AL EXPEDIȚIONARILOR ÎNCEPE BINE. SĂNDEL DESCOPERĂ ÎN IARBĂ, PE LOCUL UNDE SĂPASERĂ CEI PATRU BĂRBAȚI, O MONEDĂ ROMANĂ DE VALOARE. ARHEOLOGUL HOTĂRĂȘTE SĂ FIE EFECTUATE SĂPĂTURI ȘI ÎN ACEST PERIMETRU CARE NU INTRASE ÎN ATENȚIA LOR.
FORMĂM ÎNCĂ O ECHIPĂ, CEA DE-A PATRA, CARE VA LUCRA ÎN NOUL SECTOR. SĂNDELE, ALEGEȚI ÎNCĂ DOI COLEGI.
AȘ VREA SĂ LUCREZ CU MIRCEA ȘI CU ANA.
LOCUL ĂSTA PARE SĂPAT DE CURÎND.
DA, AȘA E.
AU SĂPAT CA ȘI-N CELELALTE LOCURI, DAR AICI AU MASCAT TOTUL. AVEȚI IDEE DE CE-OR FI PROCEDAT AȘA?
PRECIS N-AȘ PUTEA SPUNE. ORICUM, SĂPAȚI CU MULTĂ ATENȚIE. LOCUL ĂSTA S-AR PUTEA SĂ NE OFERE MARI SURPRIZE.
E CLAR. I-AM LUAT PRIN SURPRINDERE ȘI AU FOST NEVOIȚI SĂ-ȘI ÎNTRERUPĂ SĂPĂTURILE. AU DESCOPERIT CEVA ÎN LOCUL ACELA ȘI DE ACEEA AU MASCAT GROAPA, CU GÎNDUL SĂ CONTINUE SĂPĂTURILE. ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ SÎNT PRIN APROPIERE, CĂ NE SPIONEAZĂ. TREBUIE SĂ MĂ CONVING.
MIRCEA, IA-ȚI TÎRNĂCOPUL ȘI VINO CU MINE. POATE MAI SĂPĂM UNDEVA.

Ostașii români au făcut zăgaz în calea cotropitorilor și i-au respins. Dar la scurt timp, proiectilele au început din nou să răbufnească. Vuietul luptei se prelungea către Pîraie, Mălini și Valea Seacă. Pionierii din grupa caporalului Capotă se aflau răspîndiți de la drumul ce trecea prin stînga unei coline pînă la o vîlcea cu malurila bînde care străjuiau curgerea domoală a unui pîrîu. Grănicerii trăgeau fără încetare. Caporalul a folosit, o vreme, automatul, apoi a trecut la pușca-mitralieră. Trăgea în plin. Curînd, hitleriștii s-au poticnit. În dreapta însă, la colină, inamicul era pe cale de a-i împresura pe ai noștri. Hotărîți să acționeze, Capotă și alți grăniceri au trecut în fugă, printr-un lăstăriș și au ajuns în spatele fasciștilor. Prin surprindere s-au năpustit asupra lor cu grenade și cu rafale de gloanțe.

*

Au urmat zile și nopți în care grănicerii din nordul Moldovei n-au știut ce-i odihna. S-au bătut voinicește pentru fiecare palmă de pămînt. În acele zile de foc, caporalul Nicolae Capotă a îndeplinit multe misiuni de luptă. Într-o dimineață se afla la liziera unei păduri de brad, în preajma Voronețului. În salturi, grănicerii companiei pionieri înaintau printre explozii. Curînd, cei din flancuri au ajuns în tranșeele inamicului. La mijlocul dispozitivului, într-o rariște de brazi, două grupe au rămas în urma celorlalte printre trunchiurile unor copaci. La ordinul comandantului, caporalul Capotă a pornit spre rariște pentru a impulsiona atacul.

Între timp, o grupă și-a reluat înaintarea. Alta însă părea lipsită de viață. „Salt, înainte!" – a strigat caporalul Capotă, cînd a ajuns în rariște. Nimeni nu s-a mișcat. „Unde-i comandantul grupei?" „Nu mai avem comandant" – s-a auzit un glas stins.

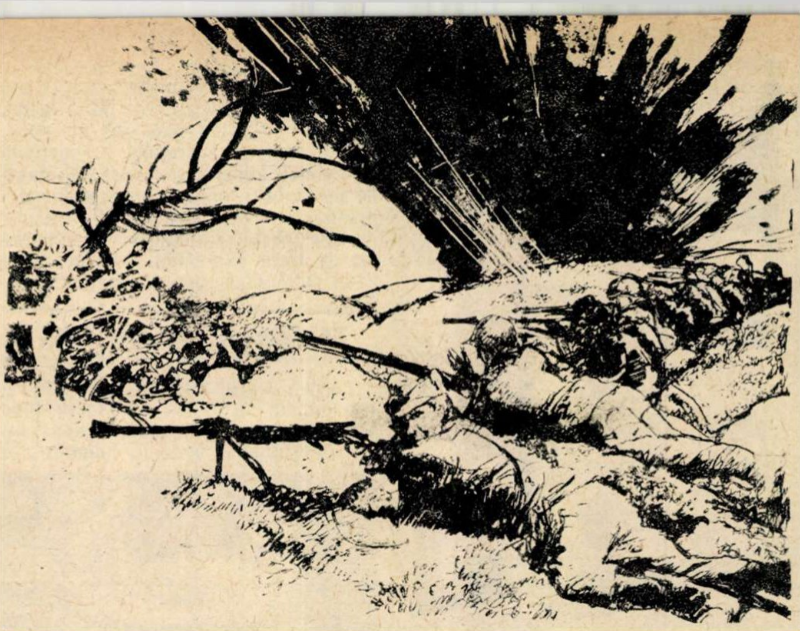

Înaintînd spre soldatul care i-a răspuns, Capotă a văzut doi grăniceri morți. La cîțiva pași, un alt soldat român zăcea în iarbă, cu fața însîngerată. „De ce nu înaintați?!" – s-a răstit caporalul la primul soldat pe care l-a întîlnit. „Nu se poate, dom' caporal" – i-a răspuns un alt grănicer. „Unde-i trăgătorul puștii-mitraliere?" „E rănit."

Capotă a făcut un salt pînă lîngă trunchiul unui brad doborît. S-a aplecat printre crengile lui și, dincolo de tulpină, a văzut un grănicer tînăr, cu hainele însîngerate. Rănitul și-a ridicat fruntea. În ochi îi pîlpîia lumina unei speranțe. „Ați venit să mă luați?... Nu mă lăsați aici!"

Întorcîndu-și privirea spre soldații care se aflau dincoace de buștean, caporalul a strigat la ei, pe un ton aspru: „De ce nu-i dați ajutor?!" „Nu putem" – a răspuns unul. „La cea mai mică mișcare sîntem bătuți cu gloanțe – a intervenit altul. Trag la precizie." „De unde?" „Nu știm. Gloanțele parcă vin de sus..." „Din seninul cerului vin, fricoșilor!" – le-a reproșat Capotă.

Croindu-și loc printre crengi, caporalul îl ridică pe rănit și îl trecu peste trunchiul copacului. În grabă, a făcut fîșii din cămașă și l-a pansat pe ostaș. Cînd s-a ridicat pentru a-l adăposti mai bine pe rănit, o rafală de plumbi i-a zburat pe lîngă tîmplă. În clipa următoare, printre crengile unui brad mare a văzut o fulgerare, o lumină lucind printre primele raze de soare, ca o cometă cu coadă lungă, care, în drumul ei spre pămînt, s-a segmentat, iar căderea în iarbă și-a anunțat-o printr-un zornăit metalic. Caporalul a înțeles numaidecît. Din brad, ca niște zale de lanț deșertate dintr-un coș, au șiroit tuburi de gloanțe trase. Cu automatul în mîini, Capotă a țîșnit după tulpina unui copac. A îndreptat țeava automatului spre coroana bradului și a apăsat pe trăgaci. Rafala abia își împrăștia ecoul, cînd, printre crengile goase ale bradului, s-a rostogolit la pămînt, ca un pietroi, un militar german. Era ofițer. Odată cu el a căzut din copac și o pușcă-mitralieră. Cercetînd coroana bradului, caporalul a descoperit o foaie de cort, legată în trei colțuri de crengile copacului. „Foaia de cort l-a demascat pe hitlerist – a rostit Capotă. Se vede treaba că n-a legat-o bine la un colț, pentru că tuburile gloanțelor trase au căzut din plasa făcută cu foaia de cort așternută sub „cuibul" ofițerului pentru a nu-i trăda prezența."

Caporalul Capotă a predat rănitul unui sanitar, apoi i-a organizat pe grănicerii aflați în luminișul de brazi și, împreună cu ei, a pornit la atac. Avea în mîini pușca-mitralieră căzută din brad. Cu ea a distrus un cuib de rezistență al dușmanului.

*

Caporalul Nicolae Capotă a făptuit multe acte de bravură. Dar într-o zi, însîngerat, a fost nevoit să se despartă de grănicerii din Țara de Sus, care la umăr cu ostașii sovietici, și-au continuat înaintarea prin munții învăpăiați de explozii. Un document care atestă eroismul lui Capotă consemnează și faptul că în luptele grele de la cota 1 217, bravul caporal a fost grav rănit.

Invalid de-o mînă, s-a întors acasă în satul său de la poalele Istriței, unde nu s-a lăsat copleșit de infirmitate. Acolo practică și azi meșteșugul învățat înainte de anii milităriei. Lucrează căciuli, pieptare și cojoace pentru consătenii săi. Și adeseori le povestește acestora despre clipele trăite în vîltoarea de foc în care a sîngerat. Și atunci, odată cu mîndria osteanului care și-a făcut datoria, își simte întreaga ființă inundată de căldura acelor zile de epopee, zile de foc și izbîndă.

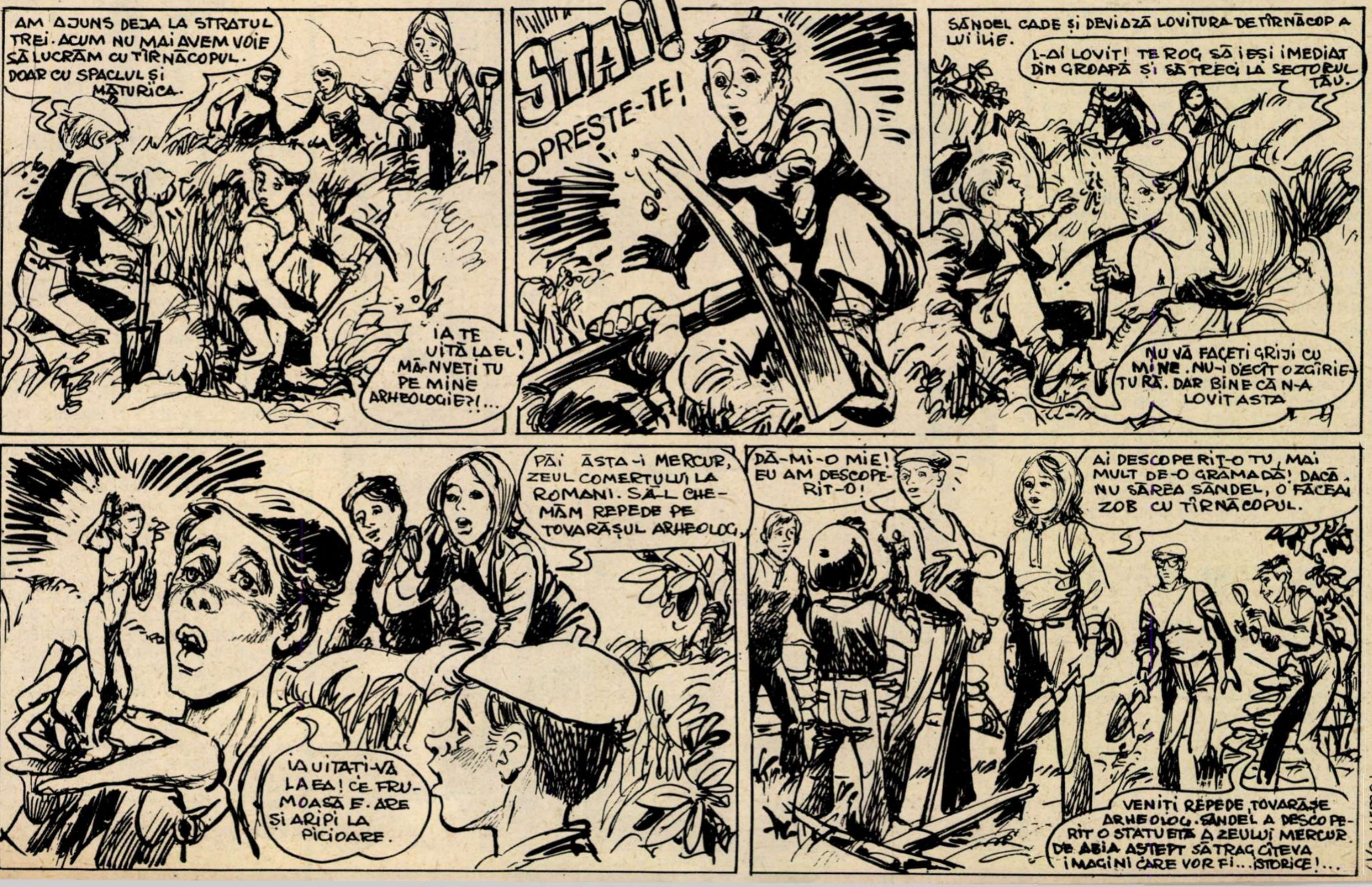
AM AJUNS DEJA LA STRATUL TREI. ACUM NU MAI AVEM VOIE SĂ LUCRĂM CU TÎRNĂCOPUL. DOAR CU ȘPACLUL ȘI MĂTURICA.
IA TE UITĂ LA EL! MĂ-NVEȚI TU PE MINE ARHEOLOGIE?!...
STAI!
OPREȘTE-TE!
SĂNDEL CADE ȘI DEVIAZĂ LOVITURA DE TÎRNĂCOP A LUI ILIE.
I-AI LOVIT! TE ROG SĂ IEȘI IMEDIAT DIN GROAPĂ ȘI SĂ TRECI LA SECTORUL TĂU.
NU VĂ FACEȚI GRIJI CU MINE. NU-I DECÎT O ZGÎRIETURĂ. DAR BINE CĂ N-A LOVIT-O
PĂI ĂSTA-I MERCUR, ZEUL COMERȚULUI LA ROMANI. SĂ-L CHEMĂM REPEDE PE TOVARĂȘUL ARHEOLOG.
IA UITAȚI-VĂ LA EA! CE FRUMOASĂ E. ARE ȘI ARIPI LA PICIOARE.
DĂ-MI-O MIE! EU AM DESCOPERIT-O!
AI DESCOPERIT-O TU, MAI MULT DE-O GRĂMADĂ! DACĂ NU SĂREA SĂNDEL, O FĂCEAI ZOB CU TÎRNĂCOPUL.
VENIȚI REPEDE TOVARĂȘE ARHEOLOG. SĂNDEL A DESCOPERIT O STATUETĂ A ZEULUI MERCUR. DE ABIA AȘTEPT SĂ TRAG CÎTEVA IMAGINI CARE VOR FI... ISTORICE!...

(Va urma)

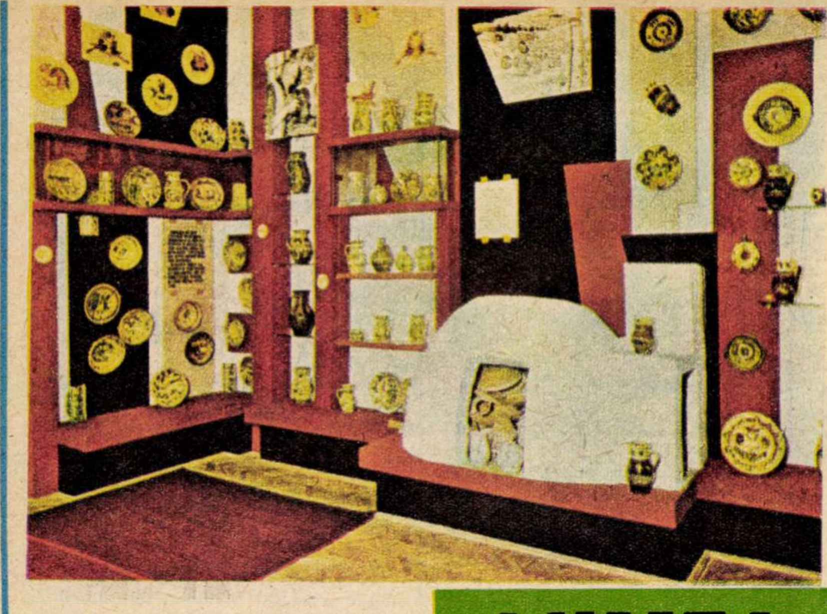

LUMEA
MUZEELOR ETNOGRAFICE

VECHI TEHNICI POPULARE ROMÂNEŞTI

Muzeul tehnicilor populare bucovinene este unul dintre cele mai importante obiective culturale ale oraşului Rădăuţi. Bazele au fost puse în urmă cu circa şase decenii, prin donaţia făcută de familia de învăţători S. Ioneţ. Conţinutul actual al muzeului îl formează variate produse ale artei populare din zona etnografică a Rădăuţilor: ceramică, port popular, ţesături, instalaţii tehnice ţărăneşti.

În sala consacrată ceramicii populare întîlnim atît produse ale vestitelor centre din Rădăuţi, Marginea cît şi ceramica nouă, făurită de talentatul creator popular care a fost Constantin Colibaba. În sala destinată industriei textile ţărăneşti pot fi admirate rafinamentul compoziţiilor decorative şi armonia cromatică obţinute prin îmbinarea – în ţesătură sau broderie – a firelor vopsite cu coloranţi vegetali. Tot în această sală se află o veritabilă expoziţie de ţesături: păretare, lăicere, scoarţe, rînduite în stivă. Portul popular tradiţional din zonă, căruia i se consacră o sală aparte, este ilustrat atît prin piese separate cît şi prin ansambluri decorative. Muzeul mai cuprinde o colecţie reprezentativă de instalaţii tehnice ţărăneşti (peste 40 de piese), mărturii ale spiritului inventiv, ale ingeniozităţii meşterilor ţărani din veacurile trecute. Rezolvind, prin mijloace simple, complicate probleme tehnice, aceste instalaţii uimesc şi prin eleganţa formelor, prin echilibrul proporţiilor. Muzeul dispune şi de o bogată gamă de obiecte casnice confecţionate din lemn, metal şi os, care, pe lîngă funcţia practică, sînt expresia unui original chip de a înţelege frumosul şi de a-l reda în tipare plastice.

Prin valoarea colecţiilor sale, prin activitatea ştiinţifică şi cultural-educativă pe care o desfăşoară, muzeul din Rădăuţi se înscrie în reţeaua muzeistică a ţării ca un aşezămînt de prestigiu.

SCULPTURI AFRICANE

Popoarele Africii au creat sculpturi dintre cele mai renumite în lume. Numeroşi pictori şi sculptori europeni au fost influenţaţi de operele deosebit de valoroase ale artiştilor anonimi africani. Muzeele din lumea întreaga expun bronzuri din Benin, sculpturi ale popoarelor Chokwe, Baluba, Yoruba, aproape necunoscute lumii europene pînă în veacul nostru.

In 1897 au fost aduse în Europa din Benin o serie de superbe obiecte din alamă care s-au bucurat de o înaltă apreciere. Acestea erau atît de desăvîrşite încît unii europeni au susţinut că tehnica folosită ar fi fost introdusă de portughezi, opinie care s-a dovedit greşită în lumina descoperirilor făcute de specialişti. Varietatea, inventivitatea şi forţa expresivă ale artei africane sînt astăzi unanim recunoscute.

MUZEUL KON-TIKI

La Oslo a luat fiinţă, în urma călătoriei omului de ştiinţă norvegian Thor Heyerdhal pe pluta denumită Kon-Tiki, din Peru pînă în Insulele Tuamotu din Polinezia, în 1947, un binecunoscut muzeu. El urmează să devină un centru de cercetare pentru specialişti, ca şi pentru studenţi în problemele istoriei Polineziei şi culturilor din insulele Pacificului. Muzeul amintit conţine, pe lîngă cele 10 000 de volume transferate din biblioteca lui Thor Heyerdhal, şi o colecţie unică de 5 000 de cărţi privind aceste culturi, care au aparţinut norvegianului Bjorne Kroepelien. Tot acest material va fi pus la dispoziţia cercetătorilor prin muzeul Kon-Tiki, unde se construiesc o bibliotecă şi o sală de lectură noi. Thor Heyerdhal a declarat că are în vedere obţinerea pentru acest muzeu şi a altor colecţii de cărţi rare privind cultura polineziană.

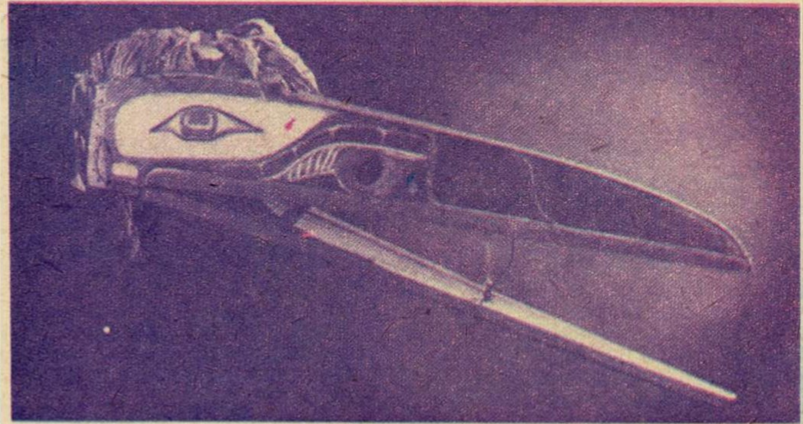

URMAŞII... CORBULUI

O nouă expoziţie permanentă, care înfăţişează obiecte aparţinînd culturilor populaţiilor băştinaşe amerindiene de pe coasta canadiană a Oceanului Pacific, a fost deschisă recent în Canada, la Muzeul naţional al Omului din Ottawa. Exponatele au fost astfel alese încît să prezinte universul spiritual atît de specific al populaţiilor din zona amintită. Conform tradiţiilor lor, creatorul insulelor şi a regiunii de coastă pe care trăiesc este corbul. Pornind de la această legendă, organizatorii canadieni au denumit expoziţia „Lumea corbului". Pe lîngă reflectarea obiceiurilor băştinaşilor de pe coasta canadiană a Pacificului, în muzeu sînt prezentate şi variate aspecte din viaţa de zi cu zi a amerindienilor, ca de pildă practicile lor de vînătoare şi pescuit, uneltele şi ustensilele casnice reprezentative pentru o locuinţă a populaţiei haida din secolul al XIX-lea. Sînt expuse sculpturi şi picturi din diferite părţi ale zonei. Acestea erau executate, în mod tradiţional, de bărbaţi. Principalele culori folosite erau roşul şi negrul, forma de bază fiind ovalul. Femeile se exprimau, la rîndul lor, prin ţesături şi împletituri. Între obiectele expuse un deosebit interes prezintă masca corbului şi masca fulgerului.

MUZEUL-ORGANIZATOR DE COMPETIȚII

Un loc specific în cadrul Muzeului național slovac îl deține secția de etnografie. Aici sînt expuse obiecte reprezentative pentru tradițiile populare ale slovacilor. O impresie deosebită asupra vizitatorilor o produc obiectele confecționate din lemn. Între acestea se remarcă instrumentele muzicale, de o deosebită varietate. Pot fi admirate diferite tipuri de fluiere, precum și buciume, trompete, cobze, cornuri, viori, cimpoaie etc. Institutul de istorie al muzeului organizează competiții de interpretare a melodiilor populare instrumentale, precum și întreceri între creatorii de instrumente populare. Aceste concursuri au loc în cadrul festivalului folcloric de la Detva. Instrumentele muzicale din muzeu sînt prețuite nu numai pentru calitatea sunetului, ci și pentru felul cum sînt decorate. Creatorii contemporani de instrumente muzicale populare obțin și ei premii la concursurile folclorice. Prin activitatea noilor creatori de instrumente populare, de artă populară în general, vechile tradiții nu numai se perpetuează, dar se și îmbogățesc continuu.

TUDOR PRELIPCEANU

Enigmele lui DOREL

SCENARIUL: SANDU ALEXANDRU

DESENE: POMPILIU

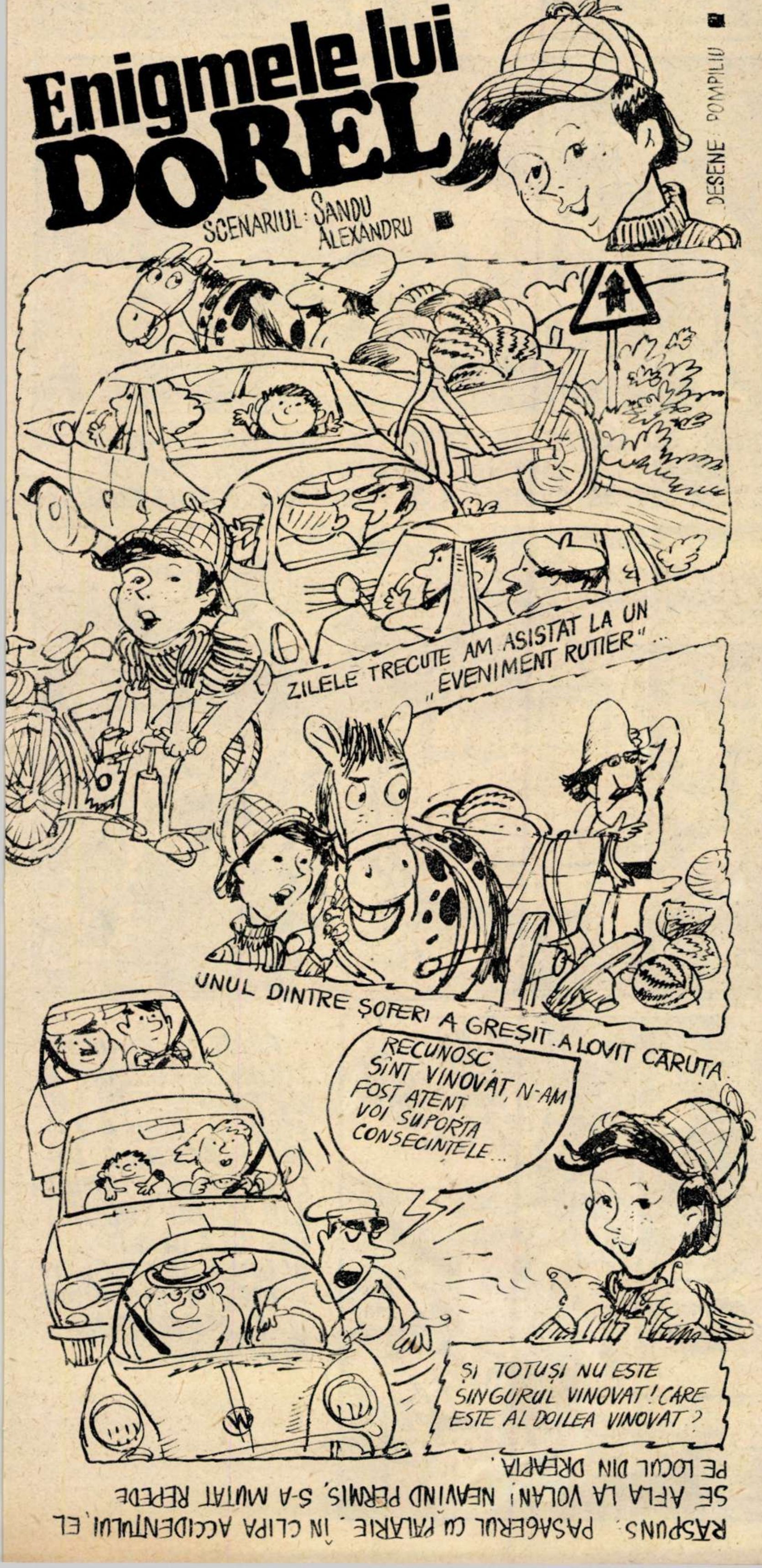
ZILELE TRECUTE AM ASISTAT LA UN „EVENIMENT RUTIER"...
UNUL DINTRE ŞOFERI A GREŞIT. A LOVIT CĂRUŢA.
RECUNOSC. SÎNT VINOVAT, N-AM FOST ATENT. VOI SUPORTA CONSECINŢELE...
ŞI TOTUŞI NU ESTE SINGURUL VINOVAT! CARE ESTE AL DOILEA VINOVAT?
RĂSPUNS: PASAGERUL CU PĂLĂRIE. ÎN CLIPA ACCIDENTULUI, EL SE AFLA LA VOLAN! NEAVÎND PERMIS, S-A MUTAT REPEDE PE LOCUL DIN DREAPTA.

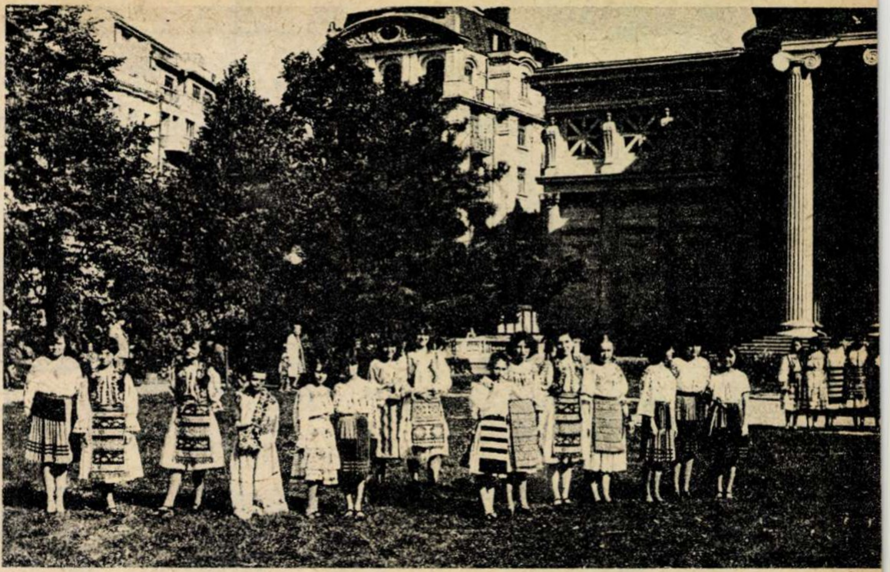

CONCURSUL
Trofeele Vacanței 7

A. Imaginea reprezintă doar o parte dintr-un frumos edificiu, reprodus în ghiduri turistice și albume, în cărți poștale, ilustrate și în timbre. Construcția lui elegantă — piatra sa fundamentală a fost pusă la 26 octombrie 1886 și are un fronton triunghiular susținut de opt coloane ionice — atrage atenția printr-o notă de originalitate deosebită și poate fi socotită drept punct de referință și unul din însemnele Capitalei noastre. Despre ce clădire este vorba?

1) Muzeul de istorie al R.S.R.; 2) Ateneul Român; 3) Universitatea București.

B. În masivii Făgăraș (Valea Arpășelului), Bucegi (Valea Mălăești și Abruptul) și Piatra Craiului, dar și în toate celelalte văi și creste limitrofe, excursioniștii au ocazia să vadă săgetînd din stîncă în stîncă capra neagră — „antilopa Carpaților" noștri. Prezentînd caracteristici deosebite ca: mărime, vigoare etc., datorită cărora se situează pe plan internațional ca specia cea mai proeminentă, fiind declarată monument al naturii, ce atitudine corectă se impune turiștilor în vederea păstrării acestui tezaur faunistic?

1) Să meargă pe potecile și traseele alpine în liniște; 2) să se joace cu ciopoarele de capre negre întîlnite pe traseu; 3) să le îmbie cu mîncare.

C. Care este cel mai mare lac natural din țara noastră? (Menționăm că suprafața sa este de 394,3 kmp.)

1) Lacul Razelm; 2) Lacul Roșu; 3) Lacul Ursu.

Expediați săptămînal talonul într-un plic pe adresa redacției, cu mențiunea „Trofeele vacanței", etapa a VII-a.

TROFEELE VACANȚEI TALONUL NR. 7	Întrebarea	Răspunsul corect	Numele ....
	A		Prenumele ....
	B		Clasa ..... Școala ....
	C		Localitatea .... Județul ....

Cutezătorii

Redactor șef: **MIHAI NEGULESCU**; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: **ION CRÎNGULEANU**; Prezentarea artistică: **POMPILIU DUMITRESCU**;
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

GALERIA CUTEZĂTORILOR

Scenariu: ECATERINA ROȘCA
Desene: ZAHARIA BUZEA

VIZITELE PE CARE OBIȘNUIEȘTE SĂ I LE FACĂ BUNICII ÎI PRODUC DE FIECARE DATĂ LUI RADU TUDOR DIN DOMNEȘTI-ARGEȘ MARI BUCURII.

ÎNTOTDEAUNA O AJUTĂ ÎN TREBURILE GOSPODĂRIEI, ALEARGĂ CU BICICLETA DUPĂ CUMPĂRĂTURI ȘI SE OCUPĂ DE GRĂDINA DIN FAȚA CASEI. ÎNTR-O ZI...

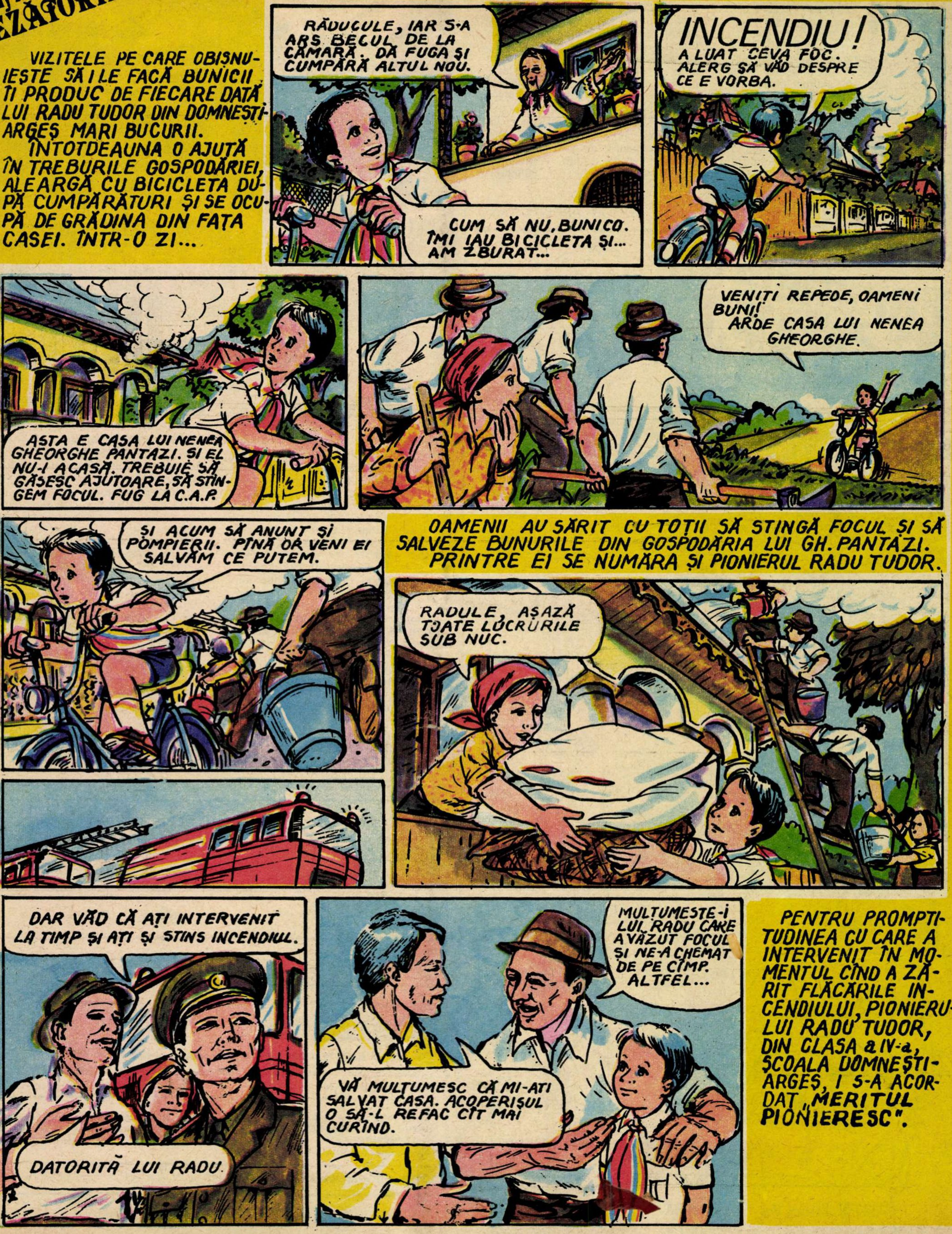
RĂDUCULE, IAR S-A ARS BECUL DE LA CĂMARĂ. DĂ FUGA ȘI CUMPĂRĂ ALTUL NOU.
CUM SĂ NU, BUNICO. ÎMI IAU BICICLETA ȘI... AM ZBURAT...
INCENDIU! A LUAT CEVA FOC. ALERG SĂ VĂD DESPRE CE E VORBA.
ASTA E CASA LUI NENEA GHEORGHE PANTAZI. ȘI EL NU-I ACASĂ. TREBUIE SĂ GĂSESC AJUTOARE, SĂ STINGEM FOCUL. FUG LA C.A.P.
VENIȚI REPEDE, OAMENI BUNI! ARDE CASA LUI NENEA GHEORGHE.
ȘI ACUM SĂ ANUNȚ ȘI POMPIERII. PÎNĂ OR VENI EI SALVĂM CE PUTEM.
OAMENII AU SĂRIT CU TOȚII SĂ STINGĂ FOCUL ȘI SĂ SALVEZE BUNURILE DIN GOSPODĂRIA LUI GH. PANTAZI. PRINTRE EI SE NUMĂRĂ ȘI PIONIERUL RADU TUDOR.
RADULE, AȘAZĂ TOATE LUCRURILE SUB NUC.
DAR VĂD CĂ AȚI INTERVENIT LA TIMP ȘI AȚI ȘI STINS INCENDIUL.
DATORITĂ LUI RADU.
MULȚUMEȘTE-I LUI RADU CARE A VĂZUT FOCUL ȘI NE-A CHEMAT DE PE CÎMP. ALTFEL...
VĂ MULȚUMESC CĂ MI-AȚI SALVAT CASA. ACOPERIȘUL O SĂ-L REFAC CÎT MAI CURÎND.

PENTRU PROMPTITUDINEA CU CARE A INTERVENIT ÎN MOMENTUL CÎND A ZĂRIT FLĂCĂRILE INCENDIULUI, PIONIERULUI RADU TUDOR, DIN CLASA a IV-a, ȘCOALA DOMNEȘTI-ARGEȘ, I S-A ACORDAT „MERITUL PIONIERESC”.

23 AUGUST

TRĂIASCĂ MAREA SĂRBĂTOARE NAȚIONALĂ A ȚĂRII!

34

JOI, 22 AUGUST 1985,
ANUL XIX (NR. 933)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

În aceste zile de puternică angajare patriotică și revoluționară, întregul nostru popor cinstește prin însuflețitoare și remarcabile fapte de muncă marea noastră sărbătoare națională de la 23 August. Drumul de luptă și muncă parcurs de țara noastră în cei 41 de ani de la gloriosul act din acel august de foc este drumul spre bucuria muncii libere, a uriașelor transformări și înnoiri revoluționare, este drumul luminat de ideile de inestimabilă valoare teoretică și practică ale Congresului al IX-lea al partidului, cînd, prin voința unanimă a partidului și poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales în funcția supremă de secretar general al partidului.

Toate marile victorii pe care le-a obținut poporul român prin muncă și luptă eroică, în cele două decenii care au trecut de la Congresul al IX-lea, poartă pecetea magistralei personalități politice, științifice și revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, își au izvorul în gîndirea sa clarvăzătoare și temerară de genial strateg și arhitect al României moderne.

Tinerii și copiii patriei muncesc și învață, bucurîndu-se de minunate condiții de afirmare a personalității lor, înconjurați cu părintească grijă de către partid, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, de către tovarășa Elena Ceaușescu. Tineretul și copiii patriei văd în personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, cele mai înalte exemple de muncă și luptă revoluționară, fiind hotărîți să le urmeze întocmai.

Tînăra generație știe că de pregătirea temeinică la învățătură, de pregătirea pentru muncă, pentru viață depinde înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Copiii, toți tinerii, sînt beneficiarii unui învățămînt modern care dispune astăzi de o bază materială puternică și modernă și care asigură un cadru larg, accesibil unei populații de 5,6 milioane elevi și studenți. Învățămîntul românesc de azi se constituie ca un sistem complex închegat, de pregătire profesională, științifică, politică, culturală a tineretului, bazat pe principiul integrării învățămîntului cu producția și cercetarea, datorat tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Astăzi, peste 90 la sută din elevii învățămîntului liceal se pregătesc în licee industriale, agroindustriale și silvice; 66 la sută din studenți învață în facultăți cu profil tehnic, agronomic și silvic. Activitatea practică productivă a elevilor a reprezentat, în anul 1984, 1 176 199 000 lei, iar activitatea de integrare a învățămîntului superior – 618 674 000 lei. În anul 1985, peste 2 milioane de elevi și studenți sînt prezenți pe ogoare și în livezi și pe 219 șantiere naționale și locale ale tineretului.

Suprafața construcțiilor realizate pentru învățămînt în ultimii 20 de ani este echivalentă cu suprafața a 10 orașe, fiecare cu cîte 100 000 locuitori. Zestrea școlară însumează astăzi 886 200 locuri în grădinițe, 105 500 săli de clasă, 283 350 locuri în internate școlare, 90 800 locuri în cămine studențești. Producția editorială destinată școlii de toate gradele a reprezentat, numai în anul 1984, 516 titluri în 16 500 000 exemplare.

Tineretul, copiii patriei, profund recunoscători pentru aceste condiții minunate de viață și învățătură, pentru luminoasa epocă pe care o trăiesc, epoca cea mai rodnică din milenara istorie a patriei, Epoca Nicolae Ceaușescu – se angajează plenar să fie din ce în ce mai buni la învățătură, să nu precupețească nici un efort în pregătirea pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.

Din inimi de copii

Din inimile noastre de copii,
Din sufletele veșnic pure,
Conducătorului iubit i-aducem azi
Un imn curat și plin, de mulțumire.

Din inimile noastre de copii
Aducem azi recunoștință,
Celui ce-n dar ne-a dat
Copilărie plină de lumină!

Din inimile noastre de copii,
Din inimi pururi recunoscătoare
Aducem mîinii lui ocrotitoare
Adîncă mulțumire și iubire!

Din inimile noastre de copii,
Din mințile cutezătoare,
Un imn de mulțumire aducem țării
În zi de August 23,
Zi de măreață sărbătoare!

Georgiana Claudia Cataloi
clasa a VII-a A,
Școala nr. 9, Călărași

În istoria milenară a patriei noastre, un moment înălțător îl constituie marele act patriotic de demnitate națională de la 23 August 1944. Acest glorios act istoric, de acum 41 de ani, a fost înfăptuit, printr-un puternic consens național, de către întregul nostru popor, sub steagul invincibil al Partidului Comunist Român.

Apreciind însemnătatea acestui moment cardinal din viața României, tovarășul Nicolae Ceaușescu releva că Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a marcat **„o nouă etapă în istoria patriei, a deschis calea împlinirii idealurilor și năzuințelor de dreptate și libertate ale poporului român, a cuceririi depline a independenței și suveranității naționale, a afirmării României ca națiune liberă și demnă în rîndul națiunilor lumii“**. Au fost descătușate energiile poporului, deschizîndu-se calea unor prefaceri revoluționare fără precedent pe aceste meleaguri străbune.

...O zi istorică, o zi pentru istorie: 23 August 1944. Era în plin război. Cădeau bombe, se auzeau canonade de artilerie, mureau oameni. Europa toată era împînzită de tranșee. În România, în acea zi de neuitat, întunericul războiului a fost sfîșiat de o puternică rază de lumină. După o zi toridă, începea o noapte ce nu se anunța mai răcoroasă. În jurul orelor 22, crainicul postului de radio București anunța că dictatura militaro-fascistă a fost doborîtă, guvernul Antonescu arestat, iar

ȚARA ÎN AUGUST

România a trecut de partea Națiunilor Unite. Bucuria era fără margini. În noaptea aceea au fost date la o parte camuflajele. Oamenii au deschis larg ferestrele, au aprins lămpile, au dat la maximum aparatele de radio. Dar nu, încă nu era pace. Trupele române și gărzile patriotice înconjurau instituțiile și unitățile hitleriste. Comuniștii, ieșiți din ilegalitate, aveau misiunea să lămurească masele că lupta continuă. Obiectivele imediate erau alungarea forțelor hitleriste, eliberarea întregului teritoriu al țării. La chemarea partidului comunist, poporul întreg a răspuns ca un singur om. Prin lupta întregii armate române și a populației, trupele hitleriste au fost înfrînte pretutindeni, din Dobrogea pînă în Muntenia și Oltenia, din Banat pînă în Transilvania.

După 23 August 1944, în timp ce, pe front, ostașii noștri înregistrau izbînzi de neuitat, în țară s-a declanșat procesul unor prefaceri revoluționare ce aveau să schimbe din temelii întregul curs al vieții poporului român. Orele, zilele, anii bătăliilor pentru putere politică și economică, pentru democratizarea țării, pentru refacerea economiei naționale s-au înscris, așa cum consemnează documentele vremii, într-o perioadă de profunde înnoiri. O perioadă a trecerii de la faza capitalistă la orînduirea socialistă, cu toate fenomenele și problemele pe care le implică un astfel de proces istoric, cu toate consecințele pe planul vieții sociale și individuale. Constituirea primului guvern revoluționar al muncitorilor și țăranilor, la 6 martie 1945, primul parlament democratic din istoria României, proclamarea republicii, naționalizarea principalelor mijloace de producție, transformarea socialistă a agriculturii, apoi planurile anuale, primele planuri cincinale au asigurat victoria deplină și definitivă a socialismului în România.

A urmat acel moment fundamental al istoriei patriei noastre, cînd, de la tribuna Congresului al IX-lea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat poporului român chemarea însuflețitoare de a se cunoaște mai bine pe sine, de a-și evalua în mod realist priceperea și forța, de a-și înfăptui în mod exemplar rosturile în societatea noastră socialistă și în lumea contemporană, de a scruta cu lucidă demnitate viitorul.

Atunci, în iulie 1965, la acel eveniment unic în istoria noastră națională, începea o epocă de glorie, nemijlocit legată de numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, eminentul revoluționar și înflăcăratul patriot a cărui gîndire, a cărui acțiune s-au dovedit a fi puternic pătrunse de clarviziune științifică, de un profund spirit novator, de strălucite calități politice și organizatorice formate în tumultul istoriei patriei, a partidului. Trăim astăzi, sub soarele luminos al patriei socialiste, cînd tezele, ideile, indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu — a cărui masă de lucru este țara întreagă, al cărui înțelept sfătuitor este poporul — se regăsesc în toate mărețele înfăptuiri ce alcătuiesc chipul nou al României.

Sînt, într-adevăr, grandioase înfăptuirile cu care „Epoca Ceaușescu" se înscrie pentru totdeauna în memoria timpului. Orașele și satele s-au dezvoltat cu rapiditate extraordinară. Au fost ridicate mii și mii de edificii industriale, repartizate echilibrat în toate județele. O nouă revoluție agrară se află la baza schimbării modului de a fi, de a munci și de a gîndi al țărănimii. Au înregistrat progrese remarcabile știința, învățămîntul și cultura. S-au înălțat pretutindeni locuințe confortabile, edificii sociale și culturale; țara toată a devenit un vast șantier în care se muncește, se creează. Iar inspiratorul și organizatorul acestui uriaș proces constructiv este partidul, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Aceste impresionante realizări ce redau tabloul României socialiste — realizări înfăptuite în acești ani, cînd țara s-a dezvoltat asemenea lui Făt-Frumos, care creștea într-un an cît alții în 10 — n-ar fi fost posibile fără muncă și creație. De atîtea ori secretarul general al partidului ne-a spus că nimic nu vine de-a gata, ca dar nemuncit. Acest adevăr ne-a fost recent amintit, de la tribuna plenarei Comitetului Central și a activului central de partid, dedicate celei de-a XX-a aniversări a Congresului al IX-lea și împlinirii a două decenii de la alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de secretar general al partidului. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat poporului român înflăcărata chemare de a dărui ce are mai bun — abnegație patriotică, spirit revoluționar, înaltă competență, entuziasm — muncii în folosul țării, pentru continua înălțare a patriei pe noi și noi culmi de progres și civilizație. Revoluția socialistă este un proces continuu. Drumul trasat de Congresul al IX-lea nu s-a încheiat încă. Congresul al XIII-lea, care a elaborat programul de dezvoltare economico-socială a țării în cincinalul următor și în viitorul deceniu, pînă la orizontul 2000, i-a trasat noi coordonate, a înscris noi obiective pentru a căror îndeplinire se cere muncă, se cere creație, se cere învățătură.

Pionierii, generație care se identifică în mod firesc cu viitorul, au mari răspunderi, mari îndatoriri în îndeplinirea programelor elaborate de Congresul al XIII-lea. Ei trebuie să dovedească, în tot ceea ce au de înfăptuit, așa cum le-a cerut tovarășul Nicolae Ceaușescu, spirit revoluționar, romantism revoluționar. Ducînd mai departe, în timp, făclia aprinsă de înaintași, fiind continuatori ai marilor înfăptuiri de azi, ei au, față de țară, față de partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, înalta îndatorire patriotică de a fi, totodată, făuritori de noi valori materiale și spirituale, spre gloria României, spre continua ei înflorire.

„CUTEZĂTORII"

Cînstim marea s

Pe tot cuprinsul patriei, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor întîmpină aniversarea Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 cu un bogat buchet de activități pionierești, omagiind marea sărbătoare a poporului nostru, exprimîndu-și simțămintele lor fierbinți, patriotice, fericirea de a fi copii în România socialistă, de a crește în **Epoca Nicolae Ceaușescu,** epoca cea mai fertilă din istoria patriei.

Pionierii orașelor și comunelor din întreaga țară, în tabere, la cluburi de vacanță, participă cu entuziasm la numeroase manifestări politico-educative, cultural-artistice, precum și la ample acțiuni de muncă patriotică. Pe ogoare, în grădini și livezi sau la acțiuni de recuperare a materialelor refolosibile, ei își mobilizează energiile pentru a obține succese cît mai frumoase. Toate realizările lor sînt dedicate, în aceste zile, cu dragoste marii noastre sărbători de la 23 August. Iată cîteva dintre ele.

Omagiu epocii de aur

Pionierii din județul Dolj au deschis ciclul lor de manifestări dedicate măreței sărbători cu un florilegiu larg de expuneri, dezbateri, mese rotunde, întîlniri cu veterani de război, vizionări de filme inspirate de evenimentele de la 23 August, concursuri gen „Cine știe, cîștigă", dedicate cunoașterii concepției tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** privind contribuția poporului român la victoria asupra fascismului. Aceste manifestări organizate în perioada 1—21 august a.c. s-au desfășurat în toate unitățile pionierești doljene. Începînd cu ziua de 15 august a.c., pionierii au prezentat un șir de spectacole omagiale, intitulate „Un august în flăcări". În municipiul **Craiova** pionierii au organizat o expoziție de artă plastică. În creațiile lor luminoase, pline de candoare, au reflectat „Omagiul pionierilor închinat epocii Nicolae Ceaușescu". La rîndul lor pionierii din localitatea **Băilești** au organizat o expoziție de artă fotografică intitulată „Sub flamura partidului, creștem odată cu țara". Astăzi, la data apariției revistei, are loc spectacolul pionieresc „Slavă eroilor neamului", la care sînt prezente formații artistice laureate pe țară la Festivalul Național „Cîntarea României", de la **școlile nr. 30, 32, 33, 24 din municipiul Craiova, de la Școala Sărata, Plenița nr. 2 etc.**

Copiii cîntă libertatea

În județul Mureș, pionierii din municipiul **Tîrgu Mureș** au organizat în zilele de 7—9 și 17 august întîlniri cu activiști de partid, în ciclul lor de acțiuni intitulate „De vorbă cu comuniștii" și o expunere-dezbatere intitulată „Importanța actului istoric de la 23 August 1944 în istoria patriei". La Școala nr. 2 din orașul **Sighișoara,** pionierii au participat la expunerea cu tema „File din epoca de aur a Epocii Nicolae Ceaușescu". Colegii lor din localitatea **Reghin,** începînd de la data de 19 august a.c., au vizionat un ciclu de filme inspirate din lupta eroică a poporului nostru pentru libertate. „41 de ani de la marea victorie" s-a intitulat dezbaterea la care au participat membrii cercurilor de dezbateri politico-ideologice din orașul **Luduș.** În toate localitățile județului în perioada 13—20 august, pionierii au participat la îngrijirea monumentelor intitulîndu-și acțiunea „Flori pentru eroii neamului". În luna august, în toate unitățile din județ, pionierii au pregătit cu dăruire spectacole pe care le prezintă la marea sărbătoare, sub genericele „Copiii cîntă libertatea", „Cîntăm patria și partidul". În frumoasa Piață a trandafirilor din municipiul Tg. Mureș, la 17 august a.c. florile și-au îngemă-

---

GALA FILMULUI PENTRU COPII

Ecran de vacanță 1985

Mai multe zile la rînd, miile de pionieri și școlari aflați în tabără la Năvodari au avut plăcutul prilej de a se întîlni cu cea de-a șaptea artă la Gala filmului pentru copii — Ecran de vacanță 1985.

Teatrul de vară a devenit o veritabilă sală de cinematograf unde au rulat numeroase filme pentru copii. A fost însă și gazda unor interesante dezbateri despre arta cinematografică la care au participat cunoscuți regizori și scenariști.

Iubitorii filmului au fost foarte bucuroși să se întîlnească cu Ion Popescu Gopo, părintele celebrului „omuleț" cunoscut astăzi în toată lumea, cu Vasilica Istrate, autoarea scenariilor pentru filmele „Amintiri din copilărie" și „Saltimbancii", cu regizorii Gheorghe Naghi, Șerban Comănescu, Paula și Doru Segal, Ioana și Florica Holban, David Reu, Luminița Cazacu ș.a.

În fiecare seară, tinerii spectatori prezenți la Gala filmului pentru copii au vizionat filme de lung metraj, filme documentare și de animație. Printre acestea s-au numărat „Tinerețe fără bătrînțe", „15 pentru o încercare" — film dedicat de Ilarion Ciobanu echipei noastre naționale de rugby, „Maria Mirabela", „Vreau să știu de ce am aripi", „Cireșarii", „Acțiunea Zuzuc", „Rămășagul", „Scafandrii veseli" etc.

Înscriindu-se în bogatul ciclu de acțiuni dedicate marii noastre sărbători naționale de la 23 August, Gala filmului pentru copii a constituit un minunat prilej pentru a sublinia valențele educative pe care le are cea de-a șaptea artă, în cunoașterea de către pionieri a marilor realizări obținute de poporul nostru în Epoca Nicolae Ceaușescu, în formarea unor puternice sentimente patriotice, în educarea tinerei generații în cultul muncii și în conturarea, la copii, a unor frumoase trăsături moral-cetățenești

E. ROȘCA

CALENDAR PIONIERESC DE VACANȚĂ

În calendarul vacanței se înscriu în continuare noi tabere care-și deschid porțile în aceste zile. Chiar astăzi, 22 august, la Poiana Pinului, județul Buzău, își începe activitatea **Tabăra republicană de radiogoniometrie.**

Între 23 august și 3 septembrie la Năvodari, județul Constanța, numeroși pionieri pasionați de tehnică se vor întîlni în **Tabăra de creație tehnică „Start spre viitor,"** iar în perioada 26-29 august, la Tg. Mureș, se vor desfășura întrecerile **Cupei „Pionierul" la badminton.**

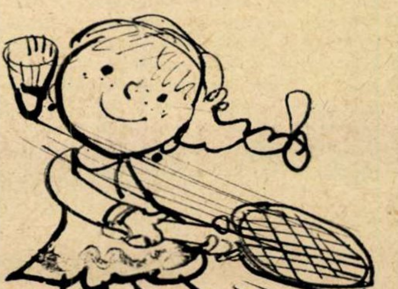

PIONIERII ȚĂRII RĂSPUND MEREU PREZENT ÎN ACȚIUNEA DE RECUPERARE A MATERIALELOR REFOLOSIBILE

Vacanța în haine de lucru poartă ca emblemă distinctivă și acțiunea „3R", la care pionierii răspund mereu prezent. Participînd cu entuziasm la o acțiune majoră pentru economie, dînd dovadă, prin acțiunile lor, că știu să fie gospodari și economi, copiii aduc dovada simțămîntului lor de responsabilitate civică prin rezultate concrete, grăitoare.

Cutezătorii în acțiune

În municipiul **Vaslui,** pionierii de la școlile nr. 4 și 5 acționează permanent pe traseul celor „3R". Să ne oprim la Școala nr. 4. Aici învață pioniera Diana Doina Moroșanu care, de curînd, a primit „Meritul pionieresc" pentru reușita ei de a colecta singură 800 kg de hîrtie și 1 200 kg fier vechi. Am aflat că acest rezultat s-a datorat perspicacității cu care a descoperit în gospodăria bunicilor asemenea materiale. Izbînda ei nu s-a oprit aici. Diana este în continuare o neîntrecută co-

rbătoare a ţării

23 AUGUST 1944
23 AUGUST 1985

nat frumuseţea cu imaginile însorite ce au răsărit pe asfalt în concursul de desene intitulat sugestiv „Lumea minunată a copilăriei". În pragul zilei de 23 August o evocare de amploare a reunit 700 de pionieri la Cimitirul eroilor români din Parcul tineretului unde copiii, în prezenţa reprezentanţilor Comitetului judeţean de partid, au depus coroane de flori. Acţiunea s-a desfăşurat sub genericul „Eroi au fost, eroi sînt încă".

Partidului îi mulţumim

Simpozioane cu tema „Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944, eveniment crucial în istoria poporului român", au fost organizate în municipiul **Giurgiu** şi în localităţile **Bolintin-Vale, Mihăileşti, Comana, Ghimpaţi, Hotarele, Călugăreni** şi **Vidra,** la care au participat pionieri, elevi, profesori şi părinţi. Evocări cu tema „P.C.R. — conducătorul şi organizatorul acţiunii istorice de la 23 August 1944" au fost organizate de pionierii giurgiuveni, la Muzeul judeţean de istorie şi la Clubul tineretului din municipiu, precum şi în localităţile **Bolintin-Vale** şi **Călugăreni,** în zilele de 2—20 august a.c. Odată cu începutul acestei luni jubiliare, în toate localităţile judeţului pionierii recitatori şi membrii grupurilor folk au prezentat seri de poezie patriotică şi muzică. Printre ei s-au aflat virtuozii artişti de la **şcolile nr. 10, 7, 4 şi 2** din municipiul Giurgiu. Cupa „23 August" este trofeul atribuit celor mai buni pionieri sportivi din judeţ la atletism, handbal, tenis de cîmp şi oină.

Cinstim eroii patriei

Pionierii din judeţul **Satu-Mare** au organizat emoţionante acţiuni închinate măreţei sărbători de la 23 August, pe locurile unde s-au purtat lupte eroice, la monumente ridicate ostaşilor căzuţi în lupta pentru zdrobirea fascismului. La impresionantul monument din oraşul **Carei,** sub genericul „Cinste eroilor căzuţi pentru apărarea patriei", pionierii au depus în aceste zile coroane şi jerbe de flori. Acţiuni asemănătoare s-au desfăşurat şi în municipiul **Satu Mare,** în localităţile **Acîş, Homorodu, Ardud, Scărişoara, Borleşti.** Dezbateri cu tema „23 August — piatră de hotar în istoria poporului român" au avut loc în unităţile pionier eşti de la **şcolile nr. 5 şi 8** din municipiul **Satu Mare, Şcoala nr. 1 Carei, Şcoala nr. 3 Negreşti-Oaş, Tăşnad, Poiana Codrului, Apa,** dezbateri în care pionierii au avut prilejul deosebit să-şi aprofundeze cunoştinţele rememorînd pagini glorioase din istoria patriei.

SPIRITUL GOSPODĂRESC ÎN ACŢIUNE

ŞI PENTRU PIONIERII MUNICIPIULUI BUCUREŞTI RECUPERAREA MATERIALELOR REFOLOSIBILE ESTE O PREOCUPARE PERMANENTĂ. CU ACELAŞI ELAN ŞI SPIRIT GOSPODĂRESC EI AU CONTINUAT COLECTAREA MATERIALELOR REFOLOSIBILE ŞI ÎN ZILELE VACANŢEI, ASTFEL ÎNCÎT PÎNĂ LA 1 AUGUST EI ÎŞI ÎNDEPLINISERĂ ANGAJAMENTUL LA MUNCĂ PATRIOTICĂ PE ACEST AN ÎN PROPORŢIE DE 92,7% MAI CONCRET, PÎNĂ LA ACEA DATĂ EI AU COLECTAT **4 300 TONE MATERIALE FEROASE, 150 TONE TEXTILE, 135 TONE MATERIALE PLASTICE, 2 400 KG PLUTĂ ŞI 7 525 000 AMBALAJE DE STICLĂ.**

ACŢIUNEA CONTINUĂ ŞI, ÎN CURÎND, PIONIERII REPORTERI NE VOR TRANSMITE NOI ŞTIRI DESPRE HĂRNICIA PIONIERILOR BUCUREŞTENI.

lectoare a acestor materiale preţioase. În rînd cu ea se numără pionierii Nicoleta Căpitanu, Gina Munteanu (Gina este şi o foarte bună matematiciană care s-a remarcat la concursul pe ţară din acest an), Codruţ Pascu şi alţii, sub conducerea unei pioniere comandante de unitate, talentată organizatoare, Irina Onciu. Ei au colectat recent 115 tone de fier vechi, 10,7 tone de maculatură, 3 400 kg textile, 680 kg plante medicinale, printre detaşamentele cele mai harnice aflîndu-se cele din a III-a B, a VII-a B, a III-a A şi a V-a A. Rezultate remarcabile au obţinut şi colegii lor, tot de la o şcoală fruntaşă, Şcoala nr. 5, care au colectat 170 tone de fier vechi (atingînd recordul în cantitatea recuperată printre pionierii din municipiu), 12,2 tone maculatură, 16 290 sticle şi borcane, 1 520 kg plante medicinale. Detaşamente fruntaşe — cele din clasele a VI-a E, a VII-a A, a VII-a B, a V-a B, a III-a B, a IV-a A şi C. Iar printre pionierii evidenţiaţi: Geanina Haş, Marius Bujoreanu, Diana Crăciun, Radu Damian, Marius Moruzi, Gabriel Gologan, Andrei Mihăilescu.

Într-o singură săptămînă

Pionierii de la Şcoala nr. 6, din municipiul **Alba-Iulia,** realizează ample acţiuni de recuperare a materialelor refolosibile. Astfel într-o singură săptămînă (22—28 iulie a.c.), declarată de ei „săptămîna recuperării", au colectat 200 kg hîrtie, 100 kg materiale textile, peste 5 000 de sticle şi borcane. În această „săptămînă a recuperării" s-au evidenţiat ca foarte întreprinzătoare şi eficiente, detaşamentele claselor a V-a A, a VI-a A, a VIII-a A, a III-a A, a V-a C, a V-a D. Printre pionierii „performeri" în acţiunea lor se află Ştefan Nistor, Iulia Ciobotă, Andreea Şulea. Încă un amănunt semnificativ: detaşamentele menţionate şi-au realizat integral angajamentul de muncă patriotică pe acest an.

Activităţi-record

În judeţul **Neamţ** s-au declanşat în toate unităţile de pionieri activităţi-record de colectare şi valorificare a hîrtiei, a ambalajelor de sticlă, plantelor medicinale şi fructelor de pădure. De la încheierea anului şcolar pionierii din judeţ au colectat şi redat circuitului economic 260,4 tone hîrtie şi 1 069 tone fier vechi. Succese deosebite au înregistrat în această acţiune pionierii de la şcolile nr. 4 (7,5 tone hîrtie), nr. 5 (6,7 tone hîrtie), nr. 26 (5 tone hîrtie) din municipiul Piatra Neamţ, precum şi pionierii din localităţile Costişa (angajamentul de muncă patriotică îndeplinit 101 la sută), nr. 2 Tg. Neamţ (3,5 tone hîrtie), Borca (4,5 tone hîrtie, pionierii de aici îndeplinindu-şi integral angajamentul), Brusturi-Drăgăneşti (2,3 tone hîrtie), Dulceşti (16 tone fier vechi), Roznov (20 tone fier vechi), Timişeşti (11 tone fier vechi), Horia şi Roman (11 tone fier vechi) etc.

Iniţiativă pionierească

Pionierii orădeni au dat dovadă că ştiu să aibă „ochi să vadă" şi energie să acţioneze, descoperind în „halda" municipiului table, piese uzate, hîrtie, cartoane, mase plastice etc. De aici, pionierii au recuperat 22 tone de maculatură. Bilanţul recent pe judeţul **Bihor** consemnează 727 tone de materiale feroase, 197 tone hîrtie, 26 tone polietilenă, 31 tone textile, 775 000 sticle şi 1 378 borcane. S-au evidenţiat unităţile pionier eşti de la Şcoala nr. 17 (detaşamentele cele mai harnice: ale claselor a VII-a C şi a III-a), Liceul pedagogic (fruntaşi cei dintr-a VI-a A), Şcoala nr. 14 (fruntaşă — clasa a VI-a), nr. 7 (fruntaşă clasa a VI-a A), nr. 5 (fruntaşă clasa a II-a), nr. 8 (fruntaşă clasa a VI-a A) şi nr. 4, din municipiul Oradea, după cum şi colegii lor din localităţile Ceica, Tinca, Marghita etc.

M. MICU

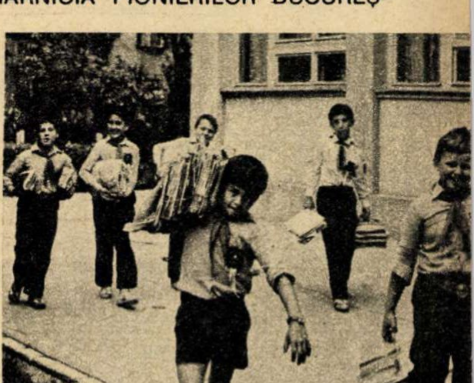

O ZI PENTRU ETERNITATE

Părinții și bunicii acelora care citesc acum aceste rînduri au trăit, într-un fel sau altul, evenimentele mai jos descrise. Era în 1944, August 23, o zi pentru eternitate, pentru gloria patriei, pentru strălucirea viitorului ei.

Amintiri...

Prima amintire îi aparține general-colonelului în rezervă Costin Ionașcu: „În seara zilei de 23 August 1944, aflîndu-mă la comandamentul diviziei, răsfoiam în liniște corespondența. De cînd luasem comanda marii unități mă învățasem ca aproape în fiecare după-amiază să-mi găsesc ceva timp pentru rezolvarea unor probleme de birou... Mă mai învățasem ca atunci cînd ajungeam în birou să dau drumul aparatului de radio. Îl lăsam să vorbească «încet», aproape în surdină, iar eu îmi vedeam de treburi... Pentru mine, ca de altfel pentru toți camarazii mei care în acea noapte s-au găsit în situații cît de cît asemănătoare, mi-a rămas clar întipărită în minte ora 22. La acel ceas am auzit eu, ca și alți tovarăși de-ai mei, vocea gravă a crainicului care a anunțat: «Aici postul de radio București... Transmitem un comunicat foarte important...». La auzul acestor cuvinte am tresărit. Dar pînă să-mi adun gîndurile, la radio a și început să se transmită proclamația... După ascultarea proclamației am rămas cîteva secunde cu capul în mînă. În minte a început să-mi fulgere un noian de întrebări: «Ce voi face mai întîi?», «De ce trupe dispun?», «Cum voi acționa?» ... După mulțimea de întrebări pe care mi le pusesem după ascultarea proclamației, una parcă îmi stăruia tot mai puternic în minte: «Ce să fac mai întîi?» ... Am judecat așa: pînă la primirea unor dispoziții de la eșaloanele superioare voi socoti comunicatul transmis prin radio ordin de luptă".

A doua amintire îi aparține general-maiorului în rezervă Nistor Teodorescu: „Era aproximativ ora douăzeci și două cînd a început transmiterea comunicatului. În liniștea odăii au răsunat cuvintele: „Dictatura a luat sfîrșit și cu ea încetează toate asupririle"... La auzul lor, pe fețele posomorîte ale ofițerilor prezenți a apărut un zîmbet de bucurie, poate primul zîmbet adevărat în acei ani de suferință. Ca un singur om s-au ridicat de la mese și în vîrful picioarelor s-au apropiat de aparatul de radio... «Alături de armatele aliate și cu ajutorul lor, mobilizînd toate forțele națiunii, vom trece hotarele impuse prin actul nedrept de la Viena, pentru a elibera pămîntul Transilvaniei noastre de sub ocupație străină». Aceste cuvinte au străbătut ca un curent electric prin inimile tuturor... «De curajul cu care ne vom apăra cu armele în mînă independența împotriva oricărui atentat la dreptul nostru de a ne hotărî singuri soarta depinde viitorul țării noastre...» Ecoul ultimelor cuvinte a răsunat adînc în inimile noastre. Mai ales noi, grănicerii, izolați în acest îndepărtat colț de țară, trebuia, pe drept cuvînt, să ne hotărîm singuri soarta. Nu aveam nici o clipă de pierdut. În astfel de situații, de fiecare minut poate să depindă înfrîngerea sau victoria".

Sute și sute de asemenea amintiri de neuitat, ale acelei zile pentru nemurire, vor fi păstrate, cu sfințenie, în memoria generațiilor prezente și viitoare.

„Stejar extremă urgență"!

Era într-o zi de miercuri. Atunci, în după-amiaza de 23 August 1944, o notă telefonică era transmisă pretutindeni în țară:

— Pajura! Pajura! Pajura! (parola de alarmare a trupelor române și de pregătire a acestora în vederea declanșării acțiunii).

Asta la ora 18.

La ora 18,30, altă notă telefonică:

— Stejar extremă urgență! (parolă la primirea căreia unitățile militare trebuie să se deplaseze la obiectivele dinainte stabilite).

Și formațiunile de luptă patriotice sînt consemnate, gata pregătite pentru ca, în strînsă colaborare cu armata, să elibereze Capitala și țara de hitleriști. Curînd, toate serviciile germane din București sînt blocate de trupele române și de formațiunile de luptă patriotice, liniile telefonice — tăiate, orice deplasare imposibilă pentru inamic. Mai tîrziu, după aflarea — prin radio — a declanșării Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, străzile sînt inundate de mulțimea entuziastă, strigînd:

— Trăiască România! Trăiască România liberă!

Se cîntă „Pe-al nostru steag e scris Unire" și „Deșteaptă-te Române", pretutindeni se încinge, tradițională, „Hora Unirii". Un document păstrat de-atunci amintește: „Populația cîntă și dansează. Radioul transmite cîntece patriotice, întrerupte de apeluri la liniște. Au fost luate măsurile cuvenite, Legația Germaniei din Calea Victoriei și toate clădirile ocupate de hitleriști sînt înconjurate de trupe române..."

În seara aceleiași zile și pînă-n zorii zilei următoare, într-un atelier tipografic, degetele febrile ale zețarilor culeg ziarul „România liberă" care, în sfîrșit, poate să apară legal. Iată ce culeg cu încîntare maximă: „... Încheierea imediată a armistițiului, scoaterea României din Axă și curățirea teritoriului românesc de ocupația hitleristă, instaurarea unui regim de drepturi și libertăți publice, acestea sînt unele din obiectivele pe care Comitetul Central al Partidului Comunist Român le-a fixat încă din septembrie 1941... Partidul Comunist Român, partid al clasei muncitoare, reprezintă însă interesele întregii colectivități românești, deopotrivă ale muncitorimii și țărănimii, ale intelectualității și ale tuturor păturilor orășenești, ale întregului popor român în lupta sa de eliberare națională, în lupta sa pentru cîștigarea drepturilor cetățenești și democratice... În ciocnirea inevitabilă cu forțele hitleriste, Partidul Comunist Român cheamă muncitorimea, țărănimea, intelectualitatea și pe toți cetățenii României la luptă fără crutare, cu toate armele, împotriva dușmanului de moarte al poporului român, pentru asigurarea viitorului său..."

În dimineața de 24 august 1944, ziarele sînt pur și simplu smulse din mîinile vînzătorilor, citite cu nesaț, fluturate ca niște drapele biruitoare. Cerneala lor e proaspătă, la fel de proaspătă ca sîngele istoriei care pulsează acum, viguros, eliberator. Nemții se simt prinși în cursă. Armata română și forțele de luptă patriotice sînt la datorie. Multe sedii hitleriste au și fost ocupate, cei dinăuntru dezarmați, făcuți prizonieri. Pe tot globul, vestea răsună în eter, posturile de radio se grăbesc s-o anunțe: „De acum înainte România este din nou un aliat în tabăra Națiunilor Unite, manifestîndu-și voința de a se alătura luptei ce se duce împotriva inamicului comun (postul de radio american din Europa — la 20 de minute după miezul nopții); „30 de divizii românești, alături de trupele sovietice, luptă acum împotriva trupelor germane încercuite" (radio „Atlantic" — la două ore și 40 de minute după miezul nopții); „Fapta României constituie un act de mare curaj și acest act va grăbi sfîrșitul războiului" (B.B.C." — ora 5,15)... Ecourile Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă devin din ce în ce mai ample, pe măsura faptelor care, firesc, urmează. Tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: „Prin victoria insurecției naționale, România a adus o însemnată contribuție la prăbușirea frontului hitlerist în Balcani, la dezvoltarea ofensivei armatelor eliberatoare spre Europa Centrală, la grăbirea înfrîngerii depline a Germaniei hitleriste. România a intrat în războiul antihitlerist cu întregul său potențial uman, militar și economic, cu toate forțele, alături de Uniunea Sovietică, de întreaga coaliție antifascistă. Poporul nostru a demonstrat astfel, prin nenumărate fapte de vitejie și înalt eroism, că aspirația sa vitală, țelul său suprem erau lichidarea fascismului — cel mai mare dușman al libertății și independenței popoarelor, al civilizației umane, asigurarea independenței patriei, dreptul la dezvoltare liberă."

Peste 200 de zile de pace!...

„Totul pentru front, totul pentru victorie!" devine lozinca principală a zilelor, săptămînilor și lunilor următoare. La data aceea, soarta războiului nu era hotărîtă pe deplin, uzinele germane de armament și muniții lucrau de zor, sporindu-și producția, în plus Hitler nădăjduia să schimbe „roata istoriei", avînd în fabricație de serie arme secrete deosebit de promițătoare. Alăturarea imediată a tuturor forțelor armate române la coaliția militară antifascistă a prilejuit trupelor sovietice reluarea luptelor de anvergură cu inamicul la o depărtare de 620 pînă la 750 km către vest, față de punctul în care se găseau la 23 August 1944, căci, așa cum lămurea specialistul militar britanic B.H. Lidell Hart, actul revoluționar al românilor a provocat „cel mai larg flanc deschis cunoscut vreodată în războiul modern", așa cum, dealtminteri, explică și generalul sovietic M.V. Zaharov, arătînd că marile unități motorizate comandate de el, acum „înaintau cu mai mult de 50 km pe zi, iar cele de infanterie cu 35—38 km. Aceste ritmuri erau mult mai mari decît într-o serie de alte operații". După numai 44 de zile, în 6 octombrie 1944, forțele sovietice, în alianță de luptă cu forțele românești, lansau un atac la o depărtare de aproximativ 900 km la vest de zona în care se aflau la 23 August. Astfel, pe temeiul calculelor, se poate dovedi că, prin declanșarea Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, românii au contribuit, decisiv, la scurtarea celei de-a doua conflagrații mondiale, cu peste 200 de zile. Așadar, 200 de zile de pace, dăruite omenirii de către români, prin curajul lor recunoscut, prin jertfa de sînge pe care au făcut-o.

În ultimele zile ale lunii august 1944, din 24 pînă în 31, românii au curățat de hitleriști aproximativ 150 000 km pătrați, deschizîndu-se astfel calea a două esențiale direcții de ofensivă, judecate la nivelul continentului: direcția balcanică și direcția Dunării. Pe de altă parte, firește, dorința de nestins a combatanților români ținea să elibereze de sub cotropirea hitleristo-horthystă pămîntul transilvan, răpit nouă în 1940. O a treia amintire — din multiplele amintiri conservate în memoria afectivă a bunicilor, taților și nepoților — îi aparține colonelului în rezervă Mîndru Costachi: „În ziua de 24 august 1944, la ora 12, Divizia 21 infanterie a început marșul. Odată ajunși la podul de peste Siret, privirile oamenilor erau atrase ca de un magnet de un indicator pe care sergentul Moraschi Ionel, de la Biroul 3 Operații, scrisese cu litere groase, vizibile: SPRE ARDEAL. Nu era om în coloană care să nu privească spre acea placă. Unii militari citeau cu glas tare cuvintele respective, dorind parcă să le facă auzite tuturor. Se vor fi gîndit, în acele clipe, moldovenii noștri că frații lor din Transilvania gem încă sub ocupația străină ... Sau vor fi simțit în sufletul lor o bucurie firească la gîndul că, peste cîteva zile, aveau să lupte și ei pentru alungarea fasciștilor de pe acest străvechi pămînt românesc". Iar Ion Dulămiță, în memoriile sale, adaugă: „La 27 septembrie, ora 8,07, patrulele ajung la hotarul vremelnic fixat prin tratatul de la Viena. Cu lopețile și patul armelor, cercetașii scot bornele și le aruncă pe cîmp. Caporalul Tocitu calcă în picioare un mușuroi și risipește pămîntul în vînt, cu lopata, spunînd: «Asta nu e granița noastră! E granița lui Hitler! Granița noastră e dincolo de Oradea! Acolo pe frontieră sînt borne de cărămidă și pietre mari, frumoase!» Ceilalți cercetași calcă și ei în picioare hotarul nedrept. Pe tot cîmpul, la Bicaciu, Leș și Apateu, nu a mai rămas bornă în picioare. La grosul companiei e bucurie mare. Se aud urale: «Ura!... Ura! Am trecut hotarul vremelnic și inimile tuturor bat cu emoție. De patru ani ne așteaptă frații noștri din nordul Transilvaniei». Bătălia pentru Transilvania ține pînă la 25 octombrie 1944, cînd ultima palmă de pămînt românesc este eliberată, iar de atunci, spre cinstirea acestui înălțător moment, sărbătorim — în fiecare zi de 25 octombrie — ZIUA ARMATEI. Apoi, continuîndu-și lupta — alături de armatele sovietice —, românii își jertfesc sîngele și pentru eliberarea Ungariei, a Cehoslovaciei, a Austriei, pînă la victoria finală, înfrîngerea definitivă a fasciștilor.

Cifra totală a combatanților români s-a ridicat la 540 000 de oameni, fără a-i socoti și pe cei din formațiunile de luptă patriotice, pe cetățenii români care, fie în țară, fie peste hotare (în U.R.S.S., Franța, Cehoslovacia și Ungaria) au acționat în rîndul partizanilor. Jertfa de sînge — de la 23 August 1944 pînă la 12 mai 1945 (în unele puncte, românii au trebuit să mai lupte trei zile **după** capitularea necondiționată a Germaniei naziste, deoarece unii militari fasciști n-au vrut să se predea): 167 500 de morți, răniți și dispăruți, așadar, aproape o treime din întregul efectiv combatant. Cu arma în mînă, armata română a străbătut spațiul dintre sudul României și Podișul Boemiei, forțînd aproape 20 de masivi muntoși, 12 mari cursuri de apă, eliberînd peste 3 800 de așezări, printre care 53 de orașe mari. „Totul pentru front, totul pentru victorie!" — iată lozinca de foc a acestor zile fierbinți, înălțătoare, de neuitat, care au marcat renașterea socială și națională a României.

MIHAI STOIAN

Epoca Ceaușescu

O epocă măreață ce urcă-n biruințe
Cu fiul de nădejde ce merge înainte,
În timp ce porumbeii din palmele senine-i zboară
El ține pe umeri destinul nostru de țară.

O epocă-simbol al demnității,
Prin care neamul nostru în lume-i cunoscut,
Columnă de lumină călăuzitoare, far înalt,
Iar numele lui îl scriem cu slove de bazalt.

Iuliana Enciu
clasa a VI-a A,
Școala nr. 9, Călărași

Dă-mi gînd și faptă

Dă-mi gînd și faptă din altoiul tău, partid,
din lupta, jertfa ta nemuritoare
dă-mi mugurul din care te-ai născut
să mă înalț ca tine, mîndră floare.
Și dă-mi puterea marelui Stejar
Ce în furtună nu se încovoaie
A celui ce în luptă e stegar
Drag nume — Nicolae Ceaușescu,
Să-ți duc solia mai departe
Și să te-nalț cum n-ai mai fost nicicînd
din florile acestui scump pămînt
de pace doritor, pe culmi carpate.

Teofana-Lavinia Iacob,
clasa a V-a, Cenaclul literar „Mugurii",
Comănești-Bacău

Comunistul

Chipul lui încrustat în istorie
Ne veghează visele înalte.
Mîna lui e mîna tuturor,
Așezată pe inima țării;
Gîndul comunistului e floarea adevărului,
Pana cu care s-a scris istoria.

Adela Dumitru
clasa a VIII-a,
Școala nr. 98, București

O țară întreagă

O țară întreagă își deschide inimile,
O țară întreagă freamătă de bucurie
Și sufletul îi este învelit în lumină,
O țară întreagă zîmbește în soare
Și fața e încununată de flori.
O țară întreagă despletește în pace
De pe buzele oamenilor fericiți
Omagiu fierbinte ridicat spre slăvi,
Spre fruntea și inima cîrmaciului țării,
Conducătorul demn
Ce vine pe cărarea timpului,
Să ne împodobească idealurile mărețe,
Cu bucuria împlinirilor de acum.

Ionela Coc
clasa a VIII-a B,
Școala nr. 9, Călărași

ACEI OAMENI MINUNAȚI CARE PREGĂTESC ȚĂRII PREZENTUL ȘI VIITORUL

Însemnări de reporter

Am întîlnit de curînd un om care afirma în cuvinte simple că viața înseamnă sprijin și dăruire față de cei din jur, față de strădumța lor, că ea mai înseamnă dragostea înflăcărată față de tot ce e frumos și demn în dîrzenia oamenilor de a o face mai demnă. Că a iubi viața înseamnă a-ți dori să înfăptuiești lucruri rodnice și inedite, durabile și frumoase. L-am întîlnit pe acest om, spuneam, pe care îl văd o dată la cîteva anotimpuri. Sau mai precis într-unul singur: vara. Este anotimpul cînd pîinea e pusă la cale și, indiferent de noapte sau de zi, în cîmp este o animație deosebită. Am să vă povestesc atunci că spicele de grîu încep să miroasă a abur de pîine care se lasă peste oameni și lucruri deopotrivă. Că atunci am obiceiul de a urca pe o combină, ca de acolo, de sus, să văd mai bine intensa povară a unui lan de grîu. Mă întreb mereu cu ce se poate compara un lan de grîu și aproape întotdeauna găsesc o altă comparație. În vara asta, de pildă, am crezut de cuviință să-mi spun că el este ca zborul, aripă lîngă aripă a unor păsări călătoare. Sau ca valurile care vin aproape de mal, spărgîndu-se liniștite, urmate ritmic, de răsuflarea altor și altor valuri somnolînd lîngă țărmuri. Numele acestui om pe care îl cunosc de cîteva veri încoace este Valentin Cicani și este directorul S.M.A. din Tărtășești, județul Dîmbovița. Și vorbind despre un S.M.A., ați ghicit pesemne că el se ocupă de mașini. Ca acestea să fie gata de secerat sau de recoltat, să nu aibă defecțiuni, să intre în lan, recolta să fie strînsă la timp. Dar nu e mai puțin adevărat că pe acest om îl interesează în egală măsură și oamenii cu care lucrează. Să fie disciplinați, să aibă grijă de fiecare mașină în parte și să iubească pămîntul. Pămîntul nostru plin de recolte de care trebuie să avem grijă toți. Mărturisesc faptul că am fost și în această vară la Tărtășești. Îmi era dor de armata disciplinată a spicelor. Vroiam să ascult cum crește grîul și, dacă ești singur în imensitatea lanului de grîu, nu se poate să nu auzi cum crește grîul. Inginerul Valentin Cicani este un om din cei foarte mulți care au grijă acum de pîinea noastră la timpul prezent. Dar nu e mai puțin adevărat că el o gîndește înaintea noastră și pe cea de mîine. Dacă veți trece vreodată prin comuna Tărtășești și veți întoarce capul spre snopii care își schimbă culoarea devenind străvezii ca apa mării sau galbeni ca într-o pictură de Van Gogh, nu ar fi imposibil să-l vedeți și pe inginerul Cicani. O să-l recunoașteți cu ușurință și o să-l ghiciți după felul în care privește un lan de grîu.

Munca — o stare de noblețe

Într-o altă localitate din țară, Constanța, am intrat nu de mult pe poarta unei întreprinderi: „Energia". O întreprindere în care oamenii lucrează aici creîndu-i propria ei personalitate. O întreprindere în care se fac curele trapezoidale, mase plastice și serii mici de mașini și utilaje pentru industria de cauciuc și mase plastice. O întreprindere care are peste 60 de ani de existență; a luat ființă în 1921, ca atelier de reparații mecanice, dar care, paradoxal, este în același timp foarte tînără. Un loc de muncă, îmi veți spune, ca oricare altul. Aici lucrează foarte mulți tineri. Care tineri țin să se spună despre ei, și chiar se spune, că formează un colectiv minunat de oameni. O spune directorul întreprinderii, Gheorghe Baloș, dar o afirmă și ei prin ceea ce realizează aici. Ei au învățat ce înseamnă seriozitatea în muncă, se maturizează în spiritul muncii. Dacă vei întreba pe indiferent care dintre ei, care e cheia succesului obținut, vor răspunde: muncind și învățînd în același timp. Un adevăr găsit într-o carte, dar și aici, în secțiile lor de muncă. Iar ziua lor începe și se sfîrșește cu o nemulțumire față de lucrul înfăptuit pe care și-l doresc mai rodnic. Pentru că munca, o spun ei, și mi-au spus-o nu o dată, toți cei cu care am stat de vorbă, reprezintă proba noastră de noblețe.

Cît mai mult cărbune patriei

Și iarăși, aflată într-un alt punct cardinal al patriei, în Valea Jiului, am cunoscut oameni care înfruntă nesfîrșitul anotimp al minei. Ei coboară cu lampa lor de miner undeva, în măruntaiele pămîntului, treaptă după treaptă, într-o lume populată de cărbune. Generații de mineri au coborît la rîndul lor în mină scoțînd cărbune, și iarăși se vor naște generații aducînd la lumină cărbunele de care avem atîta nevoie. Undeva, ei cunosc și iau febra pămîntului în timp ce pașii noștri ne vor purta deasupra, pe trotuarele orașelor construite pe acoperișul minelor. Vom fi martori ai gîndurilor lor, așteptîndu-i să iasă din șut,

Sînt 20 de ani

Sînt 20 de trepte glorioase,
De cînd păşim cu tovarăşul Ceauşescu înainte,
E ţara îmbrăcată în noi veşminte,
Pentru-a sărbători aceste zile luminoase.

Sînt 20 de ani — o epocă socialistă,
De cînd am mers spre cuceriri,
Păşim spre culmea marii împliniri
Şi spre o eră comunistă.

Mirela Ghiliciu
clasa a VI-a B,
Şcoala nr. 9, Călăraşi

Ţării,la aniversare

Lumină e partidul nostru
Şi murmur fericit de ape,
Lumină e întreaga ţară,
Cînd fiii săi se ţin aproape.

Uniţi sub falnice drapele,
Muncesc să fie ţării bine,
Şi de ne-ncearcă vreo năpastă,
Granit e roiul de albine.

Poporul meu ţi-aduc cîntare
Tot ce-am în sufletul meu bun,
Şi la a ta aniversare
Mulţi ani de pace, eu îţi spun!

Marius Grigore
clasa a VI-a,
Roşiori de Vede

Demnitate

Cu umărul înfipt în tinereţe
Fiece vîrf de munte carpatin
Cînd cerul se-nfioară atingîndu-l
Dezvăluie azi ţării clar destin.

Şi gînduri mari de muncă vin izvoare
Pentru copiii insetaţi de timp
Cînd înţelept Partidul construieşte
Prin ei tăria vremii viitoare.

Spre comunism înalţă deci poporul
Sub stema hărniciei, -a libertăţii.
Ne îndreptăm spre-un viitor de aur
Şi-n fruntea noastră e Conducătorul.

MIHAELA ANDONOAIEI
clasa a X-a, Bucureşti

Ţara mea

Ţara mea începe la malul Dunării albastre
Şi ţine pînă sus, la astre.
Ţara mea e ciocîrlia ce urcă înspre cer,
Tumultul, măreţia, la Porţile de Fier.
Ţara mea-i cerul de-azur şi fără nori,
E zîna ce se-ncinge cu mîndru tricolor.
Ţara aceasta scumpă e astăzi peste tot
Unde răsună, dulce, acelaşi grai şi port.

VERGINEL CREŢU
Cenaclul literar „Mlădiţe"-Dorohoi

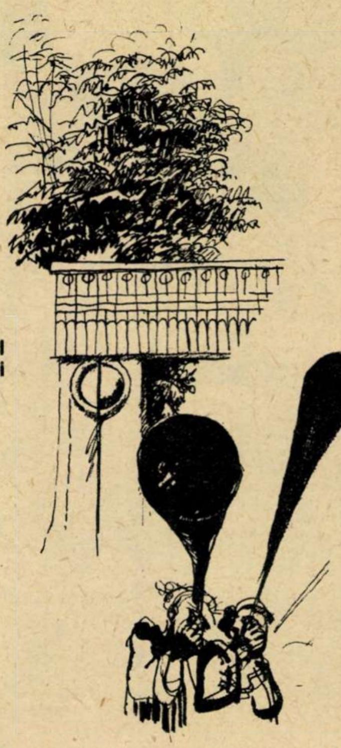

---

ai lor, şi nu ai celor care au pornit de la lopată şi tîrnăcop, nu ai celor care purtau minereul legat de picior tîrîndu-l prin galerii sute de metri. Ci ai celor care îl aduc la suprafaţă folosind mijloace moderne. Lupeni, Uricani, Paroşeni, Petrila, Livezeni, Vulcan. Aveţi în faţă harta economică a patriei? Ştiţi semnul cu care e însemnat cărbunele pe hartă? E o întrebare la care ştiu sigur că îmi veţi da răspuns. Iar mulţi dintre voi sînteţi fiii acestor oameni care au întemeiat şcoli, parcuri şi statui, în oraşele lor pline de flori şi bulevarde.

Un pămînt care se sprijină pe o inimă

Şi iarăşi prin ţară, de data aceasta vom descinde în nord, pentru a vedea, la faţa locului, cum din sticlă şi faianţă iau naştere bibelouri, ceşti, farfurii, castroane, servicii întregi de forme şi culori dintre cele mai felurite. Este foarte greu din punctul de vedere al tău, al privitorului, să te opreşti la un singur obiect. Sîntem la „Faimar"-Baia Mare, aici, unde oamenii în numele frumosului şi al utilului, pregătesc sute de obiecte pentru a fi oferite omului. Ele, chiar şi atunci cînd sînt produse de serie, poartă ceva din personalitatea celor care le fac. Ei fac artă, spune cu convingere directorul Vasile Mircea Chirilă. Veţi vedea lumea Maramureşului pe multe dintre obiectele noastre. Stîlpul, masa cu trei picioare, poarta — simboluri ale trăiniciei, ale statorniciei şi neuitării. Aceste simboluri ale noastre vor continua să dăinuie. Ele sînt modelate sau încrustate cu dragoste pe obiectele din ceramică sau porţelan şi, fără îndoială, atunci cînd vor fi trimise pretutindeni în ţară, veţi simţi asemenea nouă, celor din Maramureş, că „spaţiul acesta porneşte de la marginea/ unui pămînt care se sprijină pe o inimă".

De undeva, dintr-un colţ al ţării, se spune: pîine, să dăm ţării cît mai multă pîine! Va şopti cineva acest lucru, va fi doar un gînd al lui, cine ştie? Iar în altă parte a ţării, ca un ecou, cineva va rosti cu siguranţă, la fel de solemn: cărbune, cît mai mult cărbune patriei.

Şi vor rosti aceste cuvinte acei oameni care, indiferent de numele lor, pregătesc ţării şi istoria, şi legenda, şi pacea.

ARETA ŞANDRU

Definiţie

Ţara e pîinea cu miezul dulce
E cerul albastru,
E livada înflorită
Pregătind roadele bogate,
E lacul de cristal
Cu undele-i neclintite.
Ţara e zîmbetul mamei
Trimis pe aripi de fluturi
Copilului drag.
Eşti întruchipată
În toate minunile
Din jur, ţara mea!
Cu ele mă înalţ şi eu
Lîngă tine, coloană infinită!

Eugenia Bădilă
clasa a VII-a

Pace

Nu vrem văzduhul
să bubuie de arme!
Vrem să auzim
murmurul izvorului
îngînînd o poveste
cu viteji de demult.

Vrem ca Pacea
să semene pretutindeni
ogoarele.
Iar copiii toţi
să se privească
în ochii Soarelui.

Laurenţiu Moise
clasa a IV-a.

Cenaclul literar „C.D. Aricescu",
Cîmpulung-Argeş

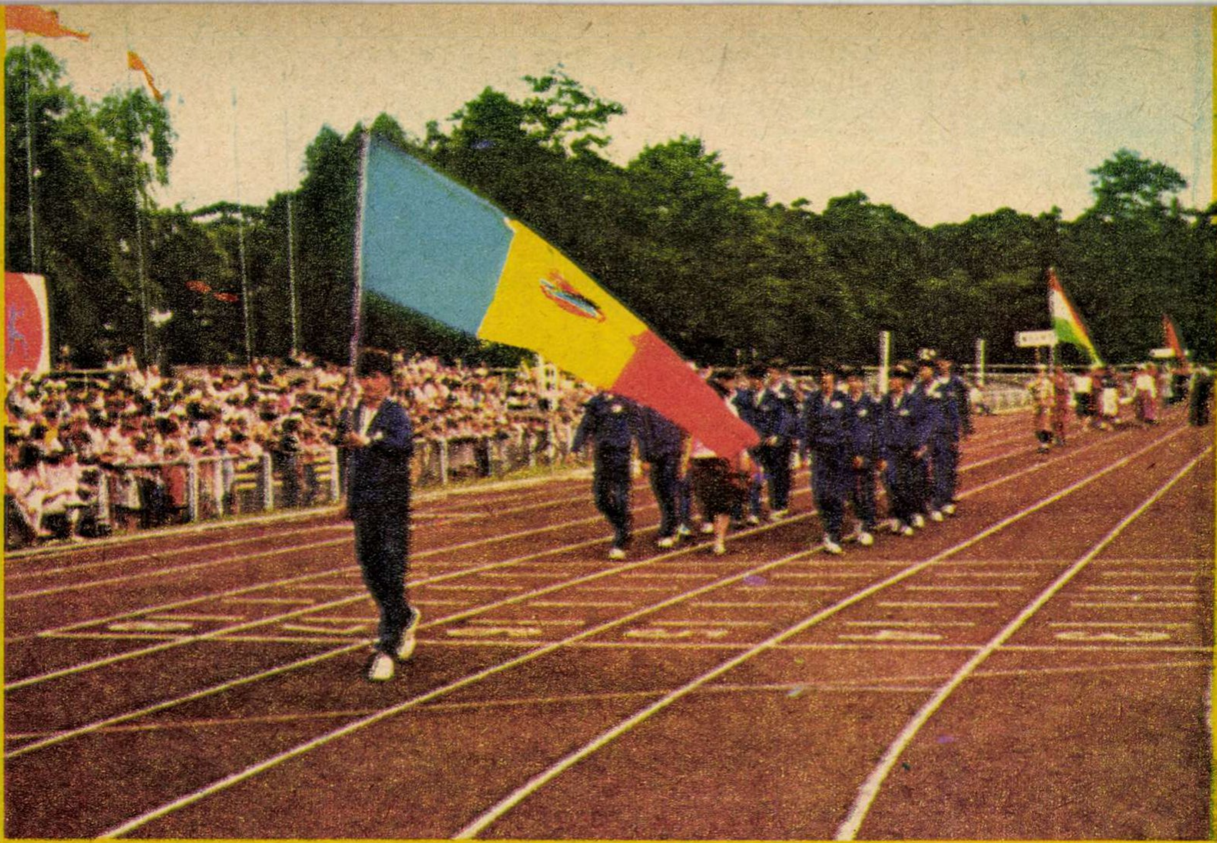

TETRATLONUL ATLETIC INTERNAȚIONAL—
SUB SEMNUL PRIETENIEI ÎNTRE COPIII LUMII

„Prietenia". Așa a fost denumit de la început — cu peste 30 de ani în urma, cînd a fost inițiat acest concurs atletic internațional destinat copiilor. Și de-atunci și pînă acum toate întîlnirile pionierilor atleți (au avut loc pînă în prezent 29 de ediții, găzduite rînd pe rînd de țările participante, dintre care două de către țara noastră) s-au desfășurat, de fiecare dată, sub semnul prieteniei.

Nu de mult — în ultima decadă a lunii iulie —, participanții la Tetratlon s-au reunit din nou. 140 de copii din 10 țări ale lumii și-au dat întîlnire la Varșovia, capitala Poloniei, țara care a găzduit cea de-a 29-a ediție. Au sosit aici, cu trenul sau cu avionul, cîștigătorii etapelor naționale ale acestui tradițional și îndrăgit concurs sportiv pionieresc, copii-atleți din Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Finlanda, R.D.G., Mongolia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică, acestora adăugîndu-li-se campionii țării gazdă. Au venit și pentru a-și disputa întîietatea în cadrul întrecerilor sportive, dar și pentru a-și petrece împreună, în numeroase și diverse activități, trei săptămîni din vacanța de vară, pentru a se cunoaște cît mai bine și a lega astfel între ei trainice prietenii. Și chiar din prima zi, chiar din primele momente ale întîlnirii se manifestă din plin dorința lor de apropiere. Hotelul în care au fost cazați zumzăie ca un stup de albine. Copiii fac cunoștință unii cu alții, se servesc reciproc cu dulciuri și răcoritoare, fac schimb de insigne și de cravate, dau și primesc adrese, se invită unii pe alții la discoteca ce le stă la dispoziție. Faptul că vorbesc limbi diferite nu-i împiedică să se înțeleagă. A doua zi, lucrurile continuă pe același făgaș. În autobuzele care-i transportă cale de mai bine de 600 kilometri de la Varșovia la Zielena Góra — un mic, dar frumos oraș din partea de vest a Poloniei, unde îi așteaptă stadionul și tabăra — cîntecele și voia bună, discuțiile amicale nu contenesc nici o clipă. Iar aici, în tabără, însoritele zile de vară și de vacanță vor fi petrecute împreună de dimineața pînă seara — în excursii, la plajă, în jocuri distractive, în diverse activități culturale și artistice oferite de fiecare delegație de copii pentru toți ceilalți.

A fost, bineînțeles, și o întrecere sportivă, în cadrul căreia — așa cum s-au petrecut lucrurile și în precedentele ediții în care pionierii români au cucerit numeroase locuri fruntașe — reprezentanții noștri s-au remarcat prin rezultatele bune pe care le-au obținut și cu acest prilej. S-au remarcat, încă din prima probă — cea de viteză — fetele noastre. În toate seriile din care au făcut parte, reprezentantele noastre au terminat cursa pe primul sau al doilea loc (doar una dintre ele a venit pe locul șase). Așa se face că după prima probă, echipa de fete a României se situează pe primul loc. Băieții s-au remarcat la săritura în înălțime, unde doi dintre reprezentanții noștri, împreună cu un component al echipei sovietice, au rămas singuri în concurs, amîndoi ocupînd locul întîi. La alergarea de rezistență, atît fetele, cît și băieții noștri au cîștigat detașat mai toate seriile din care au făcut parte, atît echipa fetelor, cît și a băieților situîndu-se la această probă pe locul întîi.

În final — un bilanț frumos pentru pionierii noștri: șase medalii la individual pe probe și, în clasamentul general, locul trei (medalia de bronz) pentru echipa noastră de fete. Cei mai buni dintre reprezentanții noștri, care s-au evidențiat în mod deosebit pe stadionul din Zielena Góra și care merită din plin felicitările noastre au fost **MIOMIR POPOVICI** și **ALEXANDRU ȘANDOR,** medaliați cu argint la înălțime (cu 1,77 m), **ANIȘOARA BĂLȚĂȚEANU,** cîștigătoare a două medalii — una de argint, la 500 m (cu 1:17,36) și alta de bronz, la 60 m (cu 8.09) și **GEANINA BĂBÎI,** și ea distinsă tot cu două medalii — de argint la 60 m (cu 8.01) și de bronz la 500 m (cu 1:18.18).

Desfășurată în Anul Internațional al Tineretului, cea de-a 29-a ediție a Tetratlonului atletic internațional s-a aflat tot timpul sub semnul luminos al prieteniei dintre copiii-atleți care au participat la ea.

C. DIACONU

CAREU CU SURPRIZE

ORIZONTAL ȘI VERTICAL: 1) Tăiat mărunt. 2) Inflamație a urechii. 3) Rău, obraznic. 4) Exprimă un număr, o cantitate. 5) Neexprimat, dar subînțeles.

La o dezlegare corectă veți obține în centru prima inițială a... autorului acestui careu, iar pe diagonale cealaltă inițială!

NICULAE TACHE

	I.	II.	III.	IV.	V.
1	H	O	C	A	T
2	O	T	I	T	A
3	C	I	N	I	C
4	A	T	I	T	A
5	T	A	C	A	T

FILATELIE

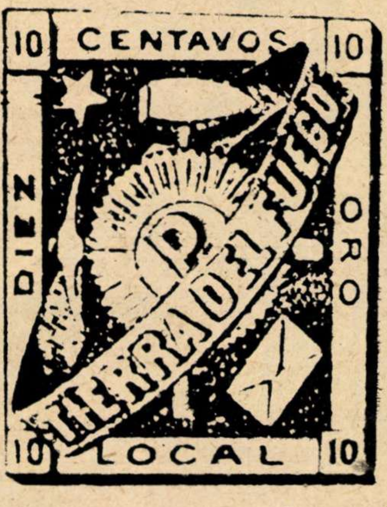

TIERRA DEL FUEGO 1891. În imagine: timbrul poștei locale a românului Julius Popper, inginer, fiu de librar, născut în București. Pleacă în 1885 în Țara de Foc pentru a efectua cercetări științifice. El este considerat drept primul explorator serios al acestei zone subantarctice. Savantului i s-au încredințat de către localnici și importante atribuții administrative. El a dat denumiri românești multor obiective geografice din zonă. Astfel există acolo: Rio Urechia, Rio Rosetti, Punta Sinaia ca și Țărmul România.

Marca este dantelată 11 1/2, roșu-carmin, iar pe ea scrie: DIEZ CENTAVOS ORO LOCAL (zece centavos de aur poșta locală) și, evident, TIERRA DEL FUEGO. Cu aceste mărci era francată corespondența de la insule pînă pe continent (Chile sau Argentina). Au avut putere de circulație doi ani.

Petre Domșa

CONCURSUL

Trofeele Vacanței

8

A. În dulcele tîrg al Ieșilor, în plin centru, străjuiește un monument pentru eternitate, realizat de Gabriela și Gheorghe Adoc.

Inaugurat în septembrie 1980, monumentul - expresie convingătoare a luptei milenare a poporului nostru pentru integritatea ființei sale, pentru neatîrnare - reprezintă ideea independenței dobîndite prin luptă. Înălțimea statuii turnată în bronz este de 11 m, iar pe volumele masive ale soclului sînt înscrise o serie de reliefuri, întinse pe o suprafață de 104 mp, evocînd cîteva episoade emoționante din lupta pentru dobîndirea Independenței de Stat a României. Cum se numește această operă de artă?

1) Arc peste timp; 2) Monumentul Independenței; 3) Ziua Victoriei.

B. Din 21 octombrie 1970, cursul unui străvechi rîu din țara noastră, de-a lungul a 700 de kilometri, se află într-o gigantică prefacere. Apa lui va da viață turbinelor a nu mai puțin de 29 de hidrocentrale electrice și a tot atîtea baraje. Producția energetică a rîului va măsura aproape trei miliarde de kilowați oră și o putere instalată de 1 200 MW. Apa rîului, prin marile amenajări efectuate în deceniul acesta și altele care vor urma, va oferi resursele de apă necesare pentru 820 000 de hectare irigabile. Menționăm că pe cursul acestui rîu este amplasată și Hidrocentrala de la Turnu. Despre ce rîu este vorba?

1) Jiu; 2) Olt; 3) Argeș.

C. Pe harta țării noastre au apărut noi și puternice bazine carbonifere. Au apărut mari centrale electrice care funcționează pe cărbuni. Printre acestea se află cele de la Turceni, Rovinari, Ișalnița, Paroșeni, Oradea și multe altele, proiectate în țară și dotate cu utilaje dintre cele mai complexe. Pe baza descoperirii și punerii în valoare a unor rezerve de șisturi bituminoase a fost realizată și una dintre cele mai originale centrale termoelectrice din țara noastră. În ce localitate se află această termocentrală?

1) La Anina; 2) la Lupeni; 3) la Comănești.

Expediați săptămînal talonul într-un plic pe adresa redacției, cu mențiunea „Trofeele vacanței", etapa a VIII-a.

TROFEELE VACANTEI
TALONUL NR 8

Întrebarea	Răspunsul corect
A	
B	
C	

Numele ....
Prenumele ....
Clasa ..... Școala ....
Localitatea.............. Județul ....

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: COSTACHE ANTON;
Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică ION MIHĂESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

GALERIA cutezătorilor

PIONIERII CLASEI a VII-a, ȘCOALA NR. 24, CRAIOVA, AU HOTĂRÎT SĂ INTENSIFICE ÎNTRECEREA PENTRU RECUPERAREA MATERIALELOR REFOLOSIBILE, IAR FIECARE PIONIER SĂ ACȚIONEZE ASTFEL ÎNCÎT DETAȘAMENTUL SĂ SE MENȚINĂ PRINTRE FRUNTAȘII DIN UNITATE.

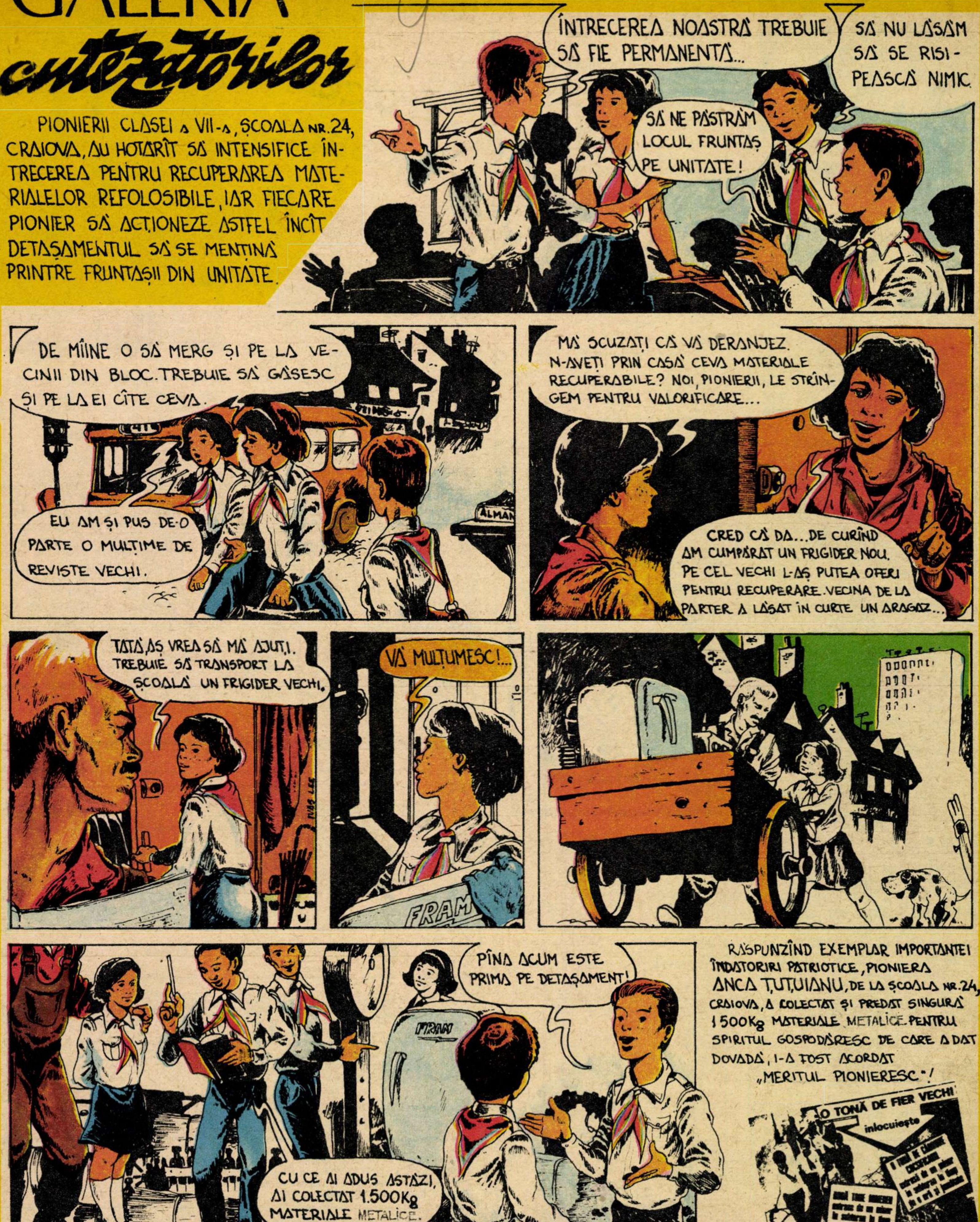
ÎNTRECEREA NOASTRĂ TREBUIE SĂ FIE PERMANENTĂ...
SĂ NU LĂSĂM SĂ SE RISIPEASCĂ NIMIC.
SĂ NE PĂSTRĂM LOCUL FRUNTAȘ PE UNITATE!
DE MÎINE O SĂ MERG ȘI PE LA VECINII DIN BLOC. TREBUIE SĂ GĂSESC ȘI PE LA EI CÎTE CEVA.
EU AM ȘI PUS DE-O PARTE O MULȚIME DE REVISTE VECHI.
MĂ SCUZAȚI CĂ VĂ DERANJEZ. N-AVEȚI PRIN CASĂ CEVA MATERIALE RECUPERABILE? NOI, PIONIERII, LE STRÎNGEM PENTRU VALORIFICARE...
CRED CĂ DA... DE CURÎND AM CUMPĂRAT UN FRIGIDER NOU. PE CEL VECHI L-AȘ PUTEA OFERI PENTRU RECUPERARE. VECINA DE LA PARTER A LĂSAT ÎN CURTE UN ARAGAZ...
TATĂ, AȘ VREA SĂ MĂ AJUȚI. TREBUIE SĂ TRANSPORT LA ȘCOALĂ UN FRIGIDER VECHI.
VĂ MULȚUMESC!...
FRAM
FRAM
PÎNĂ ACUM ESTE PRIMA PE DETAȘAMENT!
CU CE AI ADUS ASTĂZI, AI COLECTAT 1.500 Kg MATERIALE METALICE.
O TONĂ DE FIER VECHI
înlocuiește

RĂSPUNZÎND EXEMPLAR IMPORTANTEI ÎNDATORIRI PATRIOTICE, PIONIERA **ANCA ȚUȚUIANU**, DE LA ȘCOALA NR. 24, CRAIOVA, A COLECTAT ȘI PREDAT SINGURĂ 1 500 Kg MATERIALE METALICE. PENTRU SPIRITUL GOSPODĂRESC DE CARE A DAT DOVADĂ, I-A FOST ACORDAT „MERITUL PIONIERESC"!

Omagiem cu dragoste fierbinte
Pe cel ce-n glorii poartă-al ţării steag,
Pe marele, viteazul Preşedinte,
Exemplul cel mai luminos şi drag.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

35

JOI, 29 AUGUST 1985,
ANUL XIX(NR. 934)

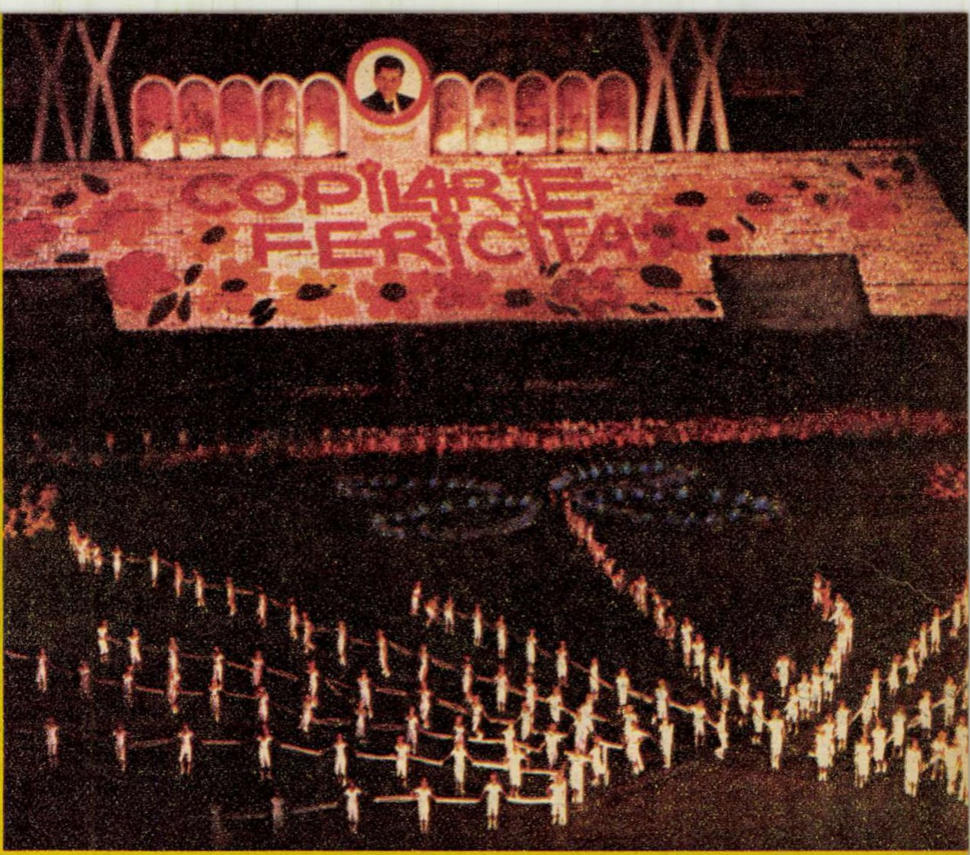

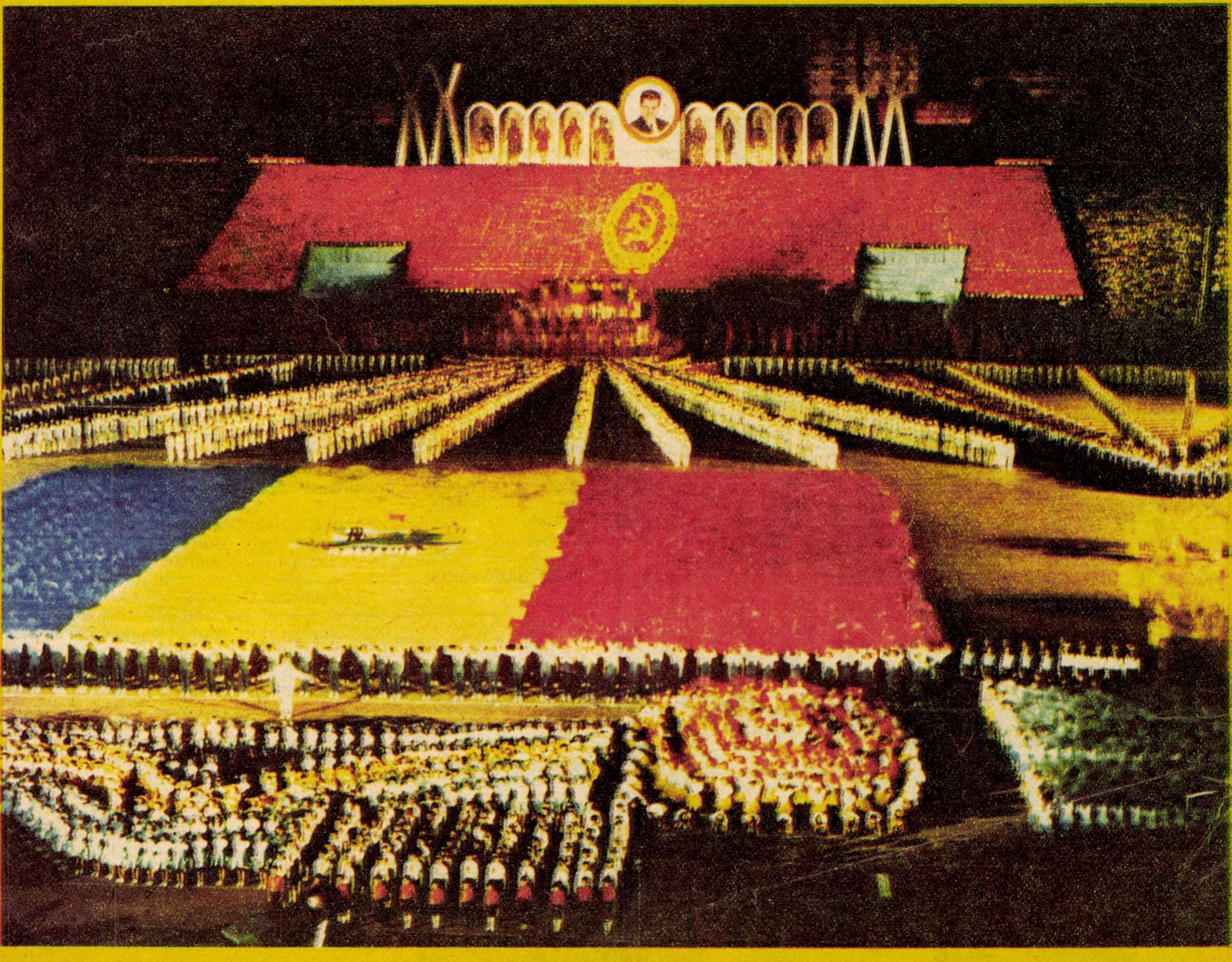

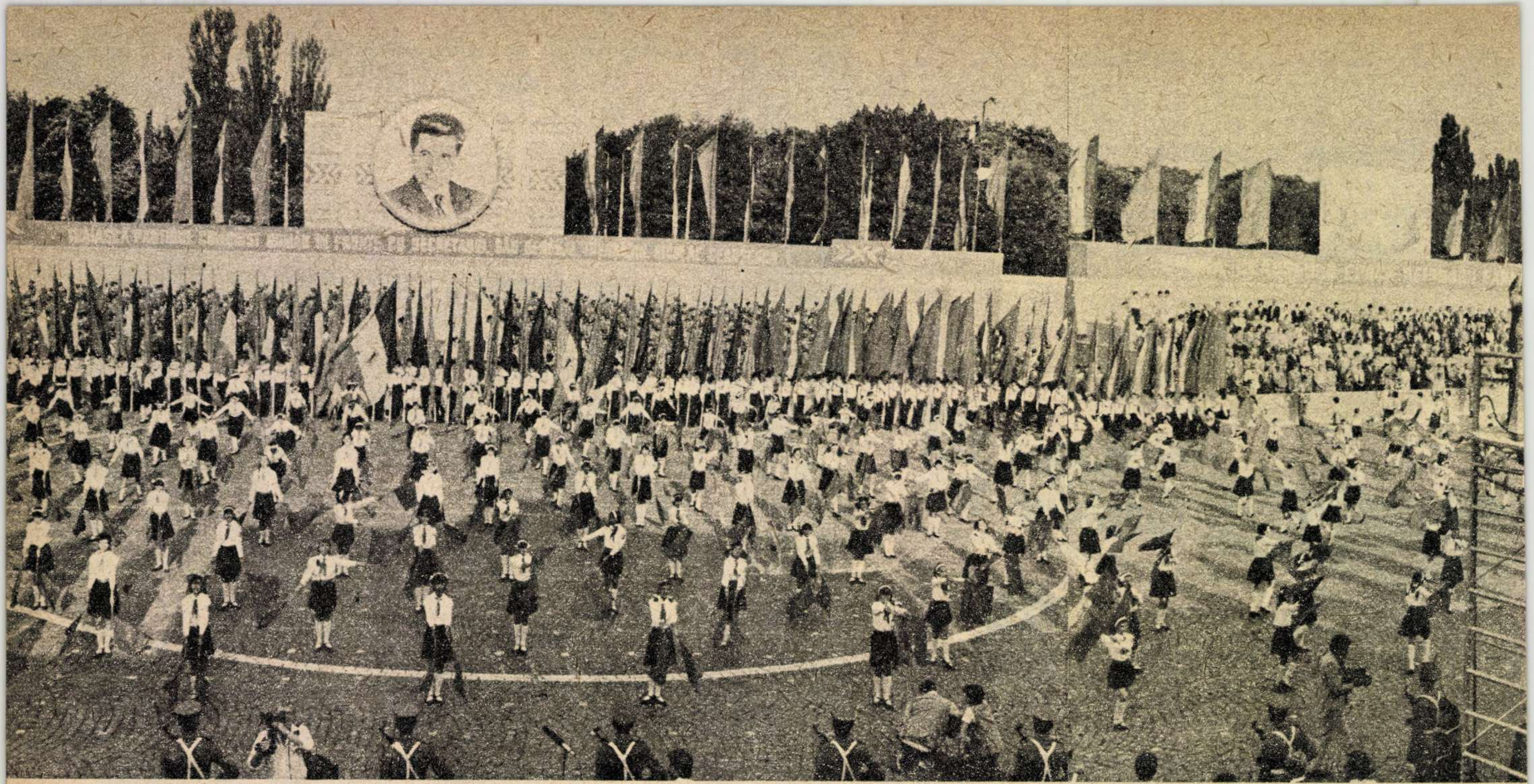

CADRAN POLITIC

Muncim și visăm, visăm și muncim, făurim, cu tenacitate și îndrăzneală, o viață nouă pe pămîntul României. De cînd viața noastră se desfășoară sub lumina lui 23 August, zi înscrisă cu litere de aur în istoria noastră multimilenară, existența tuturor fiilor României se desfășoară sub semnul continuei înnoiri, al efortului constructiv dedicat bunăstării și fericirii, progresului și civilizației socialiste. În cei 41 de ani care au trecut de la 23 August 1944, și îndeosebi în ultimii 20 de ani, de cînd la cîrma partidului și statului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, poporul român, popor harnic și cinstit, pașnic și bun, a obținut mari victorii în toate domeniile de activitate.

Aceste realizări, din care se compune identitatea inconfundabilă a prezentului nostru socialist și pe care se bazează toate planurile de viitor ale națiunii noastre, sintetizate în istoricele hotărîri ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, au fost evocate pe larg cu prilejul numeroaselor manifestări care au avut loc cu ocazia celei de-a 41-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Ele s-au desfășurat într-o atmosferă de puternică angajare patriotică și elan revoluționar al întregului popor strîns unit în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În aceeași entuziastă atmosferă de bilanț însuflețitor s-au desfășurat **grandioasa manifestare cultural-artistică de pe stadionul „23 August" din București, vibrant omagiu adus patriei socialiste, partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, inaugurarea expoziției consacrate Festivalului Național „Cîntarea României", precum și marea demonstrație a oamenilor muncii din capitala țării.**

Amplele manifestări prilejuite de acest August sărbătoresc au dat glas dragostei fierbinți a întregului nostru popor față de patrie și partid, față de conducătorul iubit al națiunii noastre, eroul României, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

◆

Ca o încununare a numeroaselor manifestări desfășurate în întreaga țară cu prilejul marii noastre sărbători naționale și al celor douăzeci de ani care au intrat în conștiința poporului român sub numele de glorie Epoca Nicolae Ceaușescu, vineri, 23 august, în Piața Aviatorilor s-a desfășurat marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală.

ȚARA ÎN

Sosirea tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu a fost întîmpinată de oamenii muncii aflați în vastul perimetru al pieței cu îndelungi aclamații și ovații în cinstea iubitului conducător al națiunii noastre socialiste.

La demonstrație au luat parte, alături de gărzile patriotice, de marile colective muncitorești bucureștene, de tineret, și pionierii și șoimii patriei. Defilarea lor a constituit un moment emoționant. Reprezentanții celor peste 4 milioane de pionieri și șoimi ai patriei au adus un omagiu fierbinte tovarășului Nicolae Ceaușescu, ctitorul României socialiste de azi, părintele și ocrotitorul copilăriei fericite. Ei au dat glas mîndriei și recunoștinței pentru faptul că pot crește într-o țară demnă și liberă, într-o țară a păcii, hotărîrii lor de a munci și de a învăța, de a acționa necontenit pentru a duce mai departe, prin fapte exemplare, ștafeta cutezanței, a romantismului revoluționar, ștafeta construcției socialiste și comuniste în patria noastră.

Sub deviza „Ceaușescu — România ocrotesc copilăria" s-a desfășurat un frumos tablou simbolizînd modul în care pionierii și școlarii răspund la îndemnul secretarului general al partidului de a munci și învăța. El s-a desfășurat pe fondul unui cîntec pionieresc:

Azi, în mare zi de sărbătoare,
Cu dragoste cîntăm, cu gînd curat
Pe fiul României ne-nfricat,
Eroul patriei nemuritoare.

Un alt tablou și-a propus ilustrarea dorinței de pace a copiilor români. Din nou versul a însoțit mișcarea inspirată a copiilor:

Planeta aripi albe să îmbrace,
Cresc visele copiilor de azi.

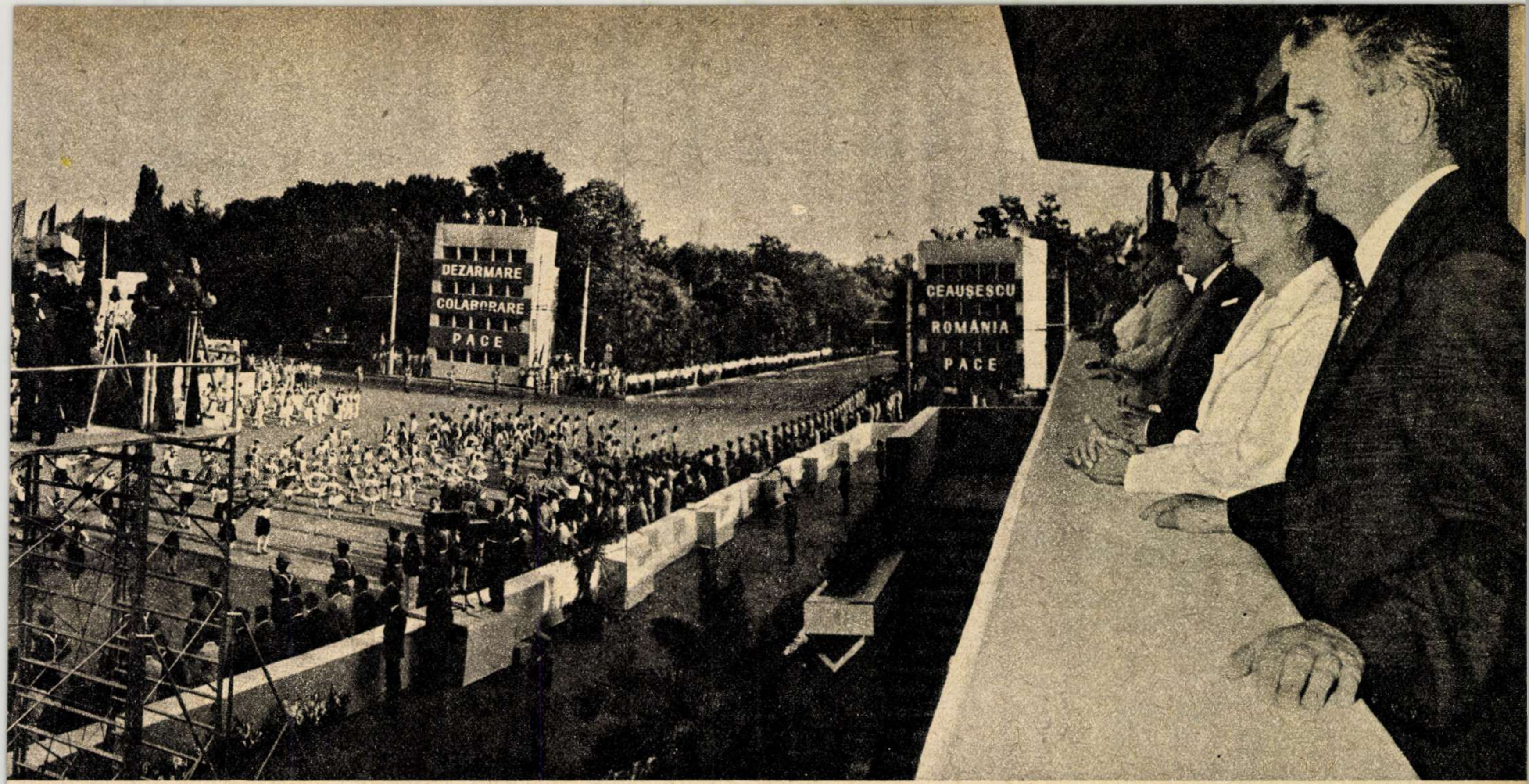

AUGUST

Participare, dezvoltare, pace,
Rostim cu tinerețea intr-un glas.

Este o expresie a ecoului pe care îl are în rîndul tinerei generații Anul Internațional al Tineretului, strălucită inițiativă a României.

Un moment memorabil s-a intitulat simplu: „Omagiu". În Piața Aviatorilor a răsunat un glas limpede de copil:

Omagiem cu dragoste fierbinte
Pe cel ce-n glorii poartă-al țării steag,
Pe marele, viteazul Președinte,
Exemplul cel mai luminos și drag.

Grupuri de pionieri și șoimi ai patriei au oferit flori tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului.

În uralele tuturor celor prezenți, impresionanta demonstrație a celor mai tineri revoluționari ai patriei s-a încheiat lăsînd în inimile tuturora un înălțător sentiment de bucurie, de mîndrie patriotică, de încredere în viitorul luminos al patriei, ce va aparține acestor copii minunați.

Impresionanta demonstrație a oamenilor muncii din Capitală a constituit un moment de bilanț însuflețitor, care a dat relief transformărilor înnoitoare petrecute pe întreg cuprinsul patriei în anii de mărețe înfăptuiri ai Epocii Nicolae Ceaușescu.

Sărbătorirea zilei noastre naționale, 23 August, a pus în lumină hotărîrea nestrămutată a oamenilor muncii, a tuturor generațiilor de a da viață, în strînsă unitate în jurul partidului, al secretarului general al P.C.R., programului de dezvoltare economico-socială stabilit de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, care deschide României socialiste noi perspective de progres și civilizație.

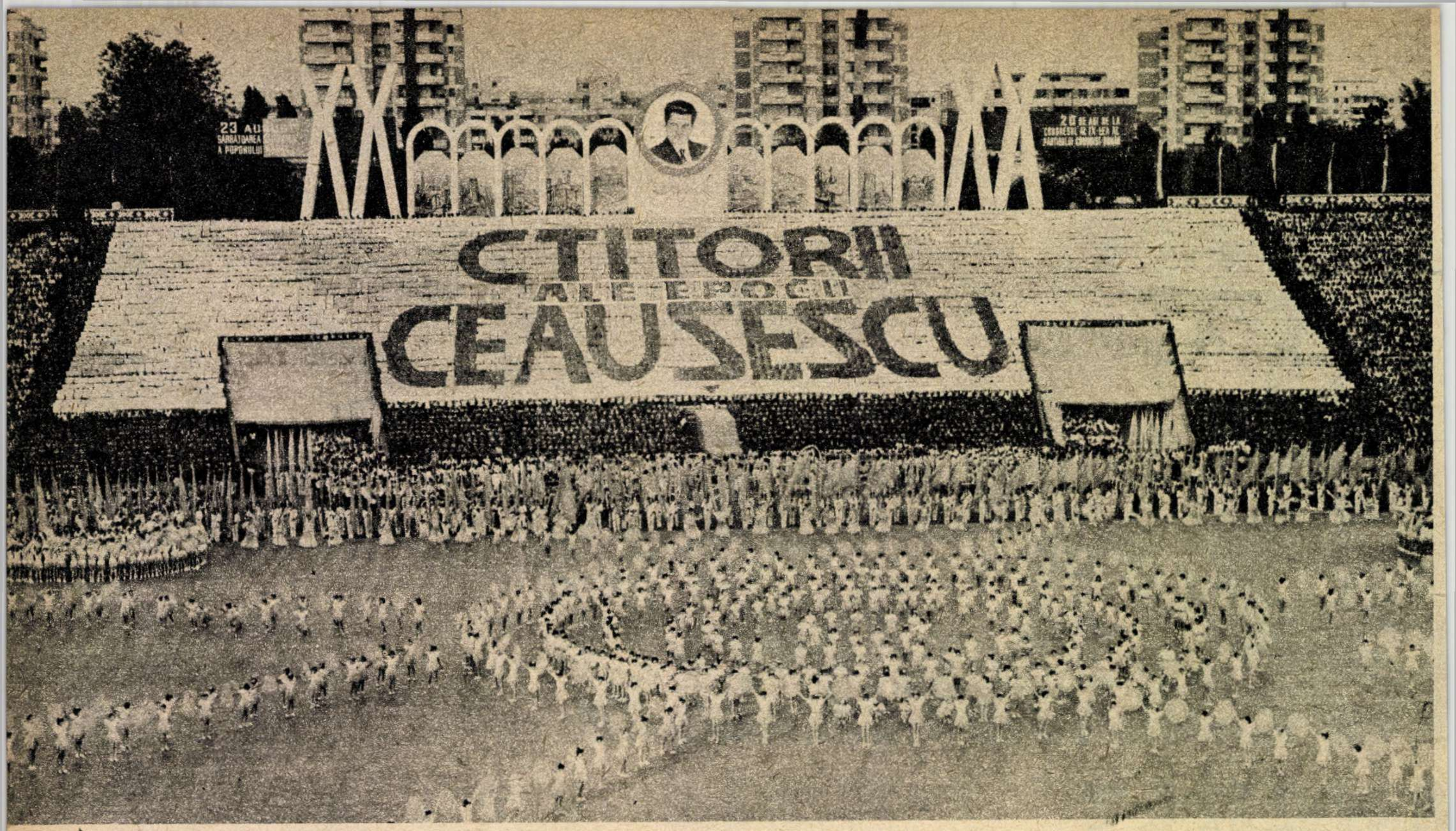

GRANDIOASA MANIFESTARE CULTURAL-ARTISTICĂ DE PE STADIONUL „

VIBRANT ȘI FIERBINTE OMAGIU ADUS PATRIE PARTIDULUI, TOVARAȘULUI NICOLAE

Spectacolul omagial consacrat sărbătorii naționale a poporului român și împlinirii a două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, desfășurat luni, 19 august, pe cel mai mare stadion al Capitalei, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți membri din conducerea partidului și statului, a fost un fericit prilej de a rememora victoriile noastre, de a ne mîndri cu ele, de a aduce prinosul recunoștinței noastre fierbinți față de înaintași care, prin lupta și jertfa lor, ne-au asigurat nouă condițiile pentru devenirea de azi și de a-i cinsti cum se cuvine, din adîncul inimilor noastre curate, pe eroii prezentului.

Grandioasă manifestare cultural-artistică organizată în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României", spectacolul s-a impus în atenția zecilor de mii de spectatori prezenți în tribune, a milioanelor de telespectatori care l-au urmărit cu viu interes pe micile ecrane, prin compexitate și amploare, prin bogatul conținut de idei, prin vibrantul și profundul patriotism ce a iradiat din fiecare moment al bogatului program, constituindu-se într-un înălțător și emoționant omagiu adus patriei, poporului, partidului, glorioaselor realizări pe care națiunea noastră le-a înfăptuit în cele peste patru decenii care au trecut de la măreața zi de 23 August 1944. Timp de două ore din seara acelei zile, pe imensa scenă în aer liber, sub lumina puternicelor reflectoare au evoluat numeroase ansambluri și formații artistice de amatori și profesioniste, laureate ale Festivalului Național „Cîntarea României", din mari unități economice, mii de reprezentanți ai unor prestigioase instituții de artă și cultură, șoimi ai patriei și pionieri, elevi, studenți, tineri muncitori, elevi ai instituțiilor militare de învățămînt. Prin vers și cîntec, prin dans, prin uriașe și expresive imagini create din mișcare de către grupuri compacte, miile de interpreți au evocat, sugestiv și emoționant, istoricele cuceriri obținute de poporul nostru în luminoșii ani ai socialismului, exprimînd, totodată, alesele sentimente pe care le nutrește acesta, nobilele aspirații și idealuri de care este animat.

În atmosfera sărbătorească ce a caracterizat întregul spectacol, pe stadion sînt configurate, rînd pe rînd, de către mii și mii de tineri, cu trupurile lor, însemne și cuvinte scumpe nouă, tuturor — „23 August", stema Republicii Socialiste România, drapelul de stat și cel al partidului —, imagini completate de rostirea unor vibrante versuri închinate marii noastre sărbători naționale. Pe fondul muzical al unor cunoscute cîntece revoluționare și muncitorești, grupuri de tineri reprezentînd diferite categorii profesionale evoluează în sugestive exerciții coregrafice ce recontituie imagini emoționante ale muncii entuziaste de pe primele șantiere ale construcției socialiste. Urmează, apoi, unul dintre cele mai impunătoare momente coregrafice ale spectacolului, cel dedicat epoçii de glorii și de mărețe împliniri pe care cu mîndrie o numim Epoca Nicolae Ceaușescu. Semnificația profundă a înscrisului „Congresul IX", care e conturat pe gazon de trupurile a mii de tineri, e întregită de sensul adînc al versurilor:

Congresul IX — luminoasă treaptă
De vreri și năzuințe temerare
Tăind în stînca vremii cale dreaptă
Spre culmi de cutezanță și visare.
Congres al faptei nobile și drepte
Ca țara să îmbrace nou veșmînt
Urcînd spre comuniste, înalte trepte
Pe românescul roditor pămînt.
Atunci, în forum, din cuvîntul demn,
Cutezătoare drumuri se deschid
Și încrustat — pentru urmași — îndemn
Rostit de fiul unui brav Partid.

Sînt omagiate, în imagini impresionante, marile prefaceri revoluționare care au avut loc pe cuprinsul României în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, cea mai bogată în împliniri din întreaga istorie a țării, strîns legată de strălucita activitate desfășurată cu clarviziune și profund spirit creator, cu pasiune revoluționară și patriotism înflăcărat, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Tinerii înscriu cu trupurile lor cuvintele „Epoca Nicolae Ceaușescu", încadrate de lauri, în timp ce sînt rostite, cu profundă emoție, versurile:

E Nicolae Ceaușescu! Omul
Și comunistul fără de egal,
Prin care, strîns uniți, în gînd și faptă
'Nălțăm zidiri de nobil ideal.
E Nicolae Ceaușescu! Omul
Prin care-n unitate, un popor
Spre comunism biruitor se-ndreaptă
Încrezător, sub steagul tricolor.

În continuare, pe stadion sînt rostite versuri ce cinstesc activitatea și personalitatea tovarășei Elena Ceaușescu, eminent militant politic și strălucit om de știință, care aduce o mare contribuție la înflorirea științei naționale, la ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație:

Cu inimă curată sărbătorind sub soare
O epocă de aur pe care-o ctitorim
Poporu-ntreg cinstește, acum, de sărbătoare
Pe fiica României cu care ne mîndrim.
Elena Ceaușescu, un nume ce-l rostește
Cu stimă întreaga lume, cu-ndreptățit temei.
O inimă ce bate în toate românește
Slujind statornic țara prin fapte și idei.

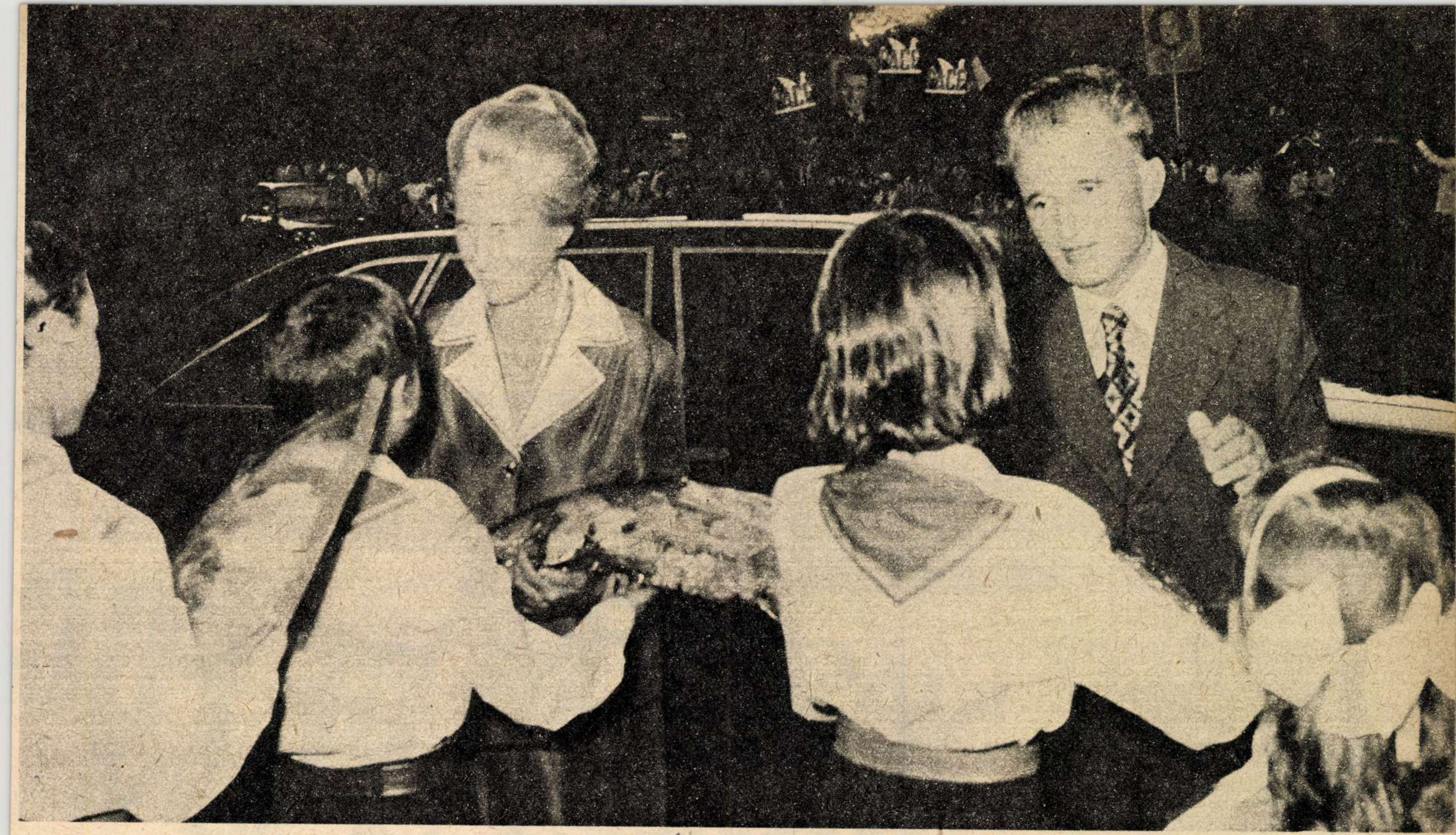

GUST“ DIN CAPITALĂ

SOCIALISTE, CEAUȘESCU

Spectacolul evocă, apoi, măreţele ctitorii din cele două decenii de dezvoltare multilaterală, impetuoasă, a României socialiste, care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului. În impresionante și sugestive imagini sînt înfăţișate spectatorilor numeroase și importante obiective realizate în această perioadă — Combinatul siderurgic Galaţi, Institutul de fizică atomică de la Măgurele, Întreprinderea de aluminiu Slatina, Platforma de foraj maritim Gloria, Metroul bucureștean, Canalul Dunăre-Marea neagră și altele. Și tot impresionante și sugestive sînt și tablourile ce redau, cu puternică forţă de expresie, înfăptuirea noii revoluţii agrare, precum și cele dedicate copiilor ţării. Sub genericele „Florile muncii și învăţăturii“ și „Tineretul prezent la datorie“, realizatorii spectacolului au redat multiplele preocupări ale tinerei generaţii din patria noastră, puternica ei implicare socială, angajarea avîntată, revoluţionară în procesul construirii societăţii socialiste. Prin tablouri coregrafice emoţionante sînt exprimate profunda recunoștinţă a tuturor copiilor și tinerilor ţării faţă de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, pentru grija permanentă pe care le-o poartă, pentru căldura și dragostea cu care-i înconjoară, pentru condiţiile minunate de viaţă, învăţătură și muncă.

Aspiraţiile poporul român de a trăi în pace, în înţelegere cu toate popoarele lumii sînt, de asemenea, prezentate în grăitoare imagini artistice derulate sub genericul: „Apel de pace din Carpaţi“ înscris de tineri în culori vii și calde. La tribuna a doua, pe un amplu tablou apare înscris în toate limbile pămîntului cuvîntul „Pace“.

Finalul spectacolului omagial este marcat de un grandios tablou intitulat „Spre comunism biruitori“. Miile de artiști amatori și profesioniști veniţi aici de pe tot cuprinsul ţării desfășoară o amplă mișcare coregrafică simbolizînd unitatea indestructibilă a întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Spectacolul ia sfîrșit într-o atmosferă de mare însufleţire, de entuziasm și dragoste faţă de conducătorul partidului, faţă de patria noastră, Republica Socialistă România. Copiii au oferit flori conducătorilor partidului și statului iar tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au răspuns cu căldură manifestărilor de dragoste, de stimă și preţuire.

Prezenţa la acest spectacol a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalţi tovarăși din conducerea de partid a oferit zecilor de mii de spectatori și de interpreţi prilejul de a-și manifesta încă o dată deplinul lor atașament faţă de politica internă și externă a partidului nostru, înalta stimă și profunda preţuire faţă de secretarul general al partidului.

Inaugurarea expoziţiei consacrate Festivalului Naţional „Cîntarea României“

Strălucită iniţiativă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, menită să stimuleze ampla participare a maselor la crearea și receptarea valorilor materiale și spirituale ale naţiunii noastre, expresie elocventă a democratismului culturii noastre — Festivalul Naţional „Cîntarea României“ și-a încheiat, nu de mult, cea de-a V-a sa ediţie. Roadele acestei ultime ediţii pot fi văzute și admirate în cadrul expoziţiei deschisă luni, 19 august, în prezenţa tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, la Muzeul de artă al Republicii Socialiste România. Prin toate exponentele sale această expoziţie, dedicată sărbătorii naţionale a poporului român și împlinirii a două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, constituie un vibrant omagiu adus de creatorii de artă și de literatură, de toţi lucrătorii din domeniul știinţei și culturii noastre socialiste, de milioanele de participanţi la această amplă și prestigioasă acţiune, conducătorului partidului și statului nostru care și-a consacrat întreaga viaţă și activitate revoluţionară măreţei lupte pentru eliberarea socială și naţională, prosperităţii ţării, edificării socialismului și comunismului pe pămîntul patriei, înfăptuirii idealurilor de pace și progres ale tuturor naţiunilor.

În semn de preţuire și recunoștinţă, în expoziţie este prezentată, la loc de cinste, monumentala operă teoretică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cuprinsă într-un număr important de volume, strălucită contribuţie la dezvoltarea creatoare a teoriei și practicii revoluţionare, la îmbogăţirea gîndirii social-politice contemporane.

Prin toate compartimentele ei — cel al Festivalului Naţional „Cîntarea României“, precum și cele rezervate activităţii editoriale, literaturii, teatrului, muzicii, cinematografiei, creaţiei tehnico-știinţifice, creaţiei populare și artelor plastice — întreaga expoziţie evidenţiază faptul că, avînd drept călăuză concepţia umanist-revoluţionară a secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, despre știinţă, artă și cultură, bucurîndu-se, totodată, de îndrumarea și sprijinul nemijlocit, permanent, al tovarășei Elena Ceaușescu, eminentă personalitate politică, strălucit om de știinţă de reputaţie internaţională, creaţia literar-artistică și tehnico-știinţifică românească a cunoscut, în ultimii douăzeci de ani, o deosebită înflorire.

NAŞTEREA AURULUI DE FOC LA ROŞIA-POIENI

Drumul de la Alba la Abrud e o escaladare feerică, durînd aproape patru ore; Munţii Apuseni frămîntă drumuri şi ape, soarele apune şi iar răsare de sute de ori, frigul te ajunge din spate, căldura te copleşeşte din faţă, fagi şi brazi, şi paltini subţiri şi drepţi ca nişte adolescenţi, prăpăstii grabnice şi capra neagră sărindu-le... turme de vite şi de oi în şiruri de kilometri ţinînd de liniile verzi de iarbă, o viteză nespusă a tuturor apelor... Dacă n-ai mai fost pe-aici, emoţia acestor frumuseţi eterne te ameţeşte; o frumuseţe vie, captivantă, un fel de vietate plurală, de basm românesc, unică în lume. Trebuie să ştii să vorbeşti cu munţii mai întîi ca să înţelegi evoluţia uluitoare a naturii care ţi se deschide la infinit. Urcînd şoseaua de şarpe spre Abrud, ai senzaţia că te afli într-un elicopter şi nu într-un „ARO", escaladînd imnul de piatră al naturii. Imaginaţia milenară a acestei naturi părea să-şi urmeze cursul alte sute de ani cînd, iată, brusc, omul modern rosti în amfiteatrele din Apuseni distih labişian:

„Trăim în miezul unui ev aprins
Şi-i dăm a-nsufleţirii noastre
vamă..."

1. Triumful voinţei şi al curajului

Moţii ştiu o legendă în legătură cu un crai roşu, care se arată noaptea sub lună, spălîndu-şi în izvoare faţa şi aripile; un crai roşu cu aripi largi cît văile care duce cu el păsări şi veveriţe, căprioare şi izvoare pe umeri... De mii de ani craiul apare vederii şi dispare, urmele lui fiind amestecate cu aur şi molibden. Cînd nu se vede, se aude cîntînd; cînd se arată, surîde larg şi dispare. Fetele şi băieţii i-au făcut tot felul de cîntece pe care craiul roşu le cîntă cu ei deodată.

– „Pentru că sînteţi atît de harnici şi isteţi, toate averile mele sînt şi ale voastre, le-ar fi spus, într-o zi, nu de mult, oamenilor, craiul roşu. Veniţi după mine"...

Marea aventură începe în 1976. Oameni ai curajului, oameni ai cutezanţei şi iubirii de ţară, tineri entuziaşti şi bărbaţi de ştiinţă dau asalt cu proiectele şi utilajele lor ultramoderne marelui ţinut al aurului roşu care nu-i altul decît cuprul de la Roşia-Poieni. Aflat aici, în vizită de lucru, la 21 octombrie 1976, secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, trasează vizionar, fundamental, creator întregul program după care urma să se desfăşoare marea epopee de exploatare a minereului de cupru din Munţii Apuseni. Înconjurat de oameni de nădejde, care mai presus de orice trăiesc interesele vitale ale patriei, preşedintele republicii îşi punea în aplicare adevărate idei geniale, idei care în puţin timp aveau să devină aici energie şi întemeiere.

Inginerul miner Florin Lupei, prezent aici de la primele ore ale declanşării acestei epopei, ne explică:

– Zăcămîntul de minereu de cupru din Apuseni este bănuit de moţi încă din secolul trecut... Cam pe-atunci începură ei să stea de taină cu vestitul crai roşu. La această oră, toată exploatarea este un... stîlp.

– Mărturisesc că nu vă înţeleg, îl întrerup, fără să vreau.

– Cum auziţi, întregul teritoriu e ca un stîlp **cu un diametru de aproape un kilometru şi înălţimea tot pe atîta,** înfipt în Munţii Apuseni. Pentru a se ajunge la minereul pe care îl prelucrăm azi la marele combinat construit aici, au trebuit dislocate milioane de tone de piatră. În acest temei am folosit şi folosim utilaje moderne, de ultimă oră. Reţineţi un lucru esenţial: utilajul pe care-l folosim pe şantierul şi exploatarea de la Roşia-Poieni este în întregime românesc.

– Cum transcriem aceste dimensiuni?

– Spre exemplu, o roată de autobasculantă are diametrul de 3 metri. Încărcătura este de 110 tone. Practic, la bordul instalaţiei autobasculantei funcţionează o adevărată uzină electrică!

– ...ce mărime are această uzină?

– Păi, cam cît una care, prin 1940, asigura consumul electric al unui orăşel din Apuseni! Miracolul care se petrece aici constă în cucerirea cuprului şi de către acei moţi care erau forestieri, iar azi sînt tehnicieni, proiectanţi, ingineri, alături de vestiţi specialişti sosiţi din toată ţara.

– Cum se traduce în fapte această apreciere?

– Dacă azi o singură linie produce aurul roşu, în 1990, deci peste patru ani şi jumătate, oamenii de la Roşia-Poieni vor asigura peste 50% din producţia naţională de cupru. La acea oră vom fi şi unul din cei mai mari producători de minereu de fier şi molibden (element care se foloseşte în alierea metalelor).

– Care ar putea fi profesiunile ce vor funcţiona în acest atît de apropiat viitor?

– Ştiu unde bateţi!... Pionierii de azi pot visa în mod justificat să devină, în marele bazin de la Roşia-Poieni, mai ales automatişti, specialişti în manevrarea şi exploatarea aparaturilor electronice. Fluxul tehnologic urmează să fie dirijat prin calculatoare. Pentru toate aceste activităţi există încă de pe acum, în zonă, Liceul „Horea, Cloşca şi Crişan". Vom sublinia faptul că pentru a ajunge un mare „miner" al... romanelor sale, aici a studiat un an de zile şi Marin Preda. Palpitant este, în tot ce vă spun despre aceşti tineri specialişti de azi, „atacul", deci retezarea munţilor „Curmătura" şi „Ruginiş" unde ne-am instalat, ridicînd un combinat şi punînd o zonă întreagă de mii de kilometri pătraţi sub zodia de foc a cuprului, la o altitudine de aproape 1 500 metri deasupra mării.

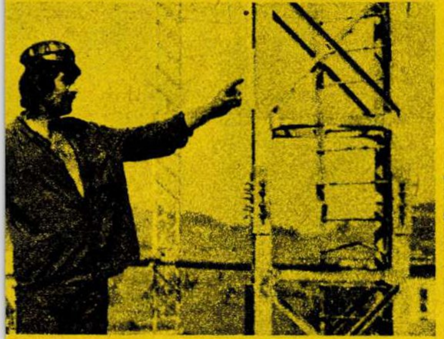
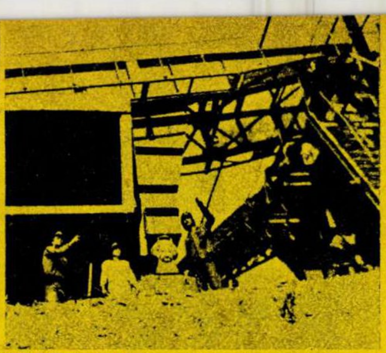
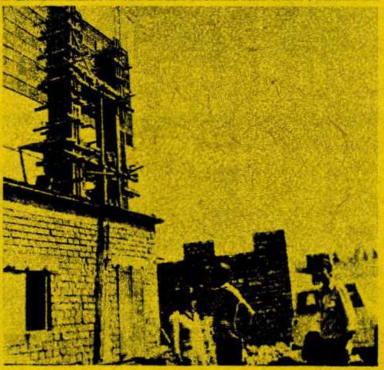
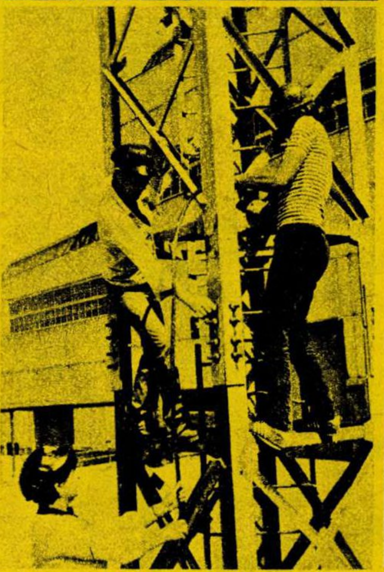
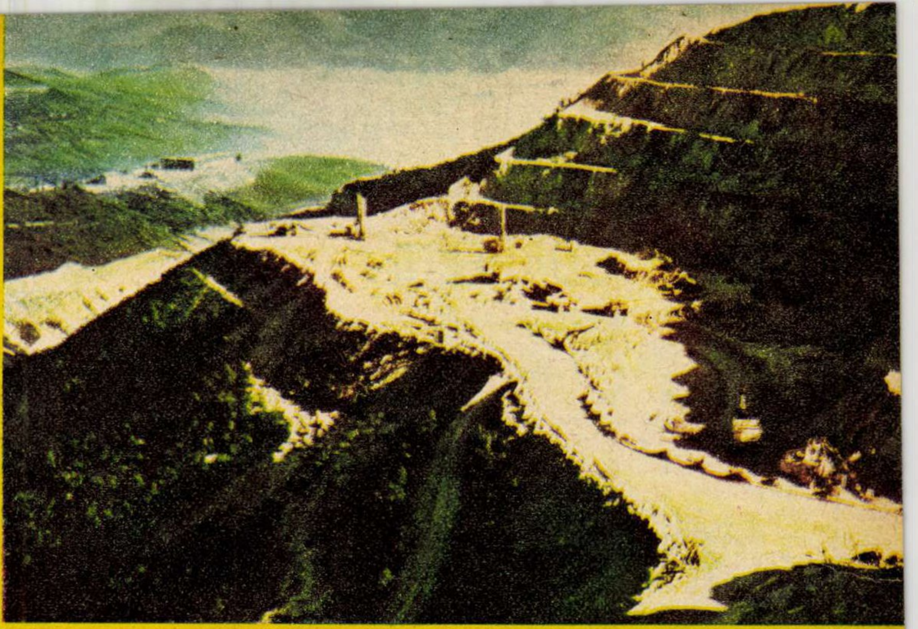
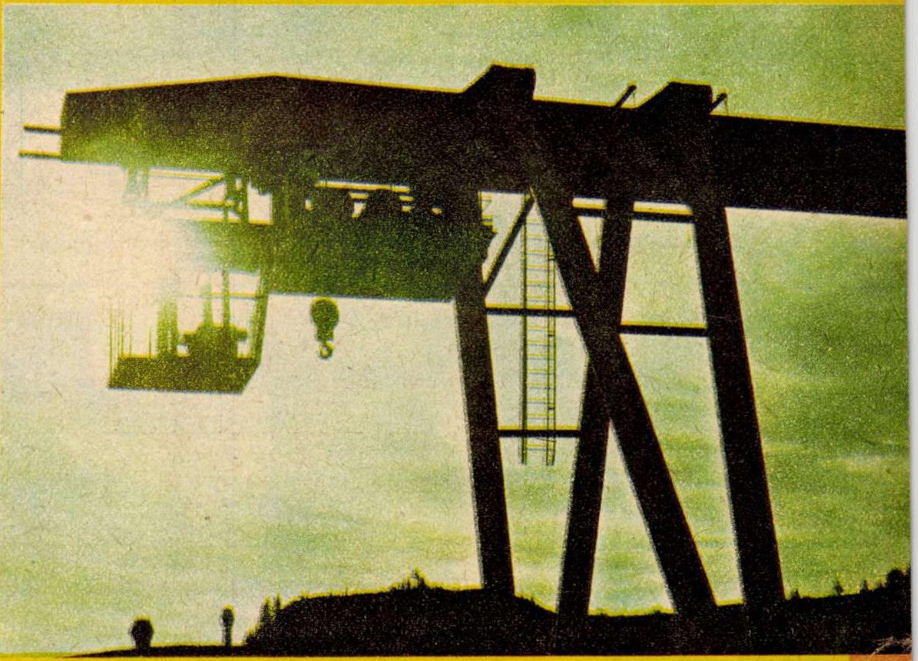

2. ICAR 311

Montorul electrician Lazăr Balea, şeful brigăzii de construcţii industriale, pare nervos:

– Iar se anunţă **diferenţa!**

– ?

– ...adică trecerea bruscă de la căldură la frig; iar aparatele cu care lucrăm ar dori să facă mofturi... Numai că aproape toate funcţionează şi la -30°C şi la +40°C, evoluţii frecvente în Roşia-Poieni. Numai noi lucrăm îmbrăcaţi în şubă cînd la mare se poate face plajă! Toţi cei 311 cîţi sîntem în această brigadă ne întrecem în pricepere la realizarea fundaţiei de utilaje la hala metalică unde sînt amplasate toate morile de prelucrare a minereului, în hidrocicloanele fluxului tehnologic şi-n vrerea de-a rămîne icari tineri. Între noi, tehnicienii şi minerii de-aici, cam aşa se gîndeşte.

3. OMUL DE LA ANTREPRIZĂ

Inginerul electrotehnic Petru Pleşa pare un adolescent cu mustăcioară, numai că el lucrează pe şantier chiar din 1977.

– Mai bine să definesc şantierul decît să vorbesc despre mine, îmi propune cînd îi cer cîteva date biografice. De reţinut că oamenii de-aici, cînd vorbesc despre ei, vorbesc, de fapt, despre şantier şi invers. M-a fascinat, ca moţ ce sînt, ne spune Pleşa, drumul rapid spre cupru. Nimeni nu şi-l visase! Azi, iată-ne, numai pe şantierul de construcţii, peste 1 500 de oameni veniţi din toată ţara. În faţa crizei mondiale de materii prime, noi vrem, în 1990, să raportăm secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu,că producem peste 50% din producţia naţională de aur roşu. Încă de pe-acum proiectul a şi intrat în acţiune. Frumuseţea constă în faptul că dacă vîrsta medie a Apusenilor şi minereului de cupru din structura lor este... milenară, vîrsta medie a muncitorimii constructoare din şantierul nostru este de 25–30 de ani: o lume rapidă alcătuieşte brigăzile de zidari, mineri, excavatorişti, şoferi, ingineri, proiectanţi, dulgheri, ventilatorişti, fierari betonişti etc., etc. Unul din trei este localnic. Antrepriza generală are 8 grupuri de şantiere în toată ţara, dar la Roşia-Poieni e sinteza, osia cum se spune. Pentru cei curioşi le voi spune că noi executăm aici un evantai de lucrări cum ar fi: uzina de purificare a minereului nemetalifer care conţine cupru, pirită, aur şi argint; atelierul de mare capacitate de întreţinere din dealul Ţofului; instalaţiile de sfărîmare a minereului adus aici pe mii şi mii de metri (sute de kilometri) de bandă rulantă; staţii de pompe şi baraj-captare a apei din rîuri etc. Nu cred că greşesc dacă afirm că nucleul şantierului este format şi din tineri – cu cîţiva ani în urmă, pionieri – cum ar fi: montorii Anghel Chiose şi Valer Pop, maistrul Emil Cocu, electricienii Constantin Căruţaşu şi Aurel Balea, instalatorii Vasile Popa şi Constantin Dorneanu sau ventilatoristul Teodor Dobra!

– Care sînt instrumentele din această simfonie?

– Buldozerele, excavatoarele, lansatoarele, macaralele, rabele, trailerele, tractoarele, benzile magistrale... mîinile, frunţile, entuziasmul şi tinereţea noastră. Această orchestră şi orchestraţie a muncii va da în final Combinatul complex minier de prelucrare a minereurilor nemetalifere. Şi, tot în final, capacitatea de prelucrare a unei singure linii din cele patru va fi de peste 7 500 tone pe zi. Am şi început să contribuim la făurirea independenţei în materie de cupru prin punerea în funcţiune a primei linii. Miile de kilometri de cablu pentru înaltele tensiuni ale energeticii româneşti folosesc şi cuprul de la Roşia-Poieni.

4. FINAL CU URIAŞI

În dialog cu munţii, constructorii, legaţi în centuri de siguranţă, se văd pe cerul albastru ridicînd tot mai sus şantierul. Plină de har şi veselie specifică tinereţii, echipa de montaj formată din Elena Paşca (mamă a trei copii: Horia, Ecaterina şi Sabin), Gheorghe Gîscă, înalt de 2.05 m, Constantin Dorneanu şi Ion Simina, toţi lăcătuşi montori, mecanici şi maiştri par să caute cîteodată cu privirea Caraimanul sau Marea. Par nişte uriaşi trimişi pe ceruri din Roşia-Poieni să dialogheze revoluţionar cu viitorul. Par nişte uriaşi în dialog cu cuprul românesc ridicat la cotele industriei şi energeticii româneşti de azi.

ION CRÎNGULEANU

TABĂRA REPUBLICANĂ DE RADIOTELEGRAFIE „POIANA SOARELUI"

Cei mai tineri telegrafiști – pionieri din întreaga țară – și-au dat întîlnire în tabăra republicană de radiotelegrafie „Poiana Soarelui" din județul Brașov. Pe parcursul a 12 zile ei au demonstrat, în cadrul probelor tehnice (regularitate transmitere și recepție, recepție viteză și transmitere viteză), virtuozitate și cunoștințe tehnice deosebite. Dacă pînă nu demult se credea că telegrafia este depășită din punct de vedete tehnic, iată că folosirea microcalculatorului a dat noi valențe acestui familiar mod de comunicare între oameni.

Un juriu competent, format din profesorii Marian Ene, Romeo Burada, Janet Manea, Mircea Bădoiu, Cornel Merlușcă și Mihai Nanciu, asistați de microcalculatorul B881, construit de Romeo Burada de la Turnu-Măgurele, a testat cu precizie cunoștințele fiecărui concurent. Aceștia, începînd cu cel mai tîrnăr, Tamás Lörinc, de 9 ani, din județul Harghita, au făcut dovada cunoștințelor acumulate în cursul acestui an și a calității aparatelor telegrafice construite de ei.

S-au remarcat, în mod deosebit, pionierii Gabriela Dabija, Cătălin Manciu, Iulian Petheu, campion național la juniori, Anca Ailincăi, cea mai tînără din familia sa de radioamatori de performanță, și Cristina Merlușcă.

Îmbinînd în mod armonios concursul tehnic cu alte activități pionierești și fără a uita nici jocul, tabăra „Poiana Soarelui" a constituit un loc ideal pentru muncă și odihnă. Imaginile alăturate prezintă aspecte din timpul antrenamentelor.

ILIE CHIROIU

CONCURSUL NAȚIONAL DE INTERPRETARE INSTRUMENTALĂ „CIPRIAN PORUMBESCU „LIRA DE AUR" 1985

Faptul că și de această dată ne
oprim asupra acestui importan
concurs național de interpretar
muzicală, organizat de Consiliu
Național al Organizației Pionierilo
și de Comitetul județean de cul
tură și educație socialistă Su
ceava – concurs ajuns acum la a
XIV-a ediție –, nu este întîmplător
Nu ne-am propus să vi-l prezen
tăm pe pianistul de 14 ani **Pavlic**
Bogdan de la Liceul de art

„George Enescu“ din Capitală (elev al profesorului Constantin Nițu), cîștigător al prestigiosului trofeu. Pur și simplu, vom prelua și dezvolta cuvintele președintelui juriului, tovarășul conferențiar universitar **Ion Cheptea** de la Conservatorul „C. Porumbescu“: **„Cred că acest deosebit de important concurs se menține la o înaltă cotă de interes datorită faptului că el scoate la vedere omogenitatea repartizării talentelor pe întreg teritoriul țării“.**

Să preluăm deci propunerea președintelui juriului și să scoatem, din lista celor distinși cu premiul I, pe acei care provin din centre muzicale mai puțin cunoscute. Iată, așadar, cîteva nume: **Chiroșcă Bogdan** (9 ani, pian), **Școala nr. 6, Botoșani, Buga Cristina** (13 ani, pian), **Școala nr. 26, Brașov, Bordeianu Iulia** (6 ani, vioară), preșcolar din **Suceava, Bica Nicolae Lucian** (11 ani, vioară), **Școala nr. 26, Brașov, Moș Diana** (13 ani, vioară), **Școala nr. 20, Baia-Mare** etc. La această rubrică trebuie menționați cam tot atîția premianți din **București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara.** Faptul că premiul I și celelalte premii și mențiuni s-au dat la atît de mulți concurenți se explică prin gruparea acestora pe categorii de vîrstă și pe instrumente.

Cuvîntul maturitate nu este aici deplasat. Este o impresie pe care mi-a confirmat-o și tovarășul Corneliu Rădulescu, lector universitar la conservatorul bucureștean, membru al juriului și pianist cu o vastă experiență interpretativă și pedagogică: **„La ora actuală, se poate vorbi fără ezitare de o adevărată „explozie“ de talente. Și, ceea ce mi se pare important, acestea nu pregetă în a aborda lucrări renumite pentru dificultate, profesorii lor avînd deplină încredere în posibilitățile de înțelegere ale elevului“.**

Să ne întoarcem în sala frumoasei Case de cultură a sindicatelor din Suceava. Și nu pentru a zăbovi aici, ci pentru a pleca, împreună cu elevii, fie în excursii la Gura Humorului, comuna Ciprian Porumbescu (locul de naștere al compozitorului), Fălticeni, Bucșoaia (tabăra „Balada“), fie pentru a asista la microconcertele susținute la Căminul cultural din Bosanci, la Centrul Teritorial de Calcul sau la Stațiunea de Cercetări Agricole etc.

Cîntînd pentru cei care muncesc în oraș sau la recoltă, copiii-interpreți au dovedit că sînt adevărați artiști prin faptul că, interpretînd pagini muzicale nepieritoare în fața semenilor lor, care muncesc pentru ca ei să poată avea răgazul să lucreze la instrument, ei au trecut „proba“ (care nu mai e acum numai probă de concurs) adevăratei maturități artistice.

VIOREL CREȚU

ACȚIUNEA „3R“

În întreaga țară, pionierii și școlarii continuă cu succes acțiunile de recuperare a materialelor refolosibile. Corespondenții noștri transmit:

Botoșani: Harnici și intreprinzători

În programul de activități al clubului de vacanță din **Bucecea,** județul **Botoșani,** un loc important îl ocupă colectarea și valorificarea materialelor refolosibile. Cei aproape 400 de copii din această localitate au strîns pînă la data de 7 august a.c. 3,5 tone fier vechi și peste 700 kg maculatură. De altfel, de la începutul anului și pînă în prezent, harnicii și întreprinzătorii pionieri din Bucecea au colectat și valorificat 15 tone materiale feroase și 2 tone maculatură. În chenarul de onoare al hărniciei pionierilor botoșăneni s-au mai înscris pînă la data de 7 august a.c. pionierii **Școlii Copălău** — cu 15 tone fier vechi și 4 tone maculatură, ai **Școlii Sulița** — cu 17 tone fier vechi și 5 tone hîrtie, **Mihălăceni** — cu 13 tone fier vechi și 2 tone hîrtie etc.

Subredacția din Botoșani ne-a anunțat că, pentru copiii de la **Răuseni**, vara aceasta s-a dovedit deosebit de rodnică în colectarea materialelor refolosibile feroase. Din cele 12 tone fier vechi colectat de ei de la începutul anului, 4 tone au fost aduse la școală de către copii în vacanță, adică de la începutul lunii iulie pînă la 7 august. Organizînd acțiuni eficiente, în care fiecare pionier a dovedit spirit gospodăresc, colegii lor de la **Școala nr. 6,** municipiul **Botoșani,** au strîns în vacanță 24,5 tone fier vechi, astfel încît cantitatea totală colectată de pionierii acestei școli pînă la 7 august era de 105 tone fier vechi. Printre fruntașii acestei veri se mai situează și pionierii **Școlii nr. 7 Botoșani** — cu 31 tone metale feroase și 1 tonă maculatură și cei de la **Școala nr. 13** — cu 25 tone. La **Darabani — Școala nr. 1** — pionierii au colectat pînă în prezent 142 tone fier vechi (12 tone, în vacanță), iar la **Dorohoi — Școala nr. 5** — 95 tone fier vechi, din care 8 tone în vacanță.

Argeș:

600 tone de minereu și 300 tone cărbune cocsificabil economisite de... copii!

Din dorința de a fi cît mai folositori și cunoscîndu-și bine forțele, pionierii din județul **Argeș** au hotărît să-și suplimenteze angajamentul lor la colectarea materialelor refolosibile cu zece la sută. Pînă la începutul lunii august, din județul Argeș au pornit spre centrele de prelucrare 300 tone fier vechi, 60 tone hîrtie, 50 000 bucăți sticle, 150 000 borcane, 45 tone plante medicinale și 25 tone fructe de pădure, colectate de pionieri.

Făcînd un mic calcul, ne vom da seama că, valorificînd cele 300 tone fier vechi, de pildă, pionierii județului Argeș au contibuit la economisirea a 300 tone cărbune cocsificabil și 600 tone minereu.

Maramureș: Mereu în frunte

2 000 tone fier vechi, 300 tone hîrtie, 600 000 sticle și 1 200 000 borcane au colectat în această vară pionierii din județul **Maramureș.** S-au evidențiat pionierii de la **școlile nr. 1, 2, 4, 6, 11, 20 din municipiul Baia Mare, nr. 2, 3, 9 — Sighetu Marmației, nr. 8, Borșa, nr. 7, Vișeu de Sus, nr. 1, Tg. Lăpuș, nr. 1, Șomcuța Mare, școlile Ariniș, Mireșu Mare, Ulmeni, Săcălășeni, Copalnic-Mănăștur, Groși, Satulung.** Mereu în frunte sînt pionierii din **Lucăcești** (ei au realizat angajamentul în proporție de 150 la sută la recuperări de materiale refolosibile), comandantul lor — pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P., Vasile Avram — fiind, împreună cu colegii lui din unitate, mereu în frunte!

ACȚIUNEA „3R“ ACȚIUNEA „3R“

ACȚIUNEA „3R“ ACȚIUNEA „3R“

CARNET DE VACANȚA

VEȚI MAI AUZI DE MONICA,

O MARE SPERANȚĂ A TENISULUI ROMÂNESC

Periplurile reporterului pe traseele marii recreații a acestui an școlar l-au pus față în față cu o foarte tînără jucătoare de tenis. Se numește **Monica Năstase...**

Năstase! Nu, nu vă gîndiți, dragi prieteni ai sportului, la ceilalți jucători care poartă un asemenea nume de mare rezonanță în tenisul nostru: unul — superconsacrat, **Ilie,** celălalt, **Mihnea,** aflat în plină dispută cu el însuși pentru a ajunge **cineva** în această disciplină sportivă atît de frumoasă, dar și atît de dificilă. Monica n-are comun cu cei doi decît cutezanța, ambiția de a ajunge în 1988 — notați bine — prima jucătoare de tenis din țara noastră.

Este posibil?

„Este!“ afirmă cu toată convingerea profesorul **Ștefan Georgescu,** căpitanul nejucător al echipei reprezentative, cel care — ca un autentic pedagog ce este — i-a urmărit pașii Monicăi spre împliniri încă de la Piatra Neamț, locul de naștere al acestei mici jucătoare, acolo unde, cu trei ani în urmă, cîștiga un turneu dedicat aniversării istoricului act al eliberării. Locul I pentru Monica! Felicitări! De două ori felicitări: o dată pentru reușita în concurs și a doua oară pentru sărbătorirea zilei ei de naștere, pentru că în ziua aceea împlinea 9 ani.

„Este o școlăriță și o pionieră capabilă să urce vertiginos treptele performanței“, afirmă și acum, după trei ani, profesorul Ștefan Georgescu. **„Merită să o cunoașteți...“**

Și am cunoscut-o! Mai întîi, la Timișoara, într-un concurs dotat cu Cupa „Electrica“ unde s-a situat pe locul I la categoria ei de vîrstă (11—12 ani). Apoi același loc, în București, la Cupa „Politehnica“ și poziția a doua în Cupa „Steaua“. O suită de comportări care au recomandat-o lotului republican de perspectivă, în domeniul și în atenția altui reputat specialist și pedagog, profesorul **Alexe Bardan.** Încîntat la rîndu-i, profesorul Bardan consideră că Monica promite să ajungă o jucătoare de nădejde, situîndu-se printre fruntașe în clasamentul final al turneului de selecție pentru copii și juniori, după Eleonora Stoica din Pitești și înaintea Irinei Spîrlea, de la „Dinamo“ București.

E limpede. Pe firmamentul tenisului nostru de performanță iată că a apărut o nouă „stea“, cum o numesc sugestiv foștii ei profesori-antrenori, **Gheorghe Maftei** din Piatra Neamț și, în prezent, **Gheorghe Ghitan** de la „Tenis Club“ București (T.C.B.), unde Monica activează.

O „stea“ în tenis, care sporește în dimensiuni și strălucire și prin grija familiei ei, a mamei — fostă handbalistă — și a tatălui ei, primul partener de joc al Monicăi, cel care i-a pus racheta în brațe cu mult înainte de a încerca să deslușească tainele slovei. Și acum Monica poate fi văzută în compania tatălui ei pe terenurile de la T.C.B. Dovadă, fotografia alăturată...

Și ar mai fi de amintit ceva: faptul că pioniera Monica Năstase, elevă în clasa a VI-a a Școlii nr. 104 din Sectorul 4 al Capitalei, este — și la învățătură — o stea, totdeauna în plină strălucire, mai ales la limba și literatura română, la istorie, la matematică, la limba franceză și — se înțelege — la educație fizică. „Mîna dreaptă“ a profesorului Cristea, în dorința de a crea în școală, cu colegele ei de clasă sau mai mici, un nucleu de jucătoare de tenis. Monica... strălucește și acasă, în gospodărie, alături de mama ei, pe care o secundează cu succes. Apoi la lecturile particulare recomandate de tovarășa dirigintă. Dar visul ei cel

TIRUL

CU ARCUL

Dacă cineva ar căuta să afle răspuns la întrebarea „Care este cel mai vechi sport din lume?“, ar descoperi pînă la urmă că acesta este tirul cu arcul. Mărturii despre acest sport se întîlnesc în vechile epopei – în „Iliada“ scrisă de Homer în secolul al VIII-lea înaintea erei noastre, în baladele despre Robin Hood, eroul legendar al baladelor populare engleze din secolele XII–XV, atît de bine și sugestiv evocat în literatura cultă de Shakespeare și Walter Scott. Un arcaș excepțional era Ștefan cel Mare. Se spune că ar-

cul său nu poate fi încordat de nimeni altcineva. Amintiţi-vă şi de legendele ţesute în jurul lui Wilhelm Tell, extraordinarul arcaş care a tăiat în două, cu o săgeată, mărul aflat pe creştetul capului fiului său.

În Anglia, în jurul anului 1772 au început să se organizeze regulat întreceri între arcaşi şi trăgătorii cu puşca. Oricît ar părea de ciudat, trăgînd de la aceeaşi distanţă, arcaşii obţineau rezultate mai bune decît colegii lor puşcaşi...

Tirul cu arcul este un sport al tăcerii, numai şahul se dispută într-o linişte mai mare. Din această cauză el nu este atît de popular cum sînt alte sporturi, chiar dacă astăzi este sport olimpic. Arcaşii şi antrenorii lor sînt adesea supăraţi cînd unii spectatori ocazionali spun că tirul cu arcul este plictisitor. Într-un astfel de caz vina nu este nici a sportului ca atare, nici a sportivului, ci a spectatorilor care nu ştiu să privească un asemenea spectacol. Pentru că lansarea săgeţii este un spectacol în cel mai bun înţeles al cuvîntului.

Un spectator avizat ştie însă să vadă în mişcările aparent simple şi mecanice ale arcaşului o măiestrie dezăvîrşită, rodul a sute şi sute de ore de antrenament, de pregătire asiduă. Pentru a privi şi a gusta un asemenea spectacol trebuie să posezi calm şi răbdare. Adică aceleaşi calităţi care i se cer oricărui alt sportiv aflat în întrecere.

La întrecerile de tir cu arcul spectatorii nu strigă sacadat "de-ca-rul!", adică nu-i cer sportivului să trimită săgeata în decar, în cercul din centrul ţintei cotat cu zece puncte. Ei nu strigă, aşa cum fac spectatorii la meciurile de fotbal sau de handbal care cer atacanţilor să înscrie golul. Spectatorii îi încurajează pe cei aflaţi în plină întrecere păstrînd cea mai desăvîrşită linişte şi ajutîndu-i în felul acesta să se concentreze.

Tirul cu arcul are şi multe elemente romantice. În primul rînd, îmbrăcămintea sportivilor - băieţi şi fete - este, de regulă, de un alb imaculat, iar poziţia lor în clipa în care săgeata părăseşte arcul este una mîndră, de statuie. În multe privinţe, poziţia aceasta aminteşte de frescele din perioada Egiptului antic. Mîna stîngă a arcaşului sprijină vîrful săgeţii în timp ce dreapta, îndoită din cot, întinde cît poate mai mult arcul. În această poziţie sportivul rămîne pînă în clipa cînd săgeata a atins ţinta şi i se comunică punctajul obţinut. Nu, el nu pozează pentru spectatori sau pentru fotoreporteri cînd rămîne în această poziţie, aceasta face parte din arta lansării săgeţii. În funcţie de rezultatul obţinut, sportivul îşi dă seama dacă poziţia lui a fost bună sau nu şi ce anume trebuie să corecteze pentru ca rezultatul să fie mai bun la următoarea lansare.

În afara tirului cu arcul ca sport proriu-zis, arcul şi săgeata apar astăzi la diferite popoare sub forma unor obiceiuri străvechi. Astfel, garda reginei Angliei are în componenţa ei şi un detaşament de arcaşi; în Japonia se organizează spectacole extraordinare numite ***javusobe,*** *în timpul cărora călăreţi îmbrăcaţi în costume tradiţionale lansează săgeţi din goana cailor asupra unor ţinte fixate de o parte şi de cealaltă a traseului. Bineînţeles, concursul este cîştigat de cel care loveşte mai multe ţinte în locuri cît mai aproape de centru. În unele state din America de Nord săgeata este folosită pe scară largă la... vînătoare, după modelul indienilor. Este cazul să amintesc că pentru a fi un bun vînător cu arcul şi săgeata trebuie să fii mai întîi un bun sportiv. Nu oricine pune mîna pe un arc şi o săgeată devine automat şi un bun vînător. Există cazuri în care unii începători, trăgînd după iepuri, să se trezească că au nimerit o... pasăre.*

Dar cu arcul şi săgeata ne întîlnim şi în Republica Buriat-Mongolă din componenţa Uniunii Sovietice. Aici există un obicei care datează cel puţin de pe timpul lui Gingis Han. Întrecerea se numeşte ***surhaban.*** *În timpul nopţii, la lumina focurilor, arcaşii, îmbrăcaţi în costume populare, trag asupra unor bile uriaşe care se rostogolesc prin iarbă. Fiecare izbîndă este însoţită de uralele spectatorilor care rămîn să-i urmărească pe cei aflaţi în întrecere pînă la orele tîrzii ale nopţii. În acest ţinut trăia pînă nu de mult şi Daga Jolsan care confecţiona săgeţi extraordinare, adevărate opere de artă. Cu o astfel de săgeată, la care Daga Jolsan a folosit coarne de bivol şi piele de cămilă, a concurat şi Mels Dubaiev, un tînăr medic stomatolog, care a ajuns că cucerească titlul de campion absolut al U.R.S.S. la proba de tir cu arcul.*

În ţara noastră tirul cu arcul ca sport nu are o tradiţie prea îndelungată, dar în ultimele decenii el a început să cîştige din ce în ce mai mulţi adepţi. Bineînţeles, este un sport care impune, obligatoriu: a) o bună pregătire fizică; b) antrenamente sub îndrumarea specialiştilor; c) desfăşurarea exerciţiilor, antrenamentelor şi concursurilor ***numai*** *pe terenuri speciale, în prezenţa antrenorilor.*

A. NICOLAE

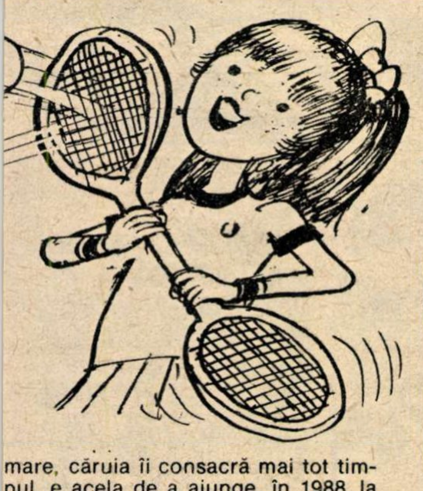

mare, căruia îi consacră mai tot timpul, e acela de a ajunge, în 1988, la vîrsta de 15 ani, prima rachetă între jucătoarele ţării!„ **Pentru aceasta** — ne spune Monica, cu toată seriozitatea — **mă străduiesc şi acum, în plină vară, să... consum porţia de antrenament, de 6 ore pe zi, cu accent pe rezistenţă, pe supleţe, pe îndemînare şi pe creşterea vitezei de reacţie. Iar în paralel văd cît mai multe concursuri mari, cum a fost cel din „Cupa Davis", dintre sportivii noştri şi cei egipteni. Adică să rămîn cît mai mult în această lume minunată a tenisului..."**

Felicitări, Monica, şi mult succes în continuare!

TIBERIU STAMA

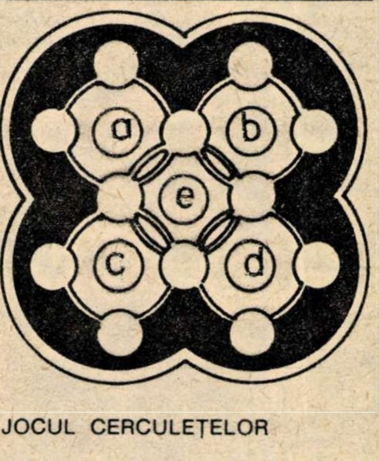

JOCUL CERCULEŢELOR

Folosind cifre între 2 şi 13, completaţi micile cercuri în aşa fel încît suma tuturor cifrelor care înconjura literele A, B, C, D şi E să dea, de fiecare dată, ca rezultat, 30.

CONCURSUL Trofeele Vacanţei 9

A. În Muzeul „Ceasul de-a lungul vremii" — unul din puţinele muzee de acest gen din lume — sînt expuse, cuprinzînd un larg evantai, mijloace de măsurare a timpului folosite în toate epocile. Unele sînt bijuterii, adevărate opere de artă, altele impresionează prin ingeniozitatea construcţiei, iar altele au o tulburătoare semnificaţie. Vizitînd muzeul, te cuprinde emoţia văzînd ceasurile care au aparţinut lui Cuza Vodă, M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, I.L. Caragiale, B.P. Haşdeu, D. Zamfirescu şi mulţi alţii. În ce oraş se află acest muzeu?

1) Sibiu; 2) Ploieşti; 3) Bucureşti.

B. ARO, unul dintre cele mai bune autoturisme de tot-teren din lume, trece rapid prin dunele de nisip mişcătoare, traversează rîuri, urcă înălţimile munţilor, iar acum străbate toată planeta. „Zimbrul românesc" este bun la toate: în comerţ, în exploatarea cărbunelui şi a petrolului, în agricultură, în geologie etc., rezistînd la orice efort. Între performanţele acestui „uriaş al Carpaţilor" se înscriu: turul Africii, locul întîi în „Raliul faraonilor", întreceri în Himalaia, „Raliul smîrcurilor" din Belgia. În ce localitate se află „Cetatea" ARO?

1) Craiova; 2) Cîmpulung-Muscel; 3) Colibaşi-Piteşti.

C. Aţi auzit de Codrii de aramă şi Codrii de argint? Cele două păduri, în suprafaţă de 6,6 şi, respectiv, 1,8 ha — devenite rezervaţii forestiere în memoria Luceafărului poeziei româneşti — sînt situate în masivul Filorului, în apropierea comunei Agapia, jud. Neamţ.

Codrii de aramă sînt alcătuiţi, în cea mai mare parte, din gorun în vîrstă de peste 120 de ani, iar Codrii de argint numai din mesteacăn, în vîrstă de peste 100 de ani. În ce poezie a imortalizat Mihai Eminescu ambele păduri?

1) „Ce te legeni, codrule"; 2) „Călin (File din poveste)"; 3) „Scrisoarea a III-a".

Expediaţi săptămînal talonul într-un plic pe adresa redacţiei, cu menţiunea „Trofeele vacanţei", etapa a IX-a. ▼

TROFEELE VACANŢEI
TALONUL NR. 9

Întrebarea	Răspunsul corect	Numele ....
A		Prenumele ....
B		Clasa ..... Şcoala ....
C		Localitatea.............. Judeţul ....

Cutezătorii

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: C. DIACONU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

9

GALERIA CUTEZĂTORILOR

ELEVUL VIOREL MOLDOVAN DIN CLASA A VII-A, DIN COMUNA BUZA, JUDEȚUL CLUJ, TOCMAI ÎȘI TERMINASE TEMELE, CÎND MAMA SE IVI ÎN PRAGUL CAMEREI.

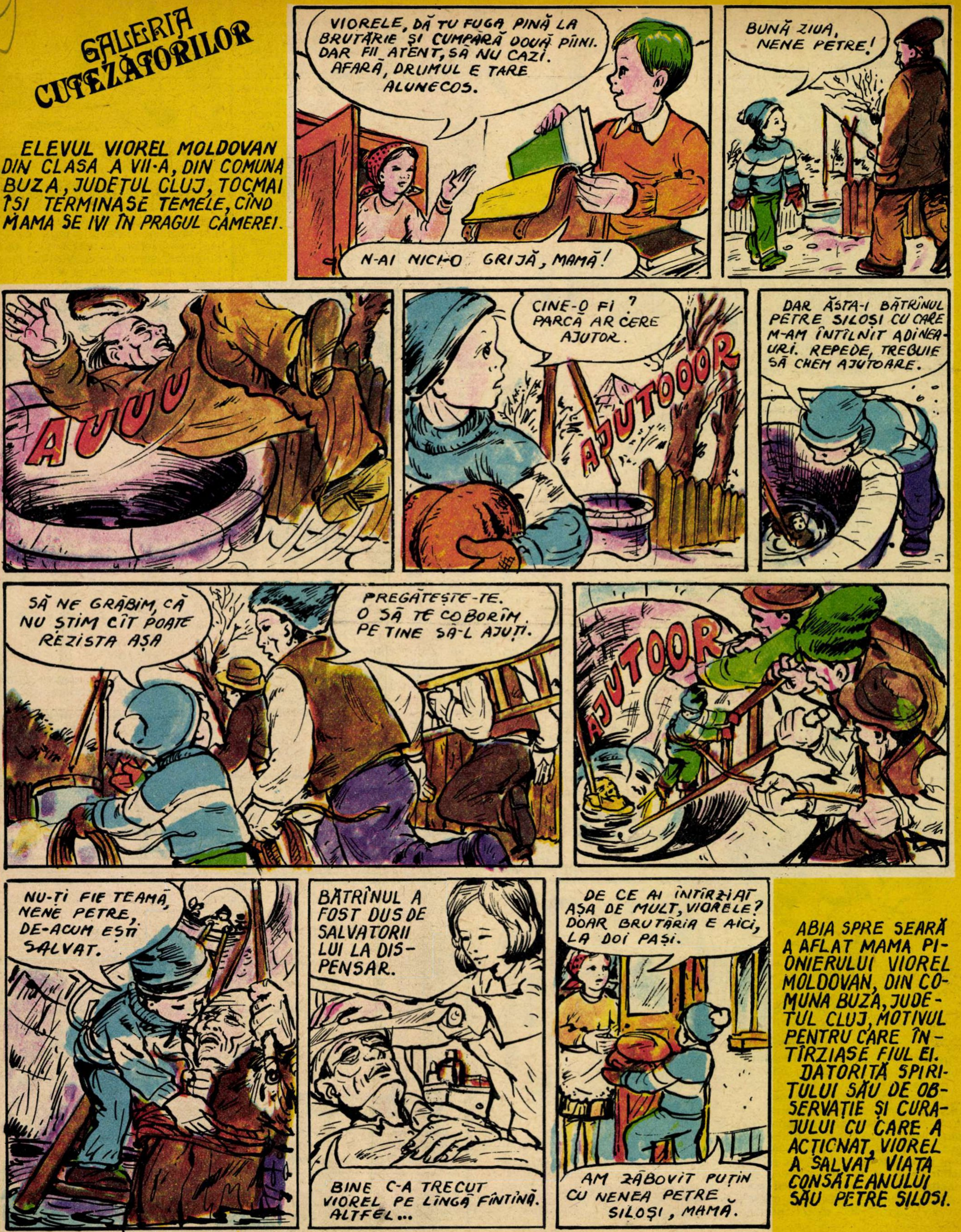
VIORELE, DĂ TU FUGA PÎNĂ LA BRUTĂRIE ȘI CUMPĂRĂ DOUĂ PÎINI. DAR FII ATENT, SĂ NU CAZI. AFARĂ, DRUMUL E TARE ALUNECOS.
N-AI NICI-O GRIJĂ, MAMĂ!
BUNĂ ZIUA, NENE PETRE!
AUUU
CINE-O FI? PARCĂ AR CERE AJUTOR.
AJUTOOOR
DAR ĂSTA-I BĂTRÎNUL PETRE SILOSI CU CARE M-AM ÎNTÎLNIT ADINEAURI. REPEDE, TREBUIE SĂ CHEM AJUTOARE.
SĂ NE GRĂBIM, CĂ NU ȘTIM CÎT POATE REZISTA AȘA
PREGĂTEȘTE-TE. O SĂ TE COBORÎM PE TINE SĂ-L AJUȚI.
AJUTOOR
NU-ȚI FIE TEAMĂ, NENE PETRE, DE-ACUM EȘTI SALVAT.
BĂTRÎNUL A FOST DUS DE SALVATORII LUI LA DISPENSAR.
BINE C-A TRECUT VIOREL PE LÎNGĂ FÎNTÎNĂ. ALTFEL...
DE CE AI ÎNTÎRZIAT AȘA DE MULT, VIORELE? DOAR BRUTĂRIA E AICI, LA DOI PAȘI.
AM ZĂBOVIT PUȚIN CU NENEA PETRE SILOȘI, MAMĂ.

ABIA SPRE SEARĂ A AFLAT MAMA PIONIERULUI VIOREL MOLDOVAN, DIN COMUNA BUZA, JUDEȚUL CLUJ, MOTIVUL PENTRU CARE ÎNTÎRZIASE FIUL EI.

DATORITĂ SPIRITULUI SĂU DE OBSERVAȚIE ȘI CURAJULUI CU CARE A ACTIONAT, VIOREL A SALVAT VIAȚA CONSĂTEANULUI SĂU PETRE SILOSI.

COPERTA Grigore Prepeliță

36

JOI, 5 SEPTEMBRIE 1985,
ANUL XIX (NR. 935)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

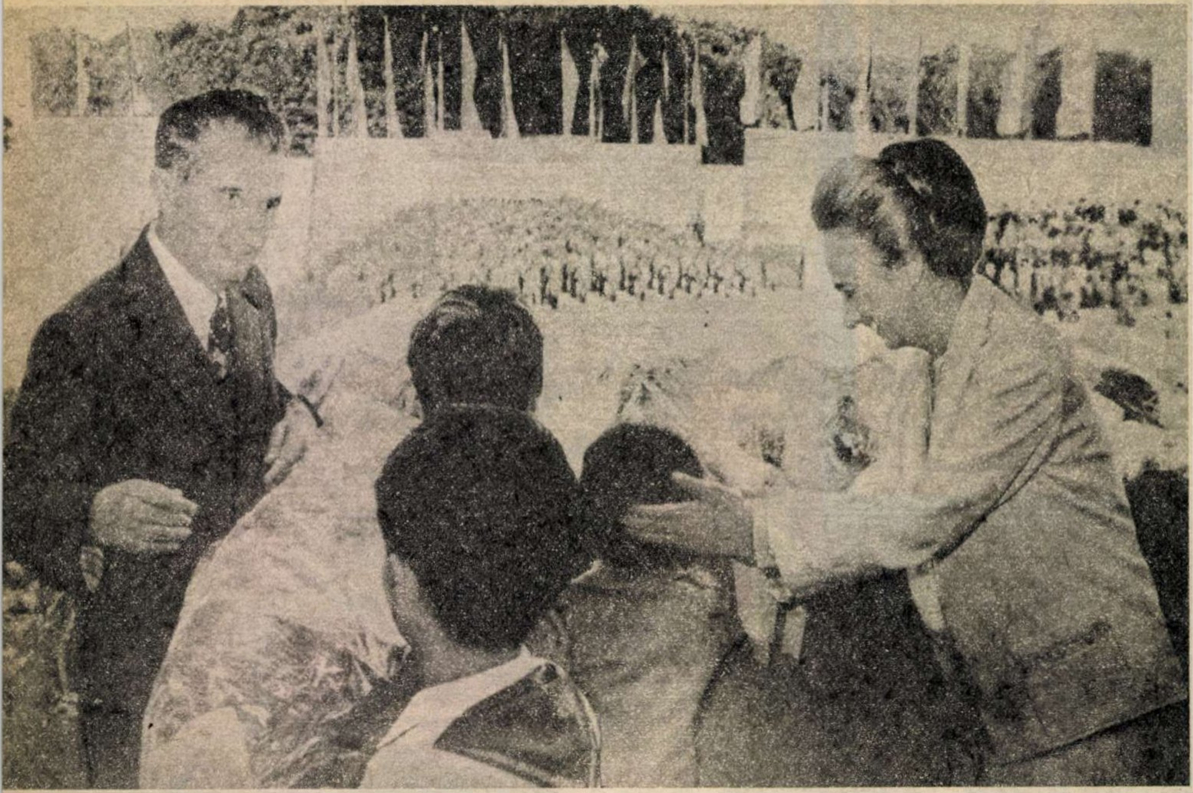

ÎN FRUNTEA ȚĂRII

În fruntea țării noastre milenare,
E omul cel mai drept și cel mai bun,
Noi îl iubim cu-ardoarea vîrstei noastre
Și-i mulțumim pentru seninul drum.

El ne conduce pașii înainte
Și ne învață demni urmași să-i fim,
Ne ocrotește zarea de lumină,
Din ea cununi de pace s-mpletim.

Melania **DUMBRAVĂ**
cl. a VII-a, Roșiori de Vede

CADRAN POLITIC

În întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare, eveniment de însemnătate deosebită în viața politică și socială a patriei, în activitatea generală pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în întreaga țară s-au desfășurat, în perioada 27—30 august, lucrările conferințelor județene ale deputaților consiliilor populare.

Foruri colective de conducere și dezbatere aprofundată a activității organelor locale ale puterii și administrației de stat, conferințele au reunit deputații aleși la 17 martie, în consiliile populare județene, municipale, orășenești și comunale, precum și numeroși invitați — membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, deputați în Marea Adunare Națională, reprezentanți ai instituțiilor centrale, organizațiilor de masă și obștești, cadre de conducere din întreprinderi industriale, șantiere de construcții și unități agricole, oameni de știință și cultură, militari.

Din partea conducerii de partid și de stat, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, participanților la conferințe le-a fost adresat un călduros salut împreună cu urarea ca aceste largi forumuri cetățenești să-și îndeplinească în cele mai bune condiții sarcinile încredințate de partid, să contribuie la îmbunătățirea întregii activități a consiliilor populare.

Conferințele județene — care coincid în mod fericit în acest an cu împlinirea a două decenii de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, ce a deschis perioada celor mai mărețe împliniri pe care le-a cunoscut patria noastră — s-au constituit într-un vibrant omagiu adus tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii, care și-a dedicat și-și dedică întreaga viață și activitate împlinirii aspirațiilor fundamentale ale poporului nostru.

În expunerile prezentate de președinții consiliilor populare județene și în cadrul dezbaterilor au fost reliefate marile înfăptuiri ale poporului nostru dobîndite cu deosebire în ultimii douăzeci de ani, sub conducerea încercată a partidului, a secretarului său general, perioada cea mai bogată în realizări din întreaga istorie a României numită cu aleasă stimă și profundă mîndrie patriotică „Epoca Nicolae Ceaușescu". În același timp, au fost puse în evidență pe larg rezultatele obținute de consiliile populare în toate domeniile de activitate, evidențiindu-se faptul că oamenii muncii au acționat în spiritul indicațiilor și orientărilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru înfăptuirea exemplară a importantelor sarcini ce le-au revenit în efortul general de ridicare a potențialului economic și social al tuturor județelor și localităților țării.

În cadrul dezbaterilor a fost acordată o deosebită atenție măsurilor de asigurare a celor mai bune condiții pentru îndeplinirea integrală, la toți indicatorii, a planului pe acest an, pe întregul cincinal, pentru pregătirea la un nivel superior a înfăptuirii viitorului plan cincinal 1986—1990 în profil teritorial, subliniindu-se contribuția însemnată pe care consiliile populare, deputații, trebuie să o aducă la progresul fiecărei zone, la obținerea unei calități superioare în toate domeniile de activitate.

În încheierea lucrărilor, participanții la conferințe au adresat secretarului general al partidului, președintele Republicii, **tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU**, telegrame prin care dau glas sentimentelor de nețărmurită dragoste și profundă recunoștință față de conducătorul partidului și statului pentru tot ce a făcut și face spre binele și fericirea întregii noastre națiuni. În telegrame se exprimă angajamentul tuturor cetățenilor patriei de a acționa cu fermitate revoluționară pentru realizarea sarcinilor pe acest an și pe întregul cincinal, de a face totul pentru înfăptuirea exemplară a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, deplina lor adeziune la politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Un angajament clarvăzător și responsabil al părinților și fraților mai mari de a ridica munca și viața noastră, a tuturor, la o nouă cotă a calității, dar și un înalt exemplu, un îndemn pentru copiii patriei, pentru toți purtătorii cravatei roșii cu tricolor, pentru toți școlarii de a răspunde, acum la început de nou an școlar, prin noi fapte de cutezanță, prin muncă și hărnicie sporită, prin hotărîrea de a face din învățătură principala îndatorire, sensul devenirii lor ca oameni, ca demni constructori ai României de mîine.

TOAMNA, ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

FIECARE PIONIER — O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI

Pretutindeni în țară - amplă mobilizare și concentrare de forțe în marea bătălie pentru recoltă, în campania culesului.

Pe întregul traseu al vacanței, în marile amfiteatre ale verii, pe ogoare, în grădini și livezi, la lucrările de întreținere și irigare a culturilor, la culesul legumelor și fructelor, alături de părinți, de sătenii cooperatori v-ați aflat, ca întotdeauna, și voi pionierii. Ajutorul pionierilor în aceste „puncte fierbinți" ale satelor și comunelor natale a fost și este într-adevăr operativ, fructuos, exemplar. Ritmurile muncii cresc intens acum, la strînsul roadelor anului, și tot mai bogat se adună medaliile de aur ale hărniciei voastre, încununînd o vacanță deopotrivă de bogată în bucurii și împliniri. În direct de la locul faptelor voastre de muncă am primit și primim continuu vești, corespondenții noștri informîndu-ne concret asupra bilanțurilor înregistrate de la o săptămînă la alta. Astfel aflăm că în cele 216 tabere de muncă patriotică din **județul Iași,** *27 500 de pionieri și școlari au participat la lucrările de întreținere a culturilor, la recoltatul legumelor și fructelor, la strîngerea furajelor și, bineînțeles, n-au fost uitate nici bogatele „farmacii ale naturii", de unde s-au adunat importante cantități de plante medicinale care au fost predate Plafarelor. 1 800 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor din localitățile* **Călan, Hațeg, Simeria, Petroșani, Petrila, Brad, Vulcan, Sîntămărie Orlea — județul Hunedoara —**, *prezenți în taberele de muncă patriotică din perioada 15-30 august și-au dovedit „hărnicia pionierească" - genericul acțiunii lor - în cadrul muncilor agricole de sezon dar și la lucrările de reparații și pregătire a școlilor pentru deschiderea noului an de învățămînt. Elocvente cifre - bilanț ne-au fost transmise de către colegii voștri din* **județul Satu Mare:** *în perioada 26 iulie - 22 august, ei au recoltat 300 tone legume, 293 tone fructe și 280 tone furaje. În chenarul de onoare al fruntașilor se înscriu pionierii din localitățile* **Crucișor, Sanislău, Viile—Satu Mare, Vetiș, Pir, Odoreu, Bahtinul Mic, Livada, Valea Vinului, Turț, Păulești, Zarna Mare** *și* **Batarci.**

Din **județul Bacău** *li se alătură colegii din* **Letea Veche, Sascut; Măgura, Bogdănești, N. Bălcescu, Hemeiuși, Mărgineni;** *din* **județul Bistrița-Năsăud,** *cei din localitățile* **Budești, Lechința, Șieu Măgheruș, Tina Bîrgăului, Livezile, Șieu Odorhei** *ș.a.*

Exemplele pot continua numeros și grăitor din fiecare județ al țării, dovedind și însumînd ampla participare de forțe pionierești la campania agricolă de vară. De astă dată, dăm prioritate elocvenței imaginilor care vi-i prezintă, în doar cîteva dintre ipostazele vredniciei lor, pe pionierii **Școlii nr. 187—Mogoșoaia, Sectorul agricol Ilfov.**

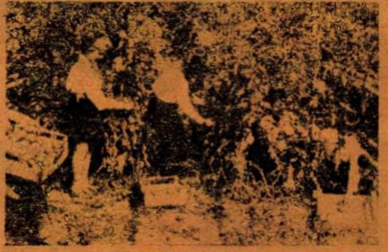

Zi fierbinte de august, zi febrilă de muncă. Precum vedeți, pe unii i-am întîlnit în grădini, la culesul tomatelor și vinetelor sau la plivitul buruienilor pe loturile de varză. Alt eșalon adună și încarcă pepenii care iau zilnic drumul piețelor. Obiectivul aparatului foto a surprins și o secvență în care harnicii noștri prieteni... „degustau" pepenii delicioși pe care ei înșiși i-au avut în grijă pînă la vremea culesului. Dar iată că o altă echipă a luat cu asalt straturile de gălbenele sădite în fața școlii cu dublu scop: și ornamental, și avînd în vedere binecunoscutul lor efect terapeutic asupra unor maladii. După uscare ele vor lua drumul celui mai apropiat Plafar. Gazdele noastre ne-au invitat apoi să vedem și lanurile de porumb cultivat pe cele trei hectare primite din partea C.A.P.-ului. Porumbul se prezintă bine și recolta se anunță bogată, pe măsura hărniciei și priceperii tinerilor agricultori din Mogoșoaia. Ei au avut totodată în grijă, de la însămînțare pînă la recoltare, și două hectare de castraveți. De fapt, din primăvară pînă în toamnă, ei sînt mereu prezenți alături de părinți, dîndu-le un prețios ajutor la lucrările fiecărui sezon. Sigur că le împărtășim și noi bucuria că o mîndrețe de stejari vor crește falnici din cei 5 000 de puieți plantați de ei în acest an, în renumita pădure de la Mogoșoaia. In ceea ce privește înfrumusețarea comunei își spune și aici cuvîntul spiritul lor gospodăresc. Dar modul cum au fost plantați arbuștii ornamentali, coniferele, cum au fost sădite florile pe aleile comunei ni-i recomandă deopotrivă ca iubitori ai frumosului și ca pricepuți horticultori. Amfiteatrele dauritei toamne îi așteaptă și ele pe harnicii voștri colegi din Mogoșoaia — la culesul fructelor, legumelor, la recoltarea cerealelor, a plantelor furajere.

Emblema „Hărnicia" e înscrisă pe cartea de vizită a întregii unități, dar, firește, nu se poate să nu existe și aici „un clasament" al detașamentelor fruntașe, precum ar fi cele ale claselor a VII-a A, a VIII-a A, a II-a A și C, a III-a C. Aflăm că pionierii acestor detașamente dețin recordul și în depășirea angajamentului de muncă patriotică. De altfel pe întreaga unitate graficul depășirilor înregistrează frumoase procente: 5% la hîrtie, 49% la textile, 13% la polietilenă, 7% la plută, 16% la fier vechi, 10% la sticle și borcane și nu mai puțin de... 50% la plante medicinale.

Copii vrednici și destoinici, asemeni părinților de la care au învățat să iubească munca, să-și aducă încă de pe acum contribuția la bogăția și înflorirea necontenită a localității natale. Da, într-adevăr, palmaresul cu care ei încheie... „trimestrul IV" reprezintă o frumoasă carte de vizită spre a păși mîndru, încrezător, noul prag de lumină al cărții, al învățăturii, al viitoarelor împliniri.

Foto: **MIHAI NIEDL**